श्री 'गोमतीदास' रामस्वामिशास्त्रि विरचित-

॥ देवीस्तोत्रमाला ॥

DEVĪSTOTRAMĀLA

OF

ŚRĪ 'GOMATĪDĀSA' RĀMASVĀMI ŚĀSTRI

(With Tamil Transliteration)

Edited By

G. HARIHARA SASTRI

PUBLISHED BY

S. RAMASWAMI IYER

8, FIRST STREET, DR. TIRUMURTI NAGAR,

MADRAS-34

1962] [Rs. 1-50

CONTENTS

	Page
SRIMUKHAM :	
From His Holiness Sri Sankaracharya of Sringeri Mutt with Tamil Translation	v
SRIMUKHAM :	
From His Holiness Sri Sankaracharya of Kanchi Kamakoti Peetham with Tamil Translation	vii
INTRODUCTION (In English)	ix
INTRODUCTION (In Tamil)	xxx
STOTRAS :	
As′vatthagaṇanāthāṣṭakam ...	1
Dharma Samvardhanī Stotram ...	6
Āryāṣṭottara S′atakam	14
Āryā S′atakam	40
Tripurasundarī Gītam	65
Lalitā Gītam	70

|| श्रीमात्रे नमः ||

IN MEMORY
OF
MY MOTHER
RĀMA - JĀNAKĪ

—PUBLISHER

ॐ

॥ श्री शृङ्गेरी श्री जगद्गुरुसंस्थानम् ॥

श्री विद्याशङ्कर

श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यवर्य पदवाक्यप्रमाणपारावारपारीण यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारध्यानधारणसमाध्यष्टाङ्गयोगानुष्ठाननिष्ठतपश्चक्रवर्त्यनाद्यविच्छिन्न श्रीशङ्कराचार्यगुरुपरम्पराप्राप्त षड्दर्शनस्थापनाचार्य व्याख्यानसिंहासनाधीश्वर सकलनिगमागमसारहृदय सांख्यत्रयप्रतिपादक वैदिकमार्गप्रवर्तक सर्वतन्त्रस्वतन्त्रादि राजधानी विद्यानगरमहाराजधानी कर्णाटकसिंहासनप्रतिष्ठापनाचार्य श्रीमद्राजाधिराजगुरु भूमण्डलाचार्य ऋष्यशृङ्गपुराधीश्वर तुङ्गभद्रातीरवासि श्रीमद्विद्याशङ्करपादपद्माराधक श्रीजगद्गुरु श्रीचन्द्रशेखरभारतीस्वामि गुरुकरकमल सञ्जात श्रीजगद्गुरु शृङ्गेरी श्रमिदभिनवविद्यातीर्थस्वामिभिः अस्मदत्यन्तप्रियशिष्य श्रीरामस्वामिशर्मसु नारायणस्मरणपूर्वकं विरचिता आशिषः समुल्लसन्तु ।

अनन्तशयनास्थानविद्वद्भिः भवत्पितामहैः रामस्वामिशास्त्रिभिः विरचितानि देवतास्तोत्राणि भवत्समर्पितानि समवलोकितान्यस्माभिः । सरससरलपदनिगुम्फा स्तोत्रकवितेयं तत्तद्देवतास्वरूपं सम्यक् प्रतिपादयन्ती तत्तद्देवतासहस्रनामावल्यादिप्रतिपादितान् तत्त्वांशान् सुष्ठु निरूपयन्ती देवतासु भक्तिं समुद्बोधयन्ती चकास्ति इति वयमभिप्रेमः ।

ग्रन्थप्रणेतृणां श्रीरामस्वामिशास्त्रिणां पौत्रा भवन्तः तत्समाननामभाजः स्तोत्रग्रन्थमिमं मुद्रापयितुं प्रकाशयितुञ्च आदृतोद्यमा इति विज्ञाय मोदामहे वयम् ।

आशास्महे च भवतामयमुद्यमः श्रीशारदाशशिकलावतंसयोः अकम्पया अनुकम्पया फलेग्रहिर्भवतादिति ।

५ - १ - १९६१ } श्रीः
मद्रासनगरम् }

ௐ

சிருங்கேரி ஜகத்குரு ஸம்ஸ்தானம்

———o———

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜகாசார்யாதி ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ சந்திரசேகரபாரதீஸ்வாமி குரு கரகமல ஸஞ்ஜாத ஸ்ரீ ஜகத்குரு சிருங்கேரி ஸ்ரீமத் அபினவ வித்யாதீர்த்த ஸ்வாமிகள் அருளிய ஸ்ரீமுகம்.

நமது அன்பிற்குரிய சிஷ்யரான ஸ்ரீராமஸ்வாமி சர்மாவைக் குறித்து நாராயண ஸ்மரணத்துடன் செய்த ஆசீர்வாதம் ஓங்கி விளங்குவதாக.

தாங்கள் ஸமர்ப்பித்ததும் அனந்தசயனத்தில் ஆஸ்தான வித்துவானுயிருந்த தங்கள் பாட்டனர் ஸ்ரீராமஸ்வாமி சாஸ்திரியார் இயற்றியதுமான தேவதா ஸ்தோத்திரங்களைப் பார்வையிட்டோம்.

சொற்சுவை பொருட்சுவை நிறைந்து கவிதைப் பனுவல்களாய் விளங்கும் ஸ்தோத்திரங்கள் அந்தந்த தேவதைகளின் சிறப்பியல்புகளைப் போதிப்பதோடு தேவதைகளுக்குரிய ஸஹஸ்ரநாமங்களில் வரும் தத்துவப் பொருள்களையும் விரித்துக் கூறி தேவதைகள் மீது பக்தியைப் புகட்டுவனவாகவும் உள்ளன என்று எமது அபிப்பிராயம்.

நூலாசிரியரான ஸ்ரீ ராமஸ்வாமி சாஸ்திரியாரின் பெயரைத் தாங்கியவரும் அவருடைய பேரனுமான தாங்கள் இந்த ஸ்தோத்திரங்களை அச்சிட்டு வெளியிட முயற்சி எடுத்துக்கொண்டதை அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

அன்னை சாரதாம்பாளுடையவும் சந்திரசேகரப் பெருமானுடையவும் பரிபூரணமான கருணையால் தங்கள் முயற்சி பயன்பட வேண்டுமென்று ஆசீர்வதிக்கிறோம்.

ஸ்ரீ

॥ श्रीः ॥

श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यवर्य श्रीकाञ्ची
कामकोटि पीठाधिप जगद्गुरु श्रीशङ्कराचार्य
॥ श्रीमठसंस्थानात् ॥

[मुकाम् Ilayathakudi (Ramnad Dt.) ता. 30-10-61]

इलत्तूरभिजनेन अनन्तशयनभूतपूर्वास्थानविदुषा गोमतीदास श्रीरामस्वामिशास्त्रिणा विरचितः अश्वत्थगणनाथाष्टकादिस्तुतिघटितोऽयं ग्रन्थः तत्पौत्रेण प्रकाश्यमानः श्रीचरणानां पुरतः समर्पितः ।

अयं ग्रन्थः आपाततो दर्शनेनैव मूककवाविव अस्मिन् कवौ अम्बाकटाक्षसमुल्लासमाविष्करोति ।

विशिष्य एतद्घटकार्याष्टोतरशतकं मूककवेरार्याशतकवद् देवीमनेकधा प्रासाद्यलंकारयुतं नवरसभरितञ्च वर्णयति ।

आर्याशतकं महर्षिदुर्वासःकृतललितास्तवरत्नवद् अम्बायाः राजधानीं श्रीपुरं सपर्यन्तं सपरिवारञ्च निरूपयद् अम्बास्वरूपं केशादिपादान्तं वर्णयच्च प्रासाद्यलंकारयुक्तम् अस्य कवेः अम्बाकरुणातिशयपात्रतां प्रकटयति । सर्वे चास्तिकाः

निहितां हृदये महतां विहितानुष्ठानशालिनां महिताम् ।
सुहितां निगमाभिहिताम् अहिताहत्यै भजेमहि ताम् ॥

इत्यस्य कवेर्वचनमनुसृत्य विहितकर्मानुष्ठानम् आचरन्तः एतद्ग्रन्थसाहाय्येन निखिलवेदप्रतिपाद्यां हितदाननिरतां जगन्मातरं स्तुन्वन्तः तत्कृपाप्रवाहपवित्रिताः अहितनिरासपूर्वकहित-श्रेयःप्राप्तिपात्रतां भजन्तु इति श्रीचरणाः नारायणस्मरणपूर्वकमाशासते ।

विजययात्रास्थानम् इलैयात्तकुटी प्लवाश्वयुज बहुलपञ्चमी	आज्ञानुसारी எஸ். ஸாம்பமூர்த்தி சாஸ்திரி श्रीमठनिर्वाहकः

காஞ்சி காமகோடி ஜகத்குரு ஸம்ஸ்தானம்

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜக ஆசாரியர்களான ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசாரிய ஸ்ரீமடத்தினின்று கிடைத்த ஸ்ரீமுகம்.

அனந்தசயன ஆஸ்தான வித்துவானக இருந்த இலத்தூர் கோமதீதாஸ ராமஸ்வாமி சாஸ்திரியாரால் இயற்றப்பட்டு அவரது பேரனல் வெளியிடப்பட்ட அச்வத்தகணநாதாஷ்டகம் முதலானவை அடங்கிய துதி நூல் ஸ்ரீபாதர்களின் சன்னிதானத்தில் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது. "இந்த நூலை இயற்றிய கவி மூக கவியைப்போல அன்னை பராசக்தியின் அருள்நோக்கைப் பெற்றவர் என்று புலப்படுகின்றது. மேலும் மூககவியின் ஆர்யாசதகத்தை யொப்ப இந்தக் கவிஞரும் தமது ஆர்யாஷ்டோத்தர சதகத்தில் ப்ராஸம் முதலான அணிகள் பூண்டு நவரஸம் ததும்பிய பனுவல்களால் தேவியைப் புகழ்கிறார். இவர் தமது ஆர்யாசதகத்தில் தேவியின் இராசதானியாம் ஸ்ரீபுரத்தை சாங்கமாய் வருணித்திருப்பது துர்வாஸ முனிவருடைய லலிதா ஸ்தவரத்னம் என்ற நூலை நினைப்பூட்டுகின்றது. தேவியின் கருணதிசயத்தைப் பெற்ற கவிஞர் அவளது உருவத்தை முடி முதலாக அடிவரை சொல்லணி பொருளணி வாய்ந்த பாடல்களால் சித்தரித்திருக்கிறார்.

நிஹிதாம் ஹ்ருதயே மஹதாம் விஹிதானுஷ்டானசாலினும் மஹிதாம்
ஸுஹிதாம் நிகமாபிஹிதாம் அஹிதாஹத்யை பஜேமஹி தாம்.

என்று கவியின் சொல்லுக்கிணங்க, ஆஸ்திகர்கள் அனைவரும் தத்தமக்குரிய கடன்களை யாற்றி வேத மனந்தின் பொருள்முடிவாய் விளங்கும் ஜகன்மாதாவின் கருணைப் பிரவாக வெள்ளத்தில் மூழ்கிப் புனிதராகி அல்லல் நீங்கிய நித்திய சுகத்தைப் பெறுவதற்குப் பாத்திரர்களாகவேண்டும்" என்று ஸ்ரீபாதர்கள் நாராயணஸ்மரணம் செய்து ஆசீர்வாதம் செய்கிறார்கள்.

Ilayathakudi, ஆஜ்ஞானுஸாரி,
30-10-'61 ஸ்ரீமட நிர்வாஹகர்

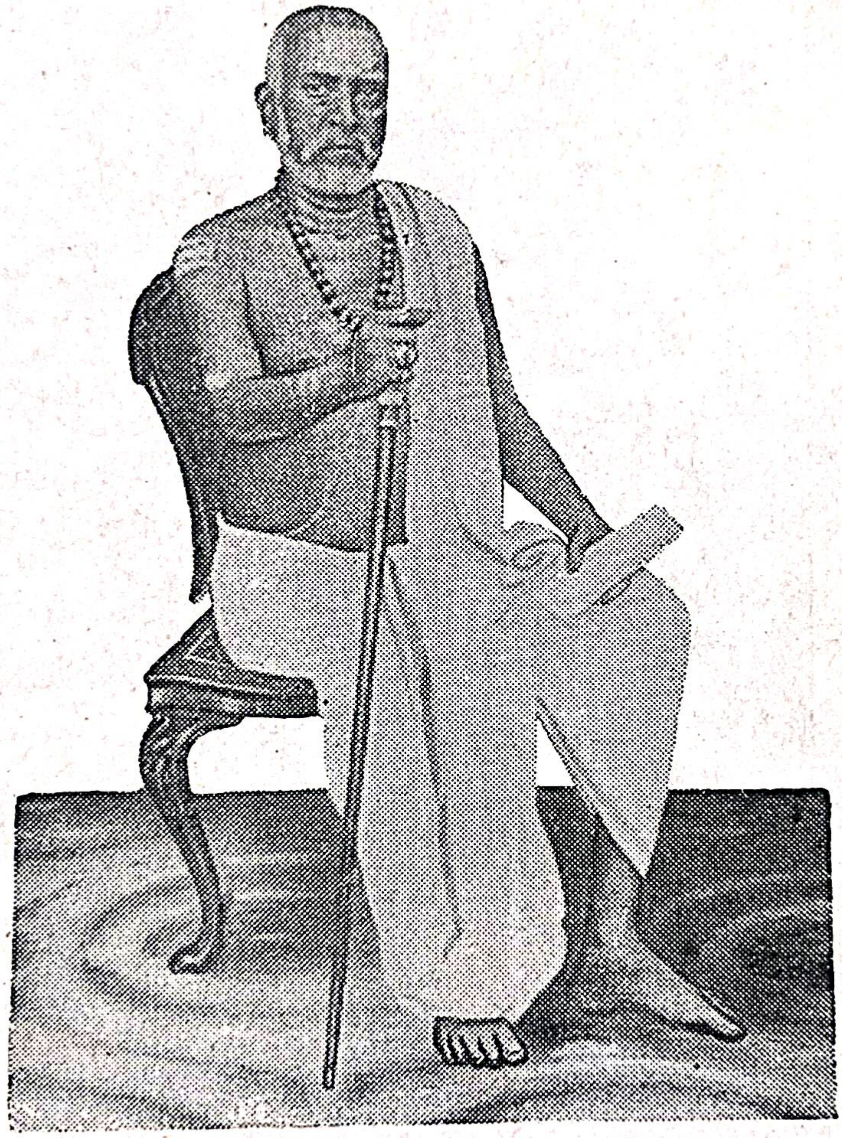

Ilattur Gomathi Dasa Ramaswami Sastri

இலத்தூர் கோமதி தாஸ ராமஸ்வாமி சாஸ்திரி

INTRODUCTION

"न कुतूहलि कस्य मनश्चरितं च महात्मनां श्रोतुम् ।"

Bāṇa

The rulers of the erstwhile State of Travancore in the extreme South of India were, from time immemorial, well-known for their munificent patronage of art and letters; and many of the Maharajas themselves were eminent poets and artists. Ilattūr Ramaswami Sastri, author of the devotional poems now issued, adorned the *Vidvat Sadas* of four successive sovereigns of Travancore after Maharaja Svāti Tirunāl, the famous poet and composer (1813-47), and was regarded as the greatest poet of Kerala in the 19th century A.D.

Life of Ramaswami Sastri

Ramaswami was born in November 1823 in the village of Ilattūr four miles east of Shencotta where the Southern Railway crosses the Western Ghats. His father Sankaranarayana *alias* Āṇḍi Sastri was of a very pious and religious disposition and his mother's name was Krishnāmbā. Ramaswami received his preliminary Sanskrit education from the Pandits of his native village. Seeing the unusual precocity of the boy his father sent him to Panthalam for higher studies. Panthalam, a small principality west of the Ghats, was for centuries a centre of Sanskrit studies, and its rulers, known as

Pāṇḍya Rajas, had vestiges of political rights over Ilattūr till three years before Ramaswami was born. It was, therefore, in the fitness of things that the villagers regarded the Rajas of Panthalam with a sense of suzerainship. There was no cartable road across the Ghats at that time and Ramaswami is said to have trudged on foot the distance of sixty miles to reach his *Vidyāpīṭha.*

On the first day, after taking the midday meals with the preparation of mangoes (āmra) and ghee (ājya) in the palace kitchen at Panthalam, the boy remarked that he had *Sāmrājya-bhojana* which also means the enjoyment of universal sovereignty. The Chief Raja was pleased with the shrewdness of the boy and took him as a fellow student of his nephew Kerala Varma who was studying Tarka and Vyākaraṇa under him. In an atmosphere of Sanskrit culture, Ramaswami attained in a few years to a high degree of *pāṇḍitya* in the two Śāstras. He then studied the Advaita Vedānta under Appā Dīkṣita of Tiruvālaṅgāḍu (Vaṭāraṇya) and visited literary centres acquiring proficiency in several Ś'āstras.

The family deity of Ramaswami was the Goddess Gomati enshrined at Sankaran Koil (S.R.) twenty miles northeast of Ilattūr, and his family used to visit the temple on all auspicious occasions. One day when Ramaswami was chanting the 500 stanzas of the poet Mūka at one sitting, he had a vision of the Goddess, felt a thrill of serene joy creeping over his body and began to break in numbers. He was now the elect of the Goddess and called himself "*Gomatī-dāsa.*" This prefix

to his name is invariably found in the colophons of his works.

His fame as a poet and scholar had now a secure basis. The name of Svāti Tirunāl as a patron of art and letters had spread throughout the country. Maharaja Uttram Tirunāl who succeeded his brother in 1847 was equally zealous in maintaining the patronage. Ramaswami thought of trying his fortune at Trivandrum where he was sure his talents would receive encouragement. About 1849 he went to Trivandrum and paid his respects to the Maharaja, and the latter having already heard about Ramaswami's abilities from the Raja of Panthalam took him into his *Vidvat sadas*. This assembly was constituted by the best talents of the country, and Ramaswami's poetic genius and scholarship found a fertile soil for their full development. Uttram Tirunāl was a well-known patron and author of Kathakalis and Ramaswami, wrote, at the instance of the king, his only Malayalam work, *Jalandharāsura Vadham* (Kathakali) which won him high praise.

Maharaja Āyilyam Tirunāl ascended the throne in 1860. This ruler was good scholar in Sanskrit and Malyalam and a liberal patron of literature and music. Emulating the traditional Bhoja of Dhārā, he asked poets and scholars to assemble in his court everyday and favour him by conducting learned discussions. He took delight in proposing *samasyas* which the members of the assembly completed. Ramaswami, the brightest in the galaxy of scholars and the favourite

of the muses, excelled in this kind of literary pastime. The king cherished a high regard for the exalted intellectual and poetic abilities of Ramaswami and showered on him liberal gifts and honours. The poet wrote his *Vṛttaratnāvali* and other works and dedicated them to his royal patron. The king consulted the poet with advantage in carrying on correspondence in Sanskrit with poets and scholars and in judging the merit of literary men who came to the court for partonage. But this relationship between the king and the poet did not run smooth for long.

Once the king asked the Pandits of the assembly to compose a stanza on the comparative merit of his reign and that of Svāti Tirunāl. The pandits who were looking for a royal smile gave out their versifications, maintaining in one voice that the rule of their patron surpassed that of his predecessor in all respects. The demand of the king was embarassing to Ramaswami. He took it as an infringement of his freedom as a poet and kept silent. When the king pressed him for his contribution, he submitted that he should be excused for his inability to sell away his gifts for a cheap gain. Then the Maharaja asked the poet with cynical asperity if he had tasted the offering to his Goddess before he came to the *Sadas*. The poet replied: "Whether I have tasted the offering or not is immaterial, but it is the royal head that the intoxication has affected." This was indeed a very bold reply to a powerful potentate, but the poet was undaunted and left the court immediately. This

incident gave a tremendous shock to Ramaswami and it turned the course of his life. He felt that court life and royal favours were destroying his nobility (साधुता) of heart and were implanting mental anguish (साधिता) instead.[1] He fled the city and toured all over India visiting learned institutions and places of pilgrimage. At Calcutta he had literary discussions with Tārānātha Tarkavāchaspati, author of the well-known Sanskrit encyclopaedia *Vāchaspatyam*, who showered on him high praise. He introduced himself to the professors of the Sanskrit College, Banaras, as a Pandit from Trivandrum; Bālaśāstri, one of the professors, asked him if he had known the author of the *Mañjubhāṣiṇī* Commentary, and when the poet revealed that the commentator was no other than his humble self, the professor's joy knew no bounds; he hugged him to his bosom and dubbed him *Abhinava Mallinātha*.

While the poet was winning laurels wherever he went, his absence was keenly felt in the King's court in Trivandrum. The splendour of the Palace *Sadas* was on the wane for want of a versatile leader. With repeated

---

[1]The poet is said to have recited the following verse on leaving the court:

चित्तभूवित्तभूमत्तभूपालको-
पासनावासनायासनान्मे भृशम् ।
साधुता सा धुता साधिता साधिता
किं तया चिन्तया चिन्तयामः शिवम् ॥

messages, the remorseful king had the poet brought back to Trivandrum and reinstated him in his former place with added glory.

Ramaswami was a follower of *Śrī Vidyā* of the Samaya school and an adept in the Mantra Śāstra. It is not known how and by whom he was initiated into the mysteries of Saktaism. He had his Dīkshā-name Madanānanda Nātha, worshipped '*Modinī*' in the form of the *Goddess Tripura Sundarī* and initiated many disciples into the *Śrī Vidyā* cult. He often went on pilgrimage to Tiruviḍaimarudūr, a village on the main line of Southern Railway, and paid his respects to his Dīkshā-guru who is said to have expired a few years before 1885. In the 15th stanza of the *Āryāśataka* (p. 43) the poet makes obeisance to Narasimhānanda Nātha and other teachers. The great Bhāskara Rāya is known to have spent his closing days at Tiruviḍaimarudūr, in the last quarter of the 18th century. It is possible that a disciple or one in the line of Bhāskara Rāya was the Dīkshā-guru of the poet who came just half a century later.

Ramaswami was credited with supernatural powers. Once the king kept concealed in his hand a small golden image of a five-faced Hanūmān and asked the members of his assembly to compose a stanza describing the object which he had in his hand. The pandits were naturally nonplussed, but Ramaswami is said to have given a correct description in the stanza :

श्रीमान् श्रीरामदासो जयति वसुमतीतातताताऱ्यजातः
श्रीरक्षोनाथवक्षक्षितिधरकुलिशप्रायदंष्ट्राकरालः ।
श्रीदः श्रीरामसेवासमरसमनसां श्रीधरोदारबाहुः
श्रीदाशाद्रीशचापप्रतिभटतनुमान् पञ्चवक्त्रो हनूमान् ॥[1]

Ramaswami was a great teacher. He had a large circle of loving disciples who adored him not only for his profound learning, but also for the *vātsalya* he had for them. Many of them were poets and scholars of no mean order; and pre-eminent among them stands Kerala Varma, consort of the king's sister, Rani Lakshmi Bai. He is one of the great poets of Kerala and the father of modern Malayalam literature. In his *Viśākhavijaya,* a Mahākāvya in twenty cantoes describing the life and work of Maharaja Viśākham Tirunāl, he tells us that Ramaswami Sastri was his *Brahmavidyopadeṣṭā*[2] and *Sāhitya-deśika.* Sundararaja Kavi, also

---

1. वसुमतीतातताताऱ्यजातः—वसुमती पृथ्वी, तस्याः तातः आपः, तासां तातः अग्निः, तस्य अर्यः स्वामी वायुः, तस्माज्जातो हनूमान् । श्रीदाशाद्रीशचापप्रतिभटतनुमान्—श्रीदः कुबेरः, तस्य आशा उत्तरा दिक्, तत्रत्योऽद्रिः कैलासः, तस्य ईशः शिवः, तस्य चापो मेरुः, तस्य प्रतिभटः परिपन्थी तत्सदृशः, तनुः शरीरः तद्वान् । अन्यत् सुगमम् ।

2. अगाधधीरथाहूय श्रीरामस्वामिशास्त्रिणम् ।
अहिनक्षत्रजः क्ष्माभृद् अहिनोत् केरलान्तिकम् ॥
ब्रह्मविद्योपदेष्टारं स्वस्य साहित्यदेशिकम् ।
केरलः प्रतिजग्राह बहुमानपुरःसरम् ॥

a native of Ilattūr, had his early Sanskrit education under Sastriar. He was poet and scholar and has to his credit a number of valuable works in Sanskrit literature. Sankara Pillai, son of a Chief Judge of Travancore, was another disciple. He studied Vyākaraṇa and Mantra S'āstra under Sastriar and became a Bhāṣākavi. In the introduction to his *Devī Bhāgavata* in Malayalam, he refers to his preceptor by the eulogistic term *"Ilattūr Brahma Jyotis"* and pays homage to his many-sided attainments. Once the king asked the poet if his son was studying Sanskrit; the latter replied that he had got not one but two sons, meaning his students, Ayyappan Potti[1] and Sankara Pillai, and that they were studying Sanskrit very well.

The poet was imbued with high ideas, noble aims and love of freedom; these characteristics he shared with great men of old. The king offered him the post of the Pandit in the High Court, the highest position that a Sanskrit scholar could then aspire to, but the poet did not accept it on the ground that would prove a bar to his spiritual sādhanas. To all who went to him he was exceedingly kind and courteous; he had not the slightest trace of jealousy for other scholars. A boy introduced himself to the poet with a manuscript of his prose work in hand. The poet received him kindly; and after going through the manuscript he expressed his appreciation of the ability of the boy to write chaste

---

[1] The late Mahakavi Ulloor Parameswara Aiyar says that his father was a student of Ayyappan Potti.

poetic prose in Sanskrit, called him '*Bāla Bāṇa*' and recommended him to the notice of the king. The boy later became Mahamahopadhyaya Dr. Ganapati Sastri, the famous editor of the *Trivandrum Sanskrit series.*[1] A Nampūtiri Pandit, author of a commentary on the *Śekhara* of Nāgoji Bhaṭṭa, paid his respects to the king. The poet introduced the Pandit as a great Vaiyākaraṇa and the latter received a liberal royal reward. The Nampūtiri thanked the poet saying that he was not honoured so much by the royal present as by the recommendation of a poet and scholar of Ramaswami Sastri's eminence.

At one time there occurred a rift between the king and Kerala Varma as a result of which the latter was interned at Alleppy. As the poet was remarkable for wit and conversation, the King sent him to Kerala Varma to settle their differences. This *Keraladautya* or the embassy of the poet to Kerala Varma is graphically described by the latter in the fourth canto of his *Viśākha Vijaya*. The conversation between the two poets, guru and disciple, couched in alternate halves of Anuṣṭup ślokas offers interesting reading. The guru asks his disciple to apologize to the king; the disciple however thinks that his guru's blessings would give him sure relief from his straits rather than any amount of humbling himself before the wrathful ruler. The

---

[1] This incident was related to me by Dr. Ganapati Sastri himself.

poet at last invokes the grace of his family Goddess on behalf of his disciple and retires.[1]

Āyilyam Tirunāl passed away in 1880 and was succeeded by Vis'ākham Tirunāl, a distinguished scholar alike in English and Sanskrit. Kerala Varma who was an intimate friend of the Maharaja now regained his full freedom and glory. The king bestowed on the poet honours and rewards but they had now little attraction for the poet who was content to lead a life of study, teaching and spiritual practices.

Ilattūr, the native village of poet where he often retired during his closing days, suffered for want of good

---

1 अथानुयुज्य कुशलं कुशलः शास्त्रिपुंगवः
तेन सल्लापमकरोद् इत्थम् अर्धसमस्यया ।
"भवते कुप्यति कुतः कुलशेखरभूपतिः ।"
"यावदत्र भवान् वेद तावदेव ह्यवैम्यहम् ॥"
....
....
"क्षमापतेः पदे नत्वा क्षमापयतु तं भवान् ।"
"न मां दिदृक्षते स्वामी नमाम्यस्य पदे कथम् ॥"
"प्रेष्यतां पत्रिका तर्हि प्रश्रयाद् दर्शनार्थिनी ।"
"भवत्वेवं भवन्तो मां अनुगृह्णन्तु सन्ततम् ॥"
"मोचयेत् संकटाद् युष्मान् शंकरी भक्तकिंकरी ।"
"शेश्वीयाताश्वासदायी शश्वद् विश्वास एष मे ॥"

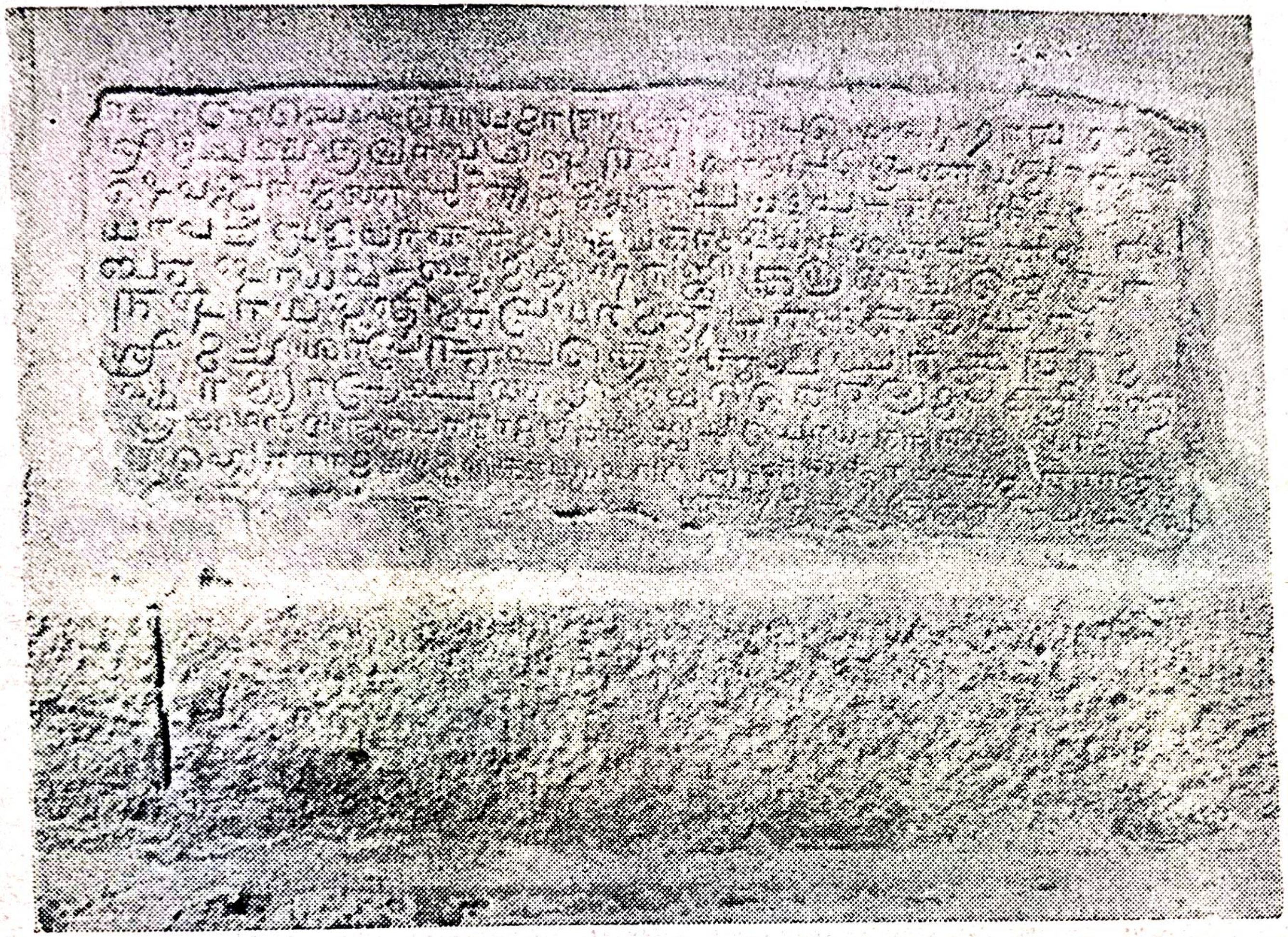

The inscription in front of the temple.

கோவிலின் முன் உள்ள சிலா சாஸனம்.

water supply. The villagers appealed to the Government through the poet, and the king ordered a tank and a well to be dug, in the village, and, facing the tank, a temple of Gaṇapati to be constructed. The order was duly carried out in 1882, and the poet celeberated the consecration ceremony in person and composed a song "Pillaiyār Kalyāṇam" in Tamil and made a grant of land for the daily pūjā of the deity. To perpetuate this auspicious event, Sundararaja Kavi, student of the poet and native of the same village, composed three stanzas in Sanskrit and had them engraved on the wall of the Gaṇapati temple[1].

---

1 कोलम्बे सुमनायमानगणिते वर्षे स्वभान्वग्रजे
श्रीमद्वञ्चिकुलाब्धिचन्दिरविशाखेन्द्रेण धर्मात्मना ।
देवब्राह्मणपुण्यमज्जनपयःपानाय निष्पादितं
यावच्चन्द्रदिवाकरं विजयतां दिव्याम्बुपूर्णं सरः ॥ १ ॥

'May the tank full of divine waters, caused to be dug by the order of the virtuous King Vis'ākha, the moon of the Vanchi line of kings, in Kollam year 1057, for the sacred bathing and drinking by the Gods and Brahmans, last as long as the sun and the moon endure.'

बृन्दाधवाब्दमिति भाजि कलौ द्विजेन्द्रा-
नन्दाय दन्तिमुखधामतटाककूपाः ।
श्रीमद्विशाखनृपतेः कृपयात्र राम-
स्वाम्याख्यपण्डितवरैरलमक्रियन्त ॥ २ ॥

'Through the kindness of the King Viśakha, Panditavara Ramaswami had a temple for the God Gaṇapati

After a brilliant rule of five years, Viśākham Tirunāl passed away, in 1885, and Maharaja Mūlam Tirunāl ascended the throne. He was a pious ruler, a student of the poet, and cherished a loving veneration for his guru. But Sastriar did not live long to enjoy the love and regard of his disciple. He passed away peacefully, as he had anticipated, in the forenoon of the 15th August 1887 in his residence at Trivandrum, all his four sons attending on him. Hearing the sad news Kerala Varma, with abrupt felicity, wrote the following Āryā to his elder brother who was also student of the poet :

श्रीशंकरोपमानाः श्रीमदनानन्दनाथगुरुचरणाः ।
श्रीमोदिनीसनाथाः श्रीपुरमेवापुरद्य पूर्वाह्णे ॥

'This forenoon, our great teacher Śrī Madanānanda Nātha who was like Śrī S'aṅkara entered into S'rīpura (the abode of the Goddess) along with 'S'rī Modinī.'

---

constructed and a tank and a well dug, in the Kali year 4983, to the joy of the *Dvijas* (of Ilattūr).'

श्रीविशाखो नृपो रामः श्रीरामः सचिवोत्तमः ।
रामस्वामी कविः सभ्यः रामस्वाम्यधिकार्यपि ॥ ३ ॥

—श्लोककर्ता सुन्दरराजः.

'Now Sri Rama Varma Vis'ākha is the ruling king ; Sri Rama (Ayyangar)' the Dewan of the State ; Ramaswami (Sastri) the poet and Counseller, and Ramaswami the Sarvādhikārī (of the palace).'

—' The stanzas were composed by Sundararaja.

A predominant figure in the literary and spiritual world of Kerala in the 19th century, Ramaswami Sastri left a chasm that no one could fill up.

Works of Ramaswami Sastri

Ramaswami Sastri was versatile writer. He wrote in almost all branches of Sanskrit literature, poetry, drama, rhetoric, metrics, grammar and philosophy. He was a born poet, and his poetry was the outcome of divine inspiration. In his *Kīrtivilāsa Campū* he says that he had a spontaneous poetic outpouring which resembled in its speed the gallop of horses (*aśvadhāṭī*).[1] He could handle the most abstruse subject with ease and felicity and had formed a style of his own which is at once simple, clear and elegant. A short account of some of his extant works is given here.

Surūparāghava is one of his most important works. It is a Mahākāvya in the pattern of the *Bhaṭṭi Kāvya* describing the Rama story and indirectly illustrating the rules of Pāṇini and the common figures of speech. It has considerable improvement on its prototype; and in respect of illustration of grammar, it follows the *Siddhānta Kaumudī* of Bhaṭṭoji Dikshita. The author

---

1 घोटीनाम् अनुकुर्वतीं स्ववशयन् धाटीं जवात् साहितीम् ।

cf. घोटीकुलाद् अधिकघाटीम् उदारमुखवीटीरसेन तनुताम् ।

(Ambāṣṭaka, ascribed to Śaṅkarācārya.)

'As'vadhāṭī' reminds one of the Pegasus or the winged horse of Greek mytholgy which means poetic genius.

has made innovations in the theme which heightens the poetic effect of the work. He also wrote a lucid commentary to the poem explaining grammatical subtleties. The extant manuscript ends with the 33rd stanza in the eighth canto which describes Daśaratha's entreating Kaikeyi:

सायंप्रातिकमासिकसांवत्सरिकेषु तावकार्थेषु ।
पौनःपुनिकेष्विच्छसि कियदधिकं द्वैप्यवस्तुषु ब्रूहि ॥

Anyāpadeśadvāsaptati belongs to a class of poems which, by way of appreciating or condemning natural qualities of particular objects, praises a man for his virtue or condemns another for his vice, by implication. The poem came to be written due to an incident at the royal court. The King had in his hand an ivory balance and asked Ramaswami to describe it and the latter gave out the following stanza with facile grace:

उच्चैः प्रापयसे पदं लघुतरानर्थान् अधस्ताद् गुरून्
जिह्वां लोलतमां बिभर्षि कुटिला विस्रंसिनस्ते गुणाः ।
अप्येवं घट ! तारतम्यकलनाचातुर्यधौरेयता
त्वय्याधीयत येन सर्वविदसौ धातैव किं ब्रूमहे ॥

The purport of the stanza is this: The balance has a wavering needle and loose chains; it lifts up the empty things and brings down the weightier ones. Nevertheless, the all-knowing ruler has made it the supreme authority in assessing the comparative value of all objects in the world. This was an implied criticism of the

unbalanced patronage of the king. The king was however pleased with the poet and asked him to compose a poem on the model of *Anyāpadeśaśataka* of Nīlakaṇṭha Dīkṣita.

Kīrtivilāsa is a Champū kāvya in florid style with a wealth of imagery, on the greatness of Āyilyaṁ Tirunāl. It describes the capital city, the royal court and the prominent scholars that adorned the *sadas*. Available mss. of the work break off with the first Ullāsa.

Tulābhāraprabandha portrays the Tulāpuruṣadāna ceremony celebrated by Viśākham Tirunāl. The ceremony consists in weighing oneself in a balance with gold which would later be distributed to deserving persons. There are in this work one hundred and odd stanzas in different metres, some of them with verbal devices and insertion of Dravidian words without affecting the meaning.

Gauṇasamāgama is a small work painting the pageant in the capital with the colours of imagination, when Lord Napier, Governor of Madras, visited the State in 1863.

Pārvatīpariṇaya is a Yamaka Kāvya in fortyfive stanzas mostly in Upagīti metre. The theme is the same as in the *Kumārasambhava*; there are stanzas reminiscent of the genial fancy of Kalidasa and Yamakas are handled without the slightest trace of artificiality.

The two small poems *Ambarīṣacarita* and *Gāndhāracarita*, like the previous one, are imaginative

recreations of Puranik stories. They were written for the use of Bhāgavatas who minister to the religious and moral instincts of the people.

Kaśīyātrānuvarṇana is a charming poem in 120 Āryās describing the pilgrimage of Viśākham Tirunāl to Banaras.

Kaivalyavallīpariṇaya is an allegorical drama following the example of *Prabodhacandrodaya* of Krishna Miśra. It is said that the author wrote the work to teach Advaita Vedanta to a prince.

Rāmodaya is a treatise on Arthālaṅkāra in Vasantatika metre. The first half of each verse defines a figure of spech and the other half gives its illustration in the form of a panegyric of king Āyilyam Tirunāl.

Vṛttaratnāvali is an erudite treatise on metrics. It consists of two parts. The first part deals with the *sama, ardhasama* and *viṣama vṛttas* falling under the twentysix *chandas*, and the second part treats of *mātrā vṛttas, prastara, yati* and allied topics. The author narrates the story of the *Ramayana*, suggests in each verse the definition of the metre of which it is an example and also mentions therein the name of the metre, thus achieving three purposes in a single attempt. 162 metres which are rare but pleasing to the ear are separately dealt with at the end, each verse being a detached invocation to Śrī Rama, and this appendix is appropriately named *Śrī Rāmastutiratna*. The number of metres explained in the work numbers 407. Dr. Burnell who happened to go through the

work is reported to have said that no one could believe that contemporary Sanskrit scholarship could produce such a wonderful book.

Kṣetratattvadīpikā is a work on geometry in Sanskrit in the light of Hutton's Geometry in English.

Mañjubhāṣiṇī is a commentary on the *Śrī-Kṛṣṇa-vilāsa Kāvya* of Sukumāra Kavi. This was written at the instance of Viśākham Tirunāl in the year 1872.

The author is said to have composed devotional songs on the deities of all the sacred shrines he visited; these are numerous and only a few of them are noticed here.

Aśvattha-Gaṇanāthāṣṭaka. When the construction of a temple was undertaken for Gaṇapati at the foot of an Aśvattha tree at Ilattūr, the author composed the stotra invoking the blessing of the God for its successful completion. The poem contains nine stanzas in Sragdharā metre, each beginning with one of the syllables, in order, of the *Mūla-mantra* of the deity and the long-drawn line of twenty-one syllables in each quarter breathing an air of plaintive appeal to the God.

Dharmasamvardhanīstotra in fifteen stanzas in Śārdūlavikrīḍita is an eulogy of the tutelary Goddess at Ilattūr. Each stanza begins with one of the syllables, in order, of the *Ādividyā* of the Śākta Tantra.

Āryādviśatī consists of two stotras, *Āryāṣṭottara śataka* and *Āryāśataka*. The first contains 109 Āryās, each one being a separate prayer to the Goddess as in

3. *Āryādviśatī.*
4. *Tripurasundarī-gīta.*
5. *Lalitā-gīta.*

To Gaṇanātha is given the first place, because he is the God to be worshipped first and also because, he is the presiding deity of the temple at the foot of the Aśvattha tree at Ilattūr, which is hallowed by the memories of the author.

The edition of the first two poems is based on a paper transcript in the possession of Sri Ramaswami Ayyar; for editing the *Āryādviśatī*, a Malayalam edition printed seventy years ago was taken as the basis, and a palm-leaf manuscript belonging to Brahmasri Subrahmanya Vadhyar of Shencotta was also consulted; and the last two pieces are based on a paper transcript made by me in 1900 from the author's own manuscripts. Sri K. V. Sarma of the Madras University procured for collation manuscripts of *Aśvattha-Gaṇanāthāṣṭaka*, *Tripurasundarī-gīta* and *Lalitā-gīta* from the library of the late Mahakavi Ulloor S. Parameswara Aiyar of Trivandrum, through the kindness of the latter's son Sri P. Ramanathan. To both these friends my thanks are due.

The Sanskrit text has been reproduced in Tamil transliteration for the benefit of those who are not conversant with Devanagari script. The first letter of each of the five classes of Sanskrit consonants is marked with 2, 3 and 4 to indicate respectively the second, third and fourth letters of the particular

classes; and for the sibilants, the Tamil Grantha characters are made use of.

I am thankful to Sri S. Ramaswami Ayyar to have invited me to associate myself with the present edition and write this introduction on the life and works of the author. This task is also a matter of pleasant duty for me, since I have had the good fortune to be related to the family of Ilattūr Ramaswami Sastri, to have seen him during my young days and to have been initiated into Sanskrit studies by my uncle Śrī Yajñanārāyaṇa Sastri who was one of his direct disciples. The publication has the blessings of his Holiness Jagadguru S'rī Sankaracharya of Sringeri Śāradā Piṭham and of His Holiness Jagadguru Sri Sankaracharya of Kanchi Kāmakoṭi Piṭham.

It is hoped that this volume will be welcomed by the Sanskrit loving public and especially by those interested in the cult of of Śrī Vidyā.

गोमतीदासरचिता श्रीमातुः स्तोत्रमालिका ।
कामेश्वरीभक्तलोककण्ठाभरणम् एधताम् ॥

Madras,
20-2-1962

G. HARIHARA SASTRI

பாயிரம்

(ஆங்கில முகவுரையைத் தழுவியது)

புனிதமான நம் பாரத நாட்டின் பல பகுதிகளை ஆண்டு வந்த அரசர்களின் ஆதரவில் வடமொழிக் கல்வி ஓங்கி வளர்ந்து வந்தது. திருவிதாங்கூர் சமஸ் தானத்தில் அரசு புரிந்த மன்னர்கள் சிறந்த வித்து வான்களாகவும், வித்துவான்களைப் போஷிப்பதில் பெயர் போனவர்களாகவும் இருந்தனர். ஸ்வாதி திருநாள் என்ற அரசர் இலக்கியத்திற்கும் இசைக் கலைக்கும் ஆற்றிய தொண்டு சரித்திரப் பிரசித்த மானது.

இலத்தூர் ராமஸ்வாமி சாஸ்திரியார் ஸ்வாதி வேந்தருக்குப் பிறகு ஆட்சி புரிந்த நான்கு அரசர் களுடைய வித்வத் ஸபையில் நடு நாயகமாய் விளங் கினர். அவர் கொல்லம் 999-ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதத்துப் பூராட நாளன்று (1823 நவம்பர்) முன்பு திருவிதாங்கூர் ஆட்சியிலிருந்ததும் இப்போது திரு நெல்வேலி ஜில்லாவைச் சேர்ந்ததுமான செங் கோட்டை தாலுகா இலத்தூர் கிராமத்தில் ஒரு வைதிக குடும்பத்தில் பிறந்தார். அவர் தந்தை ஆண்டி சாஸ்திரி என்ற சங்கர நாராயண சாஸ்திரி வைதிக ஒழுக்கங்களில் சிரத்தை உடையவர். தாய் கிருஷ் ணம்பாள் என்ற புண்ணியவதி தெய்வ பக்தியில்

ஈடுபட்டவள். இளமையிலேயே ராமஸ்வாமி சொந்த ஊர்ப் பண்டிதர்களிடம் காவியம் நாடகம் முதலானவை கற்று வடமொழியில் விற்பன்னனாய் இருந்தார். உயர்தரப் பயிற்சியில் அவர் காட்டிய ஆர்வத்தைக் கண்ட தந்தையார் அவரைப் பந்தளத்திற்கு அனுப்பக் கருதினார். சேர நாட்டின் ஒரு சிறு பகுதி பந்தளம் என்பது. இலத்தூருக்கு மேற்கு அறுபது மைலுக்கு அப்பால் உள்ளது. அதை ஆட்சி புரிந்த குறுநில மன்னர்கள் ஒப்புயர்வற்ற ஸம்ஸ்க்ருத வித்துவான்களாயிருந்தனர். தவிர, ராமஸ்வாமி பிறப்பதற்கு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன் வரை பாண்டியவரசர் என்று அழைக்கப்பெற்ற பந்தளத்து அரசர்கள் இலத்தூர் மீது ஒரு விதமான அரசுரிமையும் பெற்றிருந்தார்கள். ராமஸ்வாமி தந்தையிடமிருந்து இரண்டணாவும் உள்ளம் கனிந்த ஆசியும் பெற்று மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையை ஒற்றையடிப் பாதை வழியாகக் கடந்து பந்தளம் சென்றார்.

முதல் நாள் அவருக்கு அரண்மனையில் மாங்கனியும் (ஆம்ரம்) நெய்யும் (ஆஜ்யம்) நிறைந்த போஜனம் கிடைத்தது. உணவை அவர் '**ஸாம்ராஜ்ய புக்தி**' அல்லது ஏகாதிபத்திய அனுபவம் என்று இரு பொருள்படப் புகழ்ந்தார். அரசர் ராமஸ்வாமியின் மதி நுட்பத்தை மெச்சி அவரைத் தம்மிடம் தர்க்கமும் வியாகரணமும் கற்று வந்த தம் மருமகன் கேரள வர்மாவின் சகபாடியாக ஏற்றுக்கொண்டார். மாணவனுக்கு இலவசமாக போஜன வஸதிகளெல்லாம் அளிக்கப்பட்டன. கல்விமான்கள் நிரம்பிய சூழ்

நிலையில் ராமஸ்வாமி ஒரு சில வருஷங்களில் இரண்டு சாஸ்திரங்களிலும் இணையற்ற பாண்டித்தியம் பெற்றார். அவர் வித்தியார்த்தியாக இருந்தபொழுதே 'பந்தள மான்மியம்' என்ற பிரபந்தம் பாடி தன்னை உருவாக்கிய ஆசிரியரை தேவகுருவாக உருவகப் படுத்திப் பாமாலை சூட்டினார்.

ராமஸ்வாமியின் குடும்பத்தார் சங்கரன் கோயி லில் கோயில் கொண்டிருக்கும் கோமதி அம்பிகை யைக் குலதெய்வமாக வழிபட்டு வந்தனர். பந்த ளத்தை விட்ட பிறகு ஒரு நாள் ராமஸ்வாமி அம்பி கையின் சன்னிதியில் மூக கவியின் ஐநூறு சுலோ கங்களையும் வாய்விட்டு மெய் மறந்து பாடினார். திடீர் என்று ஒரு பிரகாசம் தோன்றிற்று. வாக்கு மனங் களுக்கு எட்டாத இன்பம் அவர் அனுபவித்தார். உடனே அம்பிகை பிரத்தியட்சமாய் அவரைக் கடைக்கணித்து ஆட்கொண்டருளினாள். அந்த க்ஷணமே அவருக்கு ஆற்றுப் பெருக்குப்போலத் தங்கு தடையின்றிக் கவிபாடும் திறமை ஏற்பட்டது. கோமதி அம்பிகையின் மீது ஆறாக் காதல் உடைய வராய் கோமதீ தாஸன் என்ற புனைப் பெயர் சூடி அவளது சிறப்பினையே பலவிதமாகப் பாடி வந்தார். அப்பால் திருவாலங்காடு சென்று அப்பா தீக்ஷிதர் என்ற பெரியாரிடம் வேதாந்த சாஸ்திரம் கற்றுக் கொண்டு தீர்த்த யாத்திரை செய்து புண்ணிய க்ஷேத் திரங்களை தரிசித்து ஆங்காங்கு வித்துவ சிகாமணி களை சந்தித்து சம்பாஷணம் செய்து ஆழ்ந்த அகன்ற கல்வி அறிவும் உலக ஞானமும் பெற்றார்.

ராமஸ்வாமி சாஸ்திரியின் பெருமையும் வல்லமையும் நாடெங்கும் பரவின. ஸ்வாதி திருநாளுக்குப் பின் அரசுபுரிந்த உத்திரம் திருநாள் தமது தமையனுரைப் போல வித்வானுகவும் கல்விமான்களை உபசரித்தலில் ஊக்க முடையவராகவும் இருந்தார். 1847-ல் சாஸ்திரியார் திருவனந்தபுரம் சென்று அரசரைப் பேட்டிகண்டார். அரசர் அவரைப்பற்றி முன்னரே பந்தளத்து மன்னனிடமிருந்து நன்கு அறிந்திருந்தமையால் இவருக்குத் தமது வித்வத் சபையில் உயர்ந்த ஸ்தானம் கொடுத்தார். அந்த வித்வத் சபையோ நாட்டின்கண் அந்நாளில் கல்வியிற் கரை கண்ட கலைஞர்களால் அமைக்கப் பெற்றிருந்தது. கல்விமணம் வீசும் சூழ்நிலையில் சாஸ்திரியாரின் கவித்திறன் சுடர் விட்டிலங்கியது, சாஸ்திரப் பயிற்சியும் ஓங்கி வளர்ந்தது. அரசர் கதகளி எனப்படும் மலைநாட்டு நாடகக் கலையில் ஈடுபட்டிருந்தார். அவரது விருப்பத்திற்கிணங்க நம் கவிஞர் 'ஜலந்தராசுரவதம்' என்ற கதகளி நூல் இயற்றிப் புகழ் பெற்ருர். மலையாள மொழியில் இவர் இயற்றிய நூல் இதுவே யென்பர்.

1860-ல் பட்டத்திற்கு வந்த ஆயிலியம் திருநாள் என்பவரும் தம் முன்னேரைப்போல் சிறந்த கல்விமானு யிருந்தார். அவ்வரசர் பண்டை நாளில் வடமொழிக் கவிஞரைப் பொற்றிப் புகழ்சூடிய போசராசனைப் போல் புலவர்களை அழைத்துத் தினந்தோறும் அரண்மனையில் சபைகூட்டிக் கவி புனையவும் அரிய ஆராய்ச்சி புரியவும் வேண்டினர். கவிஞர்

களுக்கு ஸமஸ்யை இட்டு அவர்கள் பாடி முடிப்பதைக் கேட்டு மகிழ்வெய்தினர்.

அன்னையின் அருட்செல்வரான க்ஷேமதீ தாஸனுடைய ஸாஹித்ய சக்தி ஸமஸ்யை பூர்த்தி செய்வதில் நிகரற்றிருந்தது. இவரது கூரிய மதி நலத்தையும் மேதையையும் கண்டு மன்னர் மனம் பூரித்துப் பரிசில் பல அளித்து இவரைக் கௌரவித்தார். இக்கவிஞரும் அரசரது அளப்பரிய ஆதரவில் 'விருத்த ரத்நாவளி' தொடக்கமாக நூல்கள் இயற்றிக் காணிக்கை செலுத்தினர். நாள் செல்லச் செல்ல அரசருக்கு நம் புலவர் பெருமானிடம் தனி மதிப்பு ஏற்பட்டது. சம்பாவனையை நாடி வரும் வித்வான்களை ஆராய்ந்து திறமைக்குத் தக்கவாறு பரிசளிக்கும் பொறுப்பு இவருக்குத் தரப்பட்டது. வித்வான்களோடு வடமொழியில் கடிதப் போக்கு வரவு செய்வதில் கவியரசரின் உதவி அரசருக்கு இன்றியமையாததாயிற்று.

ஆனால் இந்த நெருங்கிய தொடர்பு நீடித்திருக்கவில்லை. மனிதவாழ்க்கையில் இன்பமும் துன்பமும் சகடக்கால் போல் சுழன்று செல்பவைதாம். அரசர் ஒருநாள் ஆட்சிமுறையில் ஸ்வாதி திருநாளையும் தம்மையும் சீர்தூக்கிச் செய்யுள் இயற்றுமாறு புலவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டார். அரசருடைய பிரியத்தை மட்டும் எதிர்பார்த்திருந்த புலவர் அனைவரும் தம் அரசர் ஆட்சியே மேலானது என்று ஒருமனதாகக் கவி பாடினர். நம் கவிவாணருக்கோ இப்படிக் கவி புனைவது பிடிக்கவில்லை, இவர் மௌனமாயிருந்

தார். அரசர் இவரை வற்புறுத்தவே அன்னையிட மிருந்து அரிதிற்கிடைத்த அருளை அற்ப விஷயத்தில் வினியோகிக்கத் தாம் துணியவில்லை என்றும், மன்னிக்க வேண்டுமென்றும் விண்ணப்பம் செய்து கொண்டார். அதற்கு அரசர் 'இங்கு வரும்போது சாஸ்திரியார் அன்னையின் பிரசாதம் ஏதாவது அருந்திட நேர்ந்ததோ' என்று பழித்துரைக்கக் கவிஞர் உடனே 'பிரசாதம் அருந்தினேன் ஆயினும் அல்லேன் ஆயினும் அந்த வெறி அரசர் பேச்சி லன்றோ புலப்படுகிறது' என்று விடை கொடுத் தார். அப்போது அரசர் யாது செய்வாரோ என்று சபையோர் திடுக்கிட்டனர். ஆனால் நம் கவிச்சிங்கம் எவ்வளவு பழகிய போதிலும் அரசர் அ-ரசரே யாவார் எனக் கருதி, ராஜஸேவைக்கு அப்பொழுதே முற்றுப்புள்ளி யிட்டுச் சாந்தமாகவும் கம்பீரமாகவும் அரண்மனையைவிட்டு வெளியேறினர்.

கவிஞரின் வாழ்க்கை வரலாற்றில் இது ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சி யாகும். அவர் சற்றும் மனம் தளராது பரதநாடு முழுதும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யத் தலைப் பட்டார். கல்கத்தா காசி முதலான நகரங் களில் பேர்பெற்ற அறிஞர்களோடு உறவாடிக் கல் விக் கழகங்களிலும் சொற்பொழி வாற்றினர். வட மொழிக் கலைக் களஞ்சியம் தொகுத்த தாராநாத தர்க்க வாசஸ்பதி என்ற பெரியாருடன் சாஸ்திர வாதம் நடத்தி வெற்றியடைந்தார். காசி க்ஷேத்தி ரத்து வித்தியாசாலையின்கண் ஆசிரியர்களைச் சந்தித் துத் தாம் திருவனந்த புரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பண் டிதர் என்று தெரிவித்துக் கொண்டார். அப்பொழுது

பால சாஸ்திரி என்ற வையாகரணர் "நீவீர் மஞ்ஜு பாஷிணி என்ற உரை இயற்றியவரை அறிவீரா" என்று கவிஞரைக் கேட்டனர். "அவ்வுரை இயற் றியவன் அடியேன்" என்று நம் கவியரசர் கூறவே, தாம் பாராட்டும் பண்பாளர் தம் முன்னே தோன்றி யதைக் கண்டு பால சாஸ்திரி ஆச்சரியம் மேலிட்டு இவரை மாற்புறத் தழுவி 'அபிநவ மல்லிநாதன்' என்று விருது சூட்டினர்.

இங்ஙனம் நம் கவியரசர் சென்றவிடமெல்லாம் சிறப்பெய்தி விளங்கும்போது திருவனந்தபுரத்து வித்வத்சபை சந்திரன் இல்லாத வானம் போல் ஒளி மங்கியிருந்தது. அரசர் கவிஞருக்கு அபசாரம் செய் தோமே என்று வருந்தி இவருக்குக் கடிதங்கள் எழுதி ஞர். கழிந்ததை நினையாது எளிதில் மனந்தேறுவது பெரியோர் இயல்பு. எனவே அரசரது வேண்டு கோளுக் கிணங்கி கவியரசர் முந்தின பதவியில் அமர்ந்து முன்னிலும் பன்மடங்கு ஆதரவு பெற்ருர்.

ராமஸ்வாமி சாஸ்திரியார் நமது புராதன மஹான் களைப் போல சுதந்திர மனப்பான்மையும் உயர்ந்த நோக்கங்களும் கருத்துக்களும் உடையவர். அரண் மனையில் உன்னதமான ஸ்தானமும் செல்வாக்கும் இருந்த போதிலும் அவற்றைப் பயன்படுத்திப் பொருள் ஈட்டாது ஆடம்பரமற்ற எளிய வாழ்க்கை நடத்தினர். உயர்தர நீதிமன்றத்தில் இவருக்குப் பண்டித பதவி அளிக்கப் பட்டது. அதுவே அக் காலத்து வித்வான்கள் விரும்பிய உயர்ந்த அர சாங்கப் பதவியாகும். ஆனல் ஆன்மீக சாதனைக்கு

இடையூறுகும் என்று கருதி, சாஸ்திரியார் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. எட்டையபுரத்து மன்னர் இவருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் பெறும் பொற்கிழி யளித்துக் கௌரவிக்க விரும்பினுர். நம் புலவர் பெருமான் அதையும் பொருட்படுத்த வில்லை.

சாஸ்திரியார் தலைசிறந்த சாக்தராயிருந்தார். அவர் ஸமயாசார வகுப்பினைச் சார்ந்தவர் என்பர். மந்திரசாஸ்திர நுட்பங்களை நன்குணர்ந்து தீவிர மானசாதனைகளும் புரிந்து ஸித்தி பெற்றிருந்தார். யாரிடம்எப்பொழுது தீக்ஷை பெற்றுர் என்று தெரிய வில்லை. மதனுனந்த நாதன் என்பது இவருடைய தீக்ஷைப் பெயர், அம்பிகையை "மோதினி"யாக உபாஸித்து ஸாக்ஷாத் கரித்தவர். இவர் அடிக்கடி திருவிடை மருதூருக்குச் சென்று தமது தீக்ஷா குருவைத் தரிசித்து வருவது வழக்கம். ஆர்யா சத கத்தின் பதினைந்தாவது சுலோகத்தில் (பக்கம். 43.) இவர் நரஸிம்ஹானந்த நாதன் முதலான குருநாதர் களை வணங்குகின்றுர். சாக்த மதத்தினை நிலைநாட் டிய பாஸ்கரராயர் என்பார் 18-ஆவது நூற்றுண்டின் இறுதியில் வாழ்க்கையின் அந்தி நாட்களைக் கழித்து வந்தார். ஏறக்குறைய ஐம்பது வருஷங்களுக்குப் பின் வந்த நம் கவியரசர் பாஸ்கர ராயருடைய சிஷ்ய ளிடமிருந்து தீக்ஷை பெற்றிருக்கலாம் என்று கூறு வது தவறுகாது.

மேலும் சாஸ்திரியார் ஆதர்சரூபமான ஒர் ஆசி ரியராக விளங்கினுர். மாணவர்கள் மீது இவருடைய வாத்ஸலியத்தினைப்போல் குருவின் மீது அவர்களு

டைய பக்தியும் இணையற்றது. இவரிடம் பாடம் கேட்கும் பாக்கியம் பெற்றவருள் கவிஞன் ஆகவோ அல்லது சாஸ்திர விற்பன்னன் ஆகவோ புகழ் பெருதவன் ஒருவனும் இல்லை. இவருடைய மாணுக்கர்களில் முதன் முதலாக நிற்பவர் கேரளவர்ம கோயில் தம்பிரான் என்பவர். அவர் அரசன் மருமகளான லக்ஷ்மீபாயி ராணியாரின் கணவர், வடமொழியிலும் மலையாளத்திலும் உயர்ந்த காவியங்கள் இயற்றிப் பேர் பெற்ற கவிஞர். நவீன மலையாள இலக்கியத்தின் தந்தை என்றும் மதிக்கப் பெற்றவர். அவர் தாம் இயற்றிய விசாக விஜயம் என்ற காவியத்தில் நம் கவியரசரைத் தமக்கு ஸாஹித்யமும் ஆத்ம வித்தையும் கற்பித்த தேசிகன் என்று புகழ்கின்ருர். அடுத்த மாணுக்கர் இலத்தூர் ஸுந்தரராஜ கவியாவர். அவரும் வடமொழியில் அழகிய காவியங்கள் இயற்றிக் கியாதி பெற்றவர். வேருெரு மாணுக்கர் திருவிதாங்கூர் உயர் நீதிமன்றத்துப் பிரதான நீதிபதியின் புதல்வர் சங்கரப் பிள்ளை என்பவர், தேவி பாகவதம் என்ற புராணத்தினை மலையாள மொழியில் பாடியவர். அவர் தமது பாயிரத்தில் புலவர் பெருமானை "இலத்தூர் பிரம்ம ஜ்யோதி" என்று குறிப்பிட்டு இவரது குணுதிசயங்களை விஸ்தாரமாக வருணிக்கின்ருர். ஒரு சமயம் "புதல்வன் ஸமஸ்கிருதம் கற்றுக் கொள்கிருஞ?" என்று அரசர் கவிஞரைக் கேட்ட பொழுது அவர் சங்கரப் பிள்ளை, அய்யப்பன் போற்றி என்ற இரண்டு மாணவர்களும் தமது புதல்வர்களே என்றும்' இருவரும் செவ்வையாகக் கற்று வருகின்றனர் என்றும் விடையளித்தார்.

இன்னும், இவர் இளைஞர்களான வித்வான்களை ஊக்கமளித்து உயர்த்தும் இயல்பினர். ஒரு நாள் இளைஞன் ஒருவன் வடமொழியில் உரை நடைநூல் இயற்றி அதைக் கவிஞரிடம் கொடுத்துப் பார்வையிட வேண்டினான். இவர் அவனை அன்புடன் வரவேற்று நூலைப் படித்ததோடு அவன் உரை நடையைப் புகழ்ந்து அவனுக்கு "பால பாணன்" என்ற பெயர் சூட்டியது மட்டும் அன்றி அரசனிடம் சிபாரிசும் செய்துவைத்தார். இந்த இளைஞரே பிற்காலத்தில் திருவனந்தபுரம் வடமொழி நூன்மாலையின் பதிப் பாசிரியர் என்ற ஸ்தானம் வகித்து அரிய பெரிய நூல்களை வெளிக்கொணர்ந்து பெரும்புகழ்படைத்த மகாமகோபாத்தியாயர் டாக்டர் கணபதி சாஸ்திரி யார் என்பவர். அப்பால் சேகரம் என்ற இலக்கண நூலுக்கு உரை எழுதிய ஒரு நம்பூதிரி வித்வான் அரசனிடம் பரிசு பெற வந்தான். சாஸ்திரியார் வித் வானை 'மஹாவையாகரணன்' என்று ஸபையில் சிலாகித்தார். அதன் பயனாக வித்வானுக்கு முதல் தரப் பரிசு கிடைத்தது. நம்பூதிரி சாஸ்திரியாரைப் போன்ற பெரியாரின் பெருமதிப்பே பரிசைவிடப் பன்முறை விலையுயர்ந்தது என்று நன்றிகூறி அக மகிழ்ந்தான். யஜ்ஞ நாராயணன் என்ற மாணவன் சாஸ்திரியாருக்குப் பணிவிடை செய்து வந்தான். ஆசிரியர் அவனை 'நாராயணா' என்று அழைப்பது வழக்கம். ஒருநாள் 'சாஸ்திரி' என்று அழைத்தார். சிஷ்யன் ஏதாவது தவறு செய்தோமோ என்று திகைத்தான். ஆனால் இவர் அவனை அன்புடன் அழைத்து, 'நீ இப்பொழுது சாஸ்திரி ஆகிவிட்டாய்'

என்று ஆசீர்வதித்தார். யஜ்ஞ நாராயணன் பிறகு அதிமேதாவியான சாஸ்திரியாகத் திகழ்ந்தான்.

ராமஸ்வாமி சாஸ்திரியார் தெய்வானுக்கிரகம் பெற்ற வரகவி என்பதனை நிரூபிக்க ஒரு நிகழ்ச்சியை மட்டும் இங்குக் குறிப்பிடுவோம். ஒரு சமயம் அரசர் பொன்னால் ஆக்கப் பெற்றதும் ஐந்து முகங்களை உடையதுமான ஓர் ஆஞ்சனேய விக்கிரகத்தைக் கையில் மறைத்து வைத்துக்கொண்டு அதைப்பற்றி ஒரு செய்யுள் இயற்றலாமா என்று புலவர்களைக் கேட்டார். அனைவரும் அது இயலாத காரியம் என்றனர். ஆனால் கோமதிதாஸர் மட்டும் உடனே அடியிற்கண்ட சுலோகம் சொல்லிச் சபையோரை ஆச்சரியத்தில் அமிழ்த்தினார்.

> ஸ்ரீமான் ஸ்ரீராமதாஸோ ஜயதி வஸுமதீதாத
> தாதார்ய ஜாத:
> ஸ்ரீரக்ஷோநாத வக்ஷக்ஷிதிதர குலிசப்ராய தம்
> ஷட்ராகரால:
> ஸ்ரீத: ஸ்ரீராமஸேவா ஸமரஸ மனஸாம் ஸ்ரீத
> ரோதாரபாஹு:
> ஸ்ரீதாசாத்ரீச சாபப்ரதிபட தநுமான் பஞ்ச
> வக்த்ரோ ஹநுமான்.*

ஒருகால் கேரள வர்மர் ராஜ்ய விரோதிகளுடன் சேர்ந்து ராஜாங்க காரியங்களில் தலையிட்டார் என்று அரசர் அவரைச் சிறையில் வைத்தார். சாஸ்திரியார் சாதுரியமாகப் பேசிப் பிறரை வசீகரிக்கும்

---

*சுலோகத்தின் பொருள் ஆங்கில முன்னுரையில் காண்க.

திறமையுடையவர். ஆகவே அரசர் இவரை மாணுக்கரிடம் தூது சென்று சமரசம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். பண்டு விக்கிரமாதித்தியன் வேண்டுகோளுக் கிணங்கிக் காளிதாஸன் குந்தல அரசனிடம் தூது சென்ற கதைபோல் கோமதிதாஸர் சிஷ்யனிடம் தூதுரைக்கச் சென்ருர். குரு சிஷ்யர்களான இவ்விரு கவிரத்நங்களுடைய சரச சம்பாஷணை விசாக விஜயம் என்ற காவியத்தில் வெகு அழகாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. கடைசியாக, 'சிஷ்யன் மன்னரிடம் மன்னிப்புக் கேட்கவேண்டும்' என்று குரு சொல்ல, இவருடைய அனுக்கிரக சக்தியில் மிக்க நம்பிக்கையுடைய சிஷ்யர் இவருடைய உள்ளம் கனிந்த வாழ்த்துரையை வேண்டுகிருர். அவ்வாறே இவர் சிஷ்யரைக் குறித்துத் தாம் வழிபடும் தேவியைத் தியானம் செய்து தம்மிடம் செல்கின்ருர்.

1880-ல் விசாகம் திருநாள் பட்டத்திற்கு வந்தார். திருவிதாங்கூர் அரச பரம்பரையில் தனிச் சிறப்புடைய இவ்வரசர் வடமொழியிலும் ஆங்கிலத்திலும் தேர்ச்சி பெற்று மேனுட்டு விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியிலும் நிபுணராயிருந்தார். அவருடைய உற்ற நண்பராயிருந்த கேரள வர்மர் சுதந்திரமடையவே ராஜாங்க விஷயங்களில் அவருடைய செல்வாக்கு மகோன்னத சிகரத்தை எட்டியது. அவரது பிரேரணைக் கிணங்கி அரசர் சாஸ்திரியாரை உயர்ந்த ஸ்தானமானங்கள் அளித்துக் கௌரவிக்க விரும்பினுர். புகழைச் சுவைத்து அகமகிழும் வழக்கம் ஏற்கெனவே நம் கவிஞரிடம் இல்லை. இப்போது வாழ்க்கையின் மாலைப் பொழுதினில் இவர் போதனை புரி

வதிலும் ஆன்மார்த்தமான சாதனைகளை விருத்தி செய்வதிலுமே திருப்தி யடைந்திருந்தார்.

இவர் ஒரு சமயம் பிறந்த ஊரான இலத்தூர் சென்று தங்கியபொழுது, தண்ணீர் வசதியில்லாது வருந்திய கிராமத்தார் இவர் பெயரை முன்னிட்டு அரசருக்கு விண்ணப்பம் செய்தனர். அரசர் உடனே ஒரு குளமும் கிணறும் வெட்டுவதற்கும் கணபதி கோயில் கட்டுவதற்கும் கட்டளையிட்டார். 1882-ல் திருப்பணி முடிவடைந்தது. கிராமத்தார் சாஸ்திரியாரை வரவழைத்து இவர் முன்னிலையில் கணபதியைப் பிரதிஷ்டை செய்து திருவிழாக் கொண்டாடினர். கவிஞர் இந்த மங்கள நிகழ்ச்சியை ஞாபகப்படுத்திப் "பிள்ளையார் கலியாணம்" என்ற தமிழ்ப் பிரபந்தம் பாடினர். பிரபந்தத்திலுள்ள ஒரு செய்யுள் பின் வருமாறு:

அரசங்குளக் கரையில் வாழும்
அருமைப் பிள்ளைக் கணபதிக்கு
திருமாடம்பூக் கலியாணம்
செய்வதற்கு நிச்சயித்தார்.

நித்திய பூசை நடைபெறுவதற்கு நிலம் விடப்பட்டது. இலத்தூர் கிராமவாசியான சுந்தரராஜ கவி என்பார் இந்தச் சுப சம்பவத்தை விளக்கி வடமொழியில் மூன்று சுலோகங்கள் இயற்றினர். அவை பிள்ளையார் கோவிற் சுவரில் வரையப் பட்டுள்ளன.

மாட்சிமை வாய்ந்த விசாக வேந்தன் அரசாட்சி ஐந்தாண்டில் முடிந்தது. அவருக்குப் பின் அரசு

புரிந்த மூலம் திருநாள் சாஸ்திரியாரிடம் வடமொழி கற்றுக் கொண்டவர். அவர் தம் ஆசிரியரைத் தெய்மாகப் பாவித்துப் போற்றி வந்தார். ஆனல் அரச நிலையிலிருந்த மாணவரின் ஆதரவைக் கவிஞர் நெடு நாள் அனுபவிக்க வில்லை. அவர் எதிர் பார்த்தபடி திருவனந்த புரத்தில் தம் இல்லத்தில் புதல்வர் நால்வரும் பணிவிடையாற்றி நிற்கப் பூதவுடல் விட்டுப் புகழுடல் எய்தினர். உடனே கேரளவர்மர் தம்மைப் போல் கவிஞரிடம் உபதேசம் பெற்றிருந்த தம் தமையனருக்கு அடியிற்கண்ட சுலோகம் வரைந்து செய்தி அனுப்பினர் :

ஸ்ரீ சங்கரோபமாந: ஸ்ரீமதநந்த நாதகுரு சரணா:
ஸ்ரீமோதினீஸநுதா:ஸ்ரீ புரமேவாபுரத்ய பூர்வாஹ்நே

நம் குருபரரான ஸ்ரீமதனந்த நாதர், ஸ்ரீ சங்கரரைப் போல் விளங்கியவர், இன்று முற்பகலில் தேவியின் இராசதானியாகிய ஸ்ரீபுரம் எய்தினர் என்பது பொருள்.

ராமஸ்வாமி சாஸ்திரியார் இலக்கிய உலகிலும் ஆன்மீக வானத்திலும் ஒளிமிகுந்த ஜோதியாய் விளங்கினர். இவர் மறைந்த பிறகு இவருடைய சிஷ்ய பரம்பரையினரும் ஏனையோரும் இலத்தூர்க் கிராமத்தை ஒரு புண்ணிய ஸ்தலமாகப் பாராட்டி இவர் பூசனை புரிந்த இடத்தை வணங்கிச் செல்வது வழக்கமாயிருந்தது. இவரது சந்ததியாரும் இவர் இயற்றிய தோத்திரங்களைப்பாடி பஜனை செய்வதுண்டு. இப் பெரியாருடைய வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த அரிய செயல்கள் பல. அவையில் ஒரு சிலவே இங்குக் குறிக்கப் பட்டன.

இவர் காளிதாஸனைப்போல் ஸரஸ்வதியைத் தம் வசப்படுத்திய ஒரு மஹாகவி. எந்தத் துறையிலும் தங்குதடை யின்றி எளிய இனிய, நடையில் நூல் இயற்றும் திறம் பெற்றவர். காவியம் நாடகம் சம்பூ, இலக்கணம், கணிதம், தத்துவம் முதலிய விஷயங்களில் இவர் எழுதிய நூல்கள் பல. இவை களைப் பற்றிய சிறு வரலாறு ஆங்கில முன்னுரை யில் சேர்க்கப் பட்டுள்ளது. இவ்வெளியீட்டில் அடங் கிய துதிப் பாடல்களைப்பற்றி மட்டும் ஒருசில குறிப்பு கள் கீழே தரப்படுகின்றன.

1. அசுவத்த கணநாதாஷ்டகம் என்பது இலத் தூர்க் கிராமத்து அரச (அசுவத்த) மரத்தின் அடியில் இருந்த கணநாதனுக்குக் கோயிலெடுக்கத் தொடங் கியபொழுது திருப்பணி நிர்விக்கினமாய் நிறைவேறு தற்பொருட்டு நூலாசிரியர் அப்பெருமானைக் குறித் துப் பாடியது. 'ஸ்ரக்தரை' என்ற நீண்ட விருத்தத் தில் இயற்றப்பட்டதும் கணபதியின் மூலமந்திரத்தி லுள்ள அக்ஷரங்கள் ஒவ்வொன்றும் கிரமமாக ஒவ் வொரு சுலோகத்தின் முதலில் அமைக்கப் பெற்றது மான இந்தத் துதி தேவிஸ்தோத்ர மாலையின் முதன் மலராக இடம் பெற்றது.

2. ஸ்ரீ தர்மஸம்வர்தநீ ஸ்தோத்ரம் இலத்தூர் மதுநாத ஈசுவரன் கோயிலில் கோயில் கொண்ட தர்ம ஸம்வர்தநி என்ற அம்பிகையைக் குறித்துப் பாடப் பெற்றது. முந்தின துதியிற்போல இதன் கண் ஸ்ரீ வித்யா மூல மந்திரம் அமைக்கப் பெற்றது.

3. ஆர்யா த்விசதி. இதன் முற்பகுதியான **ஆர்யாஷ்டோத்தர சதகத்தில்** மூக கவியின் ஆர்யா சதகத்தில் காணப்படுவது போல ஒவ்வொரு சுலோகமும் தேவியைப் பற்றிய தனித்தனித் துதியாய் அமைந்துள்ளது. பிற்பகுதியான **ஆர்யாசதகம்** என்பது ஸ்ரீ சங்கராசாரியர் இயற்றிய ஸௌந்தர்ய லஹரியைப் போல் முதல் நாற்பத்தொன்று சுலோகங்களால் ஸ்ரீபுரம், நவசக்ரம், ஷோடசநித்யா, திரிபுரஸுந்தரி இவர்களைத் தியானித்தலால் ஏற்படும் பேரின்பத்தைப் புகழ்ந்து, மீதியுள்ள அறுபது சுலோகங்களால் தேவியின் முடிமுதல் அடிவரையுள்ள ஒவ்வொரு அங்கத்தினையும் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றது. இந் நூலாசிரியர் மூக கவியைப் போல் அன்னை பராசக்தியின் அருள் நோக்குப் பெற்றவர் என்றும் அவரது ஆரியா சதகம் தூர்வாஸ முனிவர் இயற்றிய லலிதாஸ்தவரத்தினத்தின் மகிமை வாய்ந்தது என்றும் ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஸ்ரீ சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீமுகத்தில் கூறியுள்ளார்கள்.

4. **த்ரிபுரஸுந்தரீ கீதம்** இதுவும் முடி முதல் பாதம் வரை தேவியின் ஒவ்வொரு அங்கத்தின் ஸௌந்தரியத்தை வருணிக்கின்றது. பிரசித்திபெற்ற கோபிகா கீதத்தைப் போல் கவியழகும் வாய்ந்தது.

5. **லலிதா கீதம்** என்பது அருணோதய வேளையில் தேவியைப் புகழ்ந்து பாடுதற்குகந்த ஓர் இசைப் பாட்டாகும்.

முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் என் பெரிய தந்தையாரின் புதல்வர், வடமொழியில் உயர்ந்த படிப்பாளியாய் இருந்தவர், எங்கள் பாட்டனார் ஈட்டி வைத்த பொக்கிஷத்தை யாவர்க்கும் சொந்தமாக்க முற்பட்டு வந்தார். ஆனால் அவர் எடுத்த காரியம் கைகூடு முன்னரே துர்தைவ வசத்தால் காலகதியடைந்தார். சாஸ்திரியார் இயற்றிய அரிய நூல்கள் இப்போது ஆதரிப்பாரின்றி மறைந்து கிடக்கின்றன. இவைகளை இறந்து படாது சேமப்படுத்தி யாவரும் படிக்கச் செய்வது ஸமஸ்கிருத அபிமானிகளின் முதற் கடமையாகும். மேலும், கிராமம் விட்டுப் பட்டணம் சேரும் இக்காலத்தில் இலத்தூர் க்ஷீணதசை யடைந்து வருவதோடு பிள்ளையார் கோயிலும் குளமும் உடனே பழுது பார்க்கவேண்டிய நிலைமையை அடைந்துள்ளன. பிள்ளையாரின் அன்றாட நிர்வாகத்திற்குச் சாஸ்திரியார் விட்ட நிலம் காலப்போக்கில் இப்போது சற்றுமே போதாததா யுள்ளது. அதனால் இச்சிறு நூலை வாங்கிப் படிக்கும் பெருமனமுடையார் உவந்தளிக்கும் கிரயத் தொகை பிள்ளையாரின் கைங்கரியத்திற்கே உதவியாகும் என்பதையும் நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நூலைப் பதிப்பித்து ஆங்கில முன்னுரையும் வரைந்துதவிய ஸ்ரீ. ஜி. ஹரிஹரசாஸ்திரியாருக்கும், ஆர்யாத் விசதியின் ஏட்டுப் பிரதி தந்துதவிய செங்கோட்டை பிரம்மஸ்ரீ சுப்பிரமணிய வாத்தியார் அவர்களுக்கும், கணநாதாஷ்டகத்தின் காகிதப்பிரதி தந்துதவிய இலத்தூர் ஹரிஹரய்யர் அவர்களுக்கும்,

The temple of Sri Maha Ganapati installed by the poet at Ilattur facing the tank

இலத்தூரில் கவியால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட ஸ்ரீ மஹாகணபதி ஆலயமும் அரசங்குளமும்.

கணநாதாஷ்டகம், திரிபுரசுந்தரீ கீதம், லலிதா கீதம் இவைகளின் காகிதப் பிரதி தந்துதவிய காலஞ் சென்ற மஹாகவி உள்ளூர்ப் பரமேசுவரய்யர் குமாரர் ஸ்ரீ பி. ராமனுதன் அவர்களுக்கும்,அச்சாகுங் காலத்துப் பல்வகை யுதவிகள் புரிந்த ஸ்ரீ. கே. வி. சர்மா அவர்களுக்கும் எனது நன்றி யுரித்தாகின்றது.

சிருங்கேரி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகள் நூலை வெளியிடுதற்கு நான் முயன்று வருவதை யறிந்து என் முயற்சி கைகூட வேண்டுமென்று ஆசிபொதிந்த ஸ்ரீமுகம் தந்தருளினுர்கள். காஞ்சி காமகோடி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகள் நூல்அச்சான பிறகு அதன் பெருமையை விளக்கி, சிரத்தையுடன் நூலைப்படிக்கும் ஆஸ்திகர்கள் ஜகன்மாதாவின் கருணைக்குப் பாத்திரர் ஆவார்கள் என்று திருமுகவாயிலாக ஆசியருளினுர்கள். அறவுலகை அசையாது தாங்கி நிற்கும் இவ்விரு மூல ஸ்தம்பங்களுக்கே யன்றி யாருக்குரியதாம் நம் பணிவு.

எஸ். ராமஸ்வாமி அய்யர்

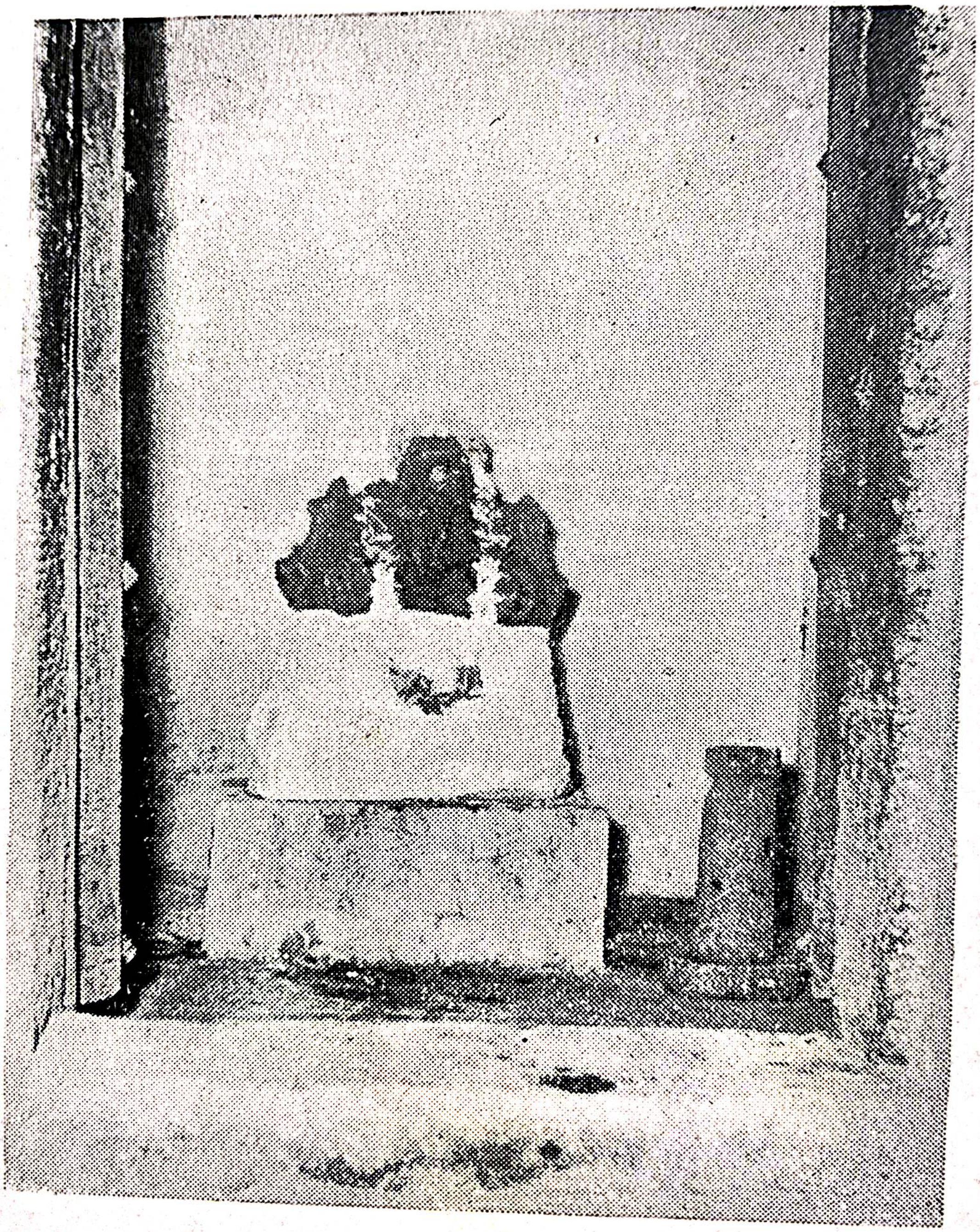

Sri Maha Ganapati installed by the poet.
கவியால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட ஸ்ரீ மஹாகணபதி.

श्रीः

अश्वत्थगणनाथाष्टकम्

அஶ்வத்த2 க3ண நாதா2ஷ்டகம்

श्रीमत्यश्वत्थवापीतटभुवि घटिते धाम्नि नीलाश्मसारै-
र्वास्तव्यो दिव्यमूर्तिः सुरमुनिमनुजैः स्तूयमानापदानः ।
श्रीमान् आकण्ठहस्ती पदनतजनताभीष्टसन्तानशाखी
विघ्नं निघ्नन् समस्तं दिशतु मम सुखश्रीधियो विघ्नराजः ॥१॥

ஶ்ரீமத்யஶ்வத்த2 வாபீதடபு4வி க4டிதே தா4ம்னி நீலாஶ்மஸாரை—
ர்வாஸ்தவ்யோ தி3வ்யமூர்தி: ஸுரமுனிமனுஜை: ஸ்தூயமானா பதா3ன:
ஶ்ரீமான் ஆகண்ட2 ஹஸ்தீ பத3னதஜனதாபீ4ஷ்ட ஸந்தான ஶாகீ2
விக்4னம் நிக்4னன் ஸமஸ்தம் தி3ஶது மம ஸுக2- ஶ்ரீதி4யோ விக்4னராஜ:

गन्धस्तम्बेरमास्यः सकलसुरनरैरभ्रतः पूज्यते यो-
नत्वा स्तुत्वार्चयित्वा यमिह सकृदहो साधयन्तीष्टमर्थम् ।
यस्य स्मृत्यैव दूराद् द्रवति रिपुगणो भीतभीतो गणेशो-
विघ्नाधीशः स विघ्नं शमयतु सकलं साधयेच्चास्मदिष्टम् ॥ २ ॥

க3ந்த4ஸ்தம்பே3ரமாஸ்ய: ஸகலஸுரநரை ரப்4ரத: பூஜ்யதே யோ-
நத்வா ஸ்துத்வார்சயித்வா யமிஹ ஸக்ருத3ஹோ ஸாத4 யந்தீஷ்டமர்த2ம்
யஸ்ய ஸ்ம்ருத்யைவ தூ3ராத்3 த்3ரவதி ரிபுக3ணோ பீ4தபீ4தோ க3ணேஶோ
விக்4ஞதீ4ஶ: ஸ விக்4னம் ஶமயது ஸகலம் ஸாத4 யேச்சாஸ்மதி3ஷ்டம்

गर्भस्थानेककोटीसरसिरुहभवाण्डाधिकस्थूलतुन्दः
शुण्डादण्डाग्रसंक्षोभितदयिततमापीवरारोहमूलः ।
हस्तैः पाशाङ्कुशाभीवरभृद् अखिलसन्त्राणबद्धादरो यो-
विघ्नाधीशः स विघ्नं शमयतु सकलं साधयेच्चास्मदिष्टम् ॥ ३ ॥

க3ர்ப4ஸ்தா2னேக கோடி ஸரஸி ருஹப4வாண்டா3தி4 கஸ்தூ2லதுந்த3:
ஶுண்டாத3ண்டா3க்3ர ஸம்க்ஷோபி4த த3யித தமாபீவரா ரோஹமூல:
ஹஸ்தை: பாஶாங்குஶா பீ4வரப்4ருத்3 அகி2ல ஸந்த்ராண ப3த்3தா4த3ரோயோ
விக்4னதீ4ஶ: ஸ விக்4னம் ஶமயது ஸகலம் ஸாத4யேச் சாஸ்மதி3ஷ்டம்

णप्रान्तस्थादिमो यो जयति वचरमस्तस्य शब्दस्य योऽर्थो-
विश्वात्मा विश्वकर्ता सकलदिविषदामादिभूतः पुराणः ।
विष्णुब्रह्मेन्द्रदेवासुरमुनिमनुजैः पूज्यते योऽर्थसिद्ध्यै
विघ्नाधीशः स विघ्नं शमयतु सकलं साधयेच्चास्मदिष्टम् ॥ ४ ॥

ணப்ராந்தஸ்தா2தி3மோ4யோ ஜயதி வசரமஸ்தஸ்ய ஶப்3தஸ்ய யோர்தோ2
விஶ்வாத்மா விஶ்வகர்தா ஸகலதி3விஷ தா3மாதி3பூ4த: புராண:
விஷ்ணுப்3ரம்ஹேந்த்3ர தே3வா ஸுரமுனிமனுஜை: பூஜ்யதே யோர்த2ஸித்4யை
விக்4னதீ4ஶ: ஸ விக்4னம் ஶமயது ஸகலம் ஸாத4யேச் சாஸ்மதி3ஷ்டம்

पद्मिन्या वल्लभाया मदनमदभृतः स्वाङ्कमारोपिताया-
गम्भीरावर्तनाभेरुरसिरुहयुगे कुम्भिकुम्भाभिरामे ।
कस्तूरीकुङ्कुमश्रीहरिणमदरसैः पत्रलेखां वितन्वन्
विघ्नाधीशः स विघ्नं शमयतु सकलं साधयेच्चास्मदिष्टम् ॥ ५ ॥

பத்3மின்யா வல்லபா4யா மத3மத3னப்3ருத: ஸ்வாங்க மாரோபிதாயா—
க3ம்பீ4ரா வர்தனு பே4ரு ரஸிருஹயுகே3 குமபி4 கும்பா4 பி4ராமே
கஸ்தூரி குங்கும ஸ்ரீஹரிணமத3ரஸை: பத்ரலேகா2ம் விதன்வன்
விக்4னதீ4ஶ: ஸ விக்4னம் ஶமயது ஸகலம் ஸா4தயேச் சாஸ்மதி3ஷ்டம்

तप्तस्वर्णाद्रिकायः कटतटविगलद्दानवारिप्रवाहः
सप्ताकूपारपाराहरणविहरणव्यग्रशुण्डाग्रदण्डः ।
प्रेङ्खोलत्कर्णतालप्रचलितपवनोद्धूतपर्यन्तशैलो-
विघ्नाधीशः स विघ्नं शमयतु सकलं साधयेच्चास्मदिष्टम् ॥ ६ ॥

தப்தஸ்வர்ணாத்3ரிகாய: கடதட விக3லத்3தா3னவாரி ப்ரவாஹ:
ஸப்தா கூபார பாரா ஹரண விஹரணவயக்3ர ஶுண்டா3க்3ரத3ண்ட3:
ப்ரேங் கோ2லத்கர்ண தால ப்ரசலித பவனோத்3தூ4த பர்யந்த ஶைலோ
விக்4னதீ4ஶ: ஸ விக்4னம் ஶமயது ஸகலம் ஸாத4யேச் சாஸ்மதி3ஷ்டம்

येन व्याप्तं समस्तं चरमचरमिदं ज्यायसाप्यन्तरिक्षाद्
यत्पादाब्जाग्रपूजाविरहितमखिलं कर्म निर्माति नार्थम् ।
आजन्मब्रह्मचारीत्यविरतललनाभागपि स्तूयते यो-
विघ्नाधीशः स विघ्नं शमयतु सकलं साधयेच्चास्मदिष्टम् ॥ ६ ॥

யேன வ்யாப்தம் ஸமஸ்தம் சரமசரமித3ம் ஜ்யாய ஸாப்யந்தரிக்ஷாத்3
யத்பாதா3ப்3ஜாக்3ர பூஜாவிரஹித மகி2லம் கர்ம நிர்மாதி நார்த2ம்
ஆஜன்மப்3ரும்ஹசாரி த்யவிரதலலனாபா4க3பி ஸ்தூய தே யோ
விக்4னாதீ4ஶ: ஸ விக்4னம் ஶமயது ஸகலம் ஸாத4யேச் சாஸ்மதி3ஷ்டம்

नम्रेभ्यः पादपद्मं सविनयमखिलं वाञ्छितं यस्य दत्ते
नाम्नो यस्याभिधानं सकृदपि कुरुते सर्वविघ्नव्यपायम् ।
देवानां यः प्रधानं गिरिशकुलधनं विश्वतेजोनिधानं
विघ्नाधीशः स विघ्नं शमयतु सकलं साधयेच्चास्मदिष्टम् ॥७॥

நம்ரேப்4ய: பாத3பத்3மம் ஸவினய மகி2லம் வாஞ்சி2தம் யஸ்ய த3த்தே
நாம்னோ யஸ்யாபி4தா4னம் ஸக்ருத3பி குருதே ஸர்வ விக்4னவ்யபாயம்
தே3வாநாம்ய: ப்ரதா4னம் கி3ரிஶகுலத4னம் விஶ்வ தேஜோ நிதா4னம்
விக்4னாதீ4ஶ: ஸவிக்4னம் ஶமயது ஸகலம் ஸாத4யேச் சாஸ்மதி3ஷ்டம்

मस्तक्यप्रान्तभागे सकृदभिहननं कुर्वतां पाणिमुष्ट्या
भक्त्युद्रेकाद् यदग्रे झटिति तनुभृतां शत्रवो यान्त्यपायम् ।
भक्ताभीष्टार्थसंपूरणसरसमनाः सर्ववेदान्तसारो-
विघ्नाधीशः स विघ्नं शमयतु सकलं साधयेच्चास्मदिष्टम् ॥ ९ ॥

மஸ்தக்ய ப்ராந்பா⁴கே³ ஸக்ருத³பி⁴ ஹனனம்
குர்வதாம் பாணி முஷ்ட்யா
ப⁴க்த்⁴யுத்³ரேகாத்³ யத³க்³ரே ச⁴டிதி தனுப்⁴ருதாம்
ஶத்ரவோ யாந்த்யபாயம்
ப⁴க்தாபீ⁴ஷ்டார்த² ஸம்பூரண ஸரஸமனா: ஸர்வ
வேதா³ந்த ஸாரோ—
விக்⁴னாதீஶ: ஸ விக்ன⁴ம் ஶமயது ஸகலம் ஸாத⁴யேச்
சாஸ்மதி³ஷ்டம்

अश्वत्थसरसीतीरवासिन् मूलगणेश्वर ।
संहृत्य सकलं विघ्नं मम कामान् प्रसाधय ॥ १० ॥

அஶ்வத்த² ஸரஸீ தீர வாஸின் மூலக³ணேஶ்வர
ஸம்ஹ்ருத்ய ஸகலம் விக்⁴னம் மம காமான் ப்ரஸாத⁴ய ||

इति श्रीगोमतीदासकृतम् अश्वत्थगणनाथाष्टकम् ।

அஶ்வத்த² கணநாதா²ஷ்டகம் முற்றிற்று.

श्री:

श्रीधर्मसंवर्धनीस्तोत्रम्

ஶ்ரீ த4ர்மஸம்வர்த4னீ ஸ்தோத்ரம்

कल्याणी कमनीयतूलकबरी कल्हारमालाञ्चिता
कस्तूरीतिलकाङ्कफालफलका कामेश्वरप्रेयसी ।
काम्या कामकलात्मिका करलसच्चापेक्षुपाशाङ्कुशा
कल्याणानि करोतु मे भगवती श्रीधर्मसंवर्धनी ॥ १ ॥

கல்யாணீ கமனீய தூலகப3ரீ கல்ஹார மாலாஞ்சிதா
கஸ்தூரி திலகாங்க பா2ல ப2லகா காமேஶ்வரப்ரேயஸீ
காம்யா காம கலாத்மிகா கரலஸச்சாபேக்ஷு
பாஶாங்குஶா
கல்யாணானி கரோது மே ப4க3வதீ ஶ்ரீத4ர்ம ஸம்வர்த4னீ

एतावत्तदिति प्रमाम् अतिगताम् एणीकिशोरेक्षणाम्
एकान्तापचितिप्रसन्नहृदयाम् एकाधिपत्यप्रदाम् ।
एवंभूतचराचरैकजननीम् एणाङ्कचूडप्रियाम्
एधेमह्यधिकं प्रपद्य शरणं श्रीधर्मसंवर्धनीम् ॥ २ ॥

ஏதாவத்ததி3தி ப்ரமாம் அதிக3தாம் ஏணீகிஶோ
ரேக்ஷணாம்
ஏகாந்தாபசிதி ப்ரஸன்ன ஹ்ருத3யாம் ஏகாதி4 பத்ய
ப்ரதா3ம்
ஏவம் பூ4த சராசரைக ஜனனீம் ஏணாங்கசூட3ப்ரியாம்
ஏதே4 மஹ்யதி4கம் ப்ரபத்3ய ஶரணம் ஶ்ரீத4ர்ம
ஸம்வர்த4னீம் ||

ईशोत्सङ्गविहारलोलहृदयाम् ईहाविहीनाशयाम्
ईडानाखिलवाञ्छितार्थजननीम् ईशानसंसेविताम् ।
ईदृग्विश्वजनिस्थितिक्षतिकरीम् ईतिव्यथानाशिनीम्
ईडेऽहं परदेवताम् भगवतीं श्रीधर्मसंवर्धनीम् ॥ ३ ॥

ஈஶோத்ஸங்க3 விஹார லோல ஹ்ருத3யாம் ஈஹா3விஹீநாஶயாம்
ஈடா3நாகி2ல வாஞ்சி2தார்த்த2 ஜனனீம் ஈஶானஸம்ஸேவிதாம்
ஈத்3ருக்3விஶ்வ ஜனிஸ்தி2திக்ஷதிகரீம் ஈதிவ்யதா2நாஶினீம்
ஈடே3ஹம் பரதே3வதாம் ப4க3வதீம் ஸ்ரீத4ர்மஸம்வர்த4னீம்

लक्ष्मीवल्लभभारतीपतिशचीपत्यादिसंपूजिता
लब्धानेकजनुःसुकर्मनिचयैर्लभ्याङ्घ्रिसेवारसा ।
लावण्यामृतसारसागरतनुर्लक्षागमैर्लक्षिता-
लब्धार्था ललना लसेन्मनसि मे श्रीधर्मसंवर्धनी ॥ ४ ॥

லக்ஷ்மீ வல்லப4 பா4ரதீ பதி ஶசீ பத்யாதி3 ஸம்பூஜிதா
லப்3தா4னேக ஜனு: ஸுகர்ம நிசயைர்லப்4யாங்க்4ரி ஸேவாரஸா
லாவண்யாம்ருத ஸார ஸாக3ர தனுர்லக்ஷாக3 மைர் லக்ஷிதா-
லப்3தா4ர்3தா2 லலனா லஸேன் மனஸிமே ஸ்ரீத4ர்ம ஸம்வர்த4னீ

ह्रींकाराम्बुजकर्णिकान्तरमहासिंहासनाध्यासिनी
ह्रीणात्मीकृतसर्वलोकललनारत्नस्वलावण्यभा ।
ह्रीश्रीभीधृतिबुद्धिसंस्मृतिरतिश्रद्धाक्षमारूपिणी
ह्रींनामा ममदुःखमाशु हरतु श्रीधर्मसंवर्धनी ॥ ५ ॥

ஹ்ரீம் காராம்பு3ஜ கர்ணிகாந்தரமஹாஸிம்ஹா
ஸனாத்4யாஸினீ
ஹ்ரீணாத்மீக்ருத ஸர்வலோக லலனாரத்னஸ்வலா
வண்யபா4
ஹ்ரீ ஶ்ரீபீ4த்4ருதி பு3த்3தி4 ஸம்ஸ்ம்ருதிரதிஶ்ரத்3தா4
க்ஷமாரூபிணீ
ஹ்ரீம் நாமா மமது3: க்2மாஶு ஹரது ஶ்ரீத4ர்ஸம்வர்த4னீ

हस्ताहस्तिविधायिपीवरकुचा हस्तीन्द्रकुम्भैः समं
हानादानविवर्जिता हरिमणिश्यामावदातेक्षणा ।
हंसाध्येययपदक्रमा हरिहयब्रह्माच्युतेशार्चिता
हन्यान्मे हतकिल्बिषं हरसखी श्रीधर्मसंवर्धनी ॥ ६ ॥

ஹ்ஸ்தா ஹஸ்தி விதா4யி பீவர குசா ஹஸ்தீந்த்3ர
கும்பை4: ஸமம்
ஹானாதா3ன விவர்ஜிதா ஹரிமணி ஶ்யாமா வதா3
தேக்ஷண
ஹம்ஸாத்4யேய பத3க்ரமா ஹரிஹய ப்3ரும்ஹாச்யு
தேஶார்சிதா
ஹன்யான்மே ஹதகில்பி3ஷம் ஹரஸகீ2 ஶ்ரீத4ர்மஸம்
வர்த4னீ ॥

सर्वाङ्गीणविभूषणा समरसा संविन्मयी सात्विकी
साध्या सागरमेखलाधरसुता सर्वज्ञसंमोहिनी ।
सत्यानन्दचिदाकृतिः सरसवाक् सन्तुष्टचित्तास्तु मे
संसारार्णवतारणैकतरणिः श्रीधर्मसंवर्धनी ॥ ७ ॥

ஸர்வாங்கீ^{3}ண விபூ^{4}ஷணா ஸமரஸா ஸம்வின்மயீ ஸாத்விகீ
ஸாத்^{4}யா ஸாக^{3}ர மேக^{2}லாத^{4}ரஸுதா ஸர்வஜ்ஞஸம் மோஹினீ
ஸத்யானந்த^{3} சிதா^{3}க்ருதி: ஸரஸவாக் ஸந்துஷ்டசித் தாஸ்துமே
ஸம்ஸாரார்ணவதாரணைக தரணி: ஶ்ரீத^{4}ர்மஸம்வர்த^{4}னீ

कल्या काञ्चनकुण्डलाङ्गदधरा कण्ठे मणीमालिका
कट्यां काञ्चनकाञ्चिदामलसिता कादम्बसञ्चारिणी ।
काले कल्पितविश्वसृष्टिविलया कात्यायनी कामदा
कामं मे कठिनस्तनी कलयतु श्रीधर्मसंवर्धनी ॥ ८ ॥

கல்யா காஞ்சன குண்ட^{3}லாங்க^{3}த^{3} த^{4}ரா கண்டே^{2}மணீ மாலிகா
கடயாம் காஞ்சன காஞ்சிதா^{3}ம லஸிதா காத^{3}ம்ப^{3}ஸஞ் சாரிணீ ।
காலே கல்பித விஶ்வ ஸ்ருஷ்டி விலயா காத்யாயனீ காமதா^{3}
காமம்மே கடி^{2}னஸ்த^{2}னீ கலயது ஶ்ரீத^{4}ர்மஸம்வர்த^{4}னீ ॥

हत्याद्युत्कटपापकूटदहनज्वालायमानाभिधा
हस्तैर्हाटककङ्कणावलिधरा हंसावलीसेविता ।
हारालीपरिशोभमानविपुलप्रोत्तुङ्गवक्षोरुहा
हत्याहन्तृकला निहन्तु मदघं श्रीधर्मसंवर्धनी ॥ ९ ॥

ஹத்யாத்3யுத்கட பாப கூடத3ஹனஜ்வாலாயமாஞ பி4தா4
ஹஸ்தைர் ஹடாக கங்கண வலித4ரா ஹம்ஸாவலீ ஸேவிதா
ஹாராலீபரிஶோப4மான விபுலப்ரோத்துங்க3 வக்ஷோருஹா
ஹத்யா ஹந்த்ருகலா நிஹந்து மத3க4ம் ஸ்ரீத4ர்மஸம் வர்த4னீ

लब्धव्यालघुलब्धभक्तयतिशयैर्लास्यप्रिया लाकिनी
लाक्षारञ्जितपादपद्मयुगला लज्जापदार्चप्रिया ।
लाभालाभसमानचित्तमुदिता लङ्केशवैर्यर्चिता
लक्ष्यात्मा ललिता लगेन्मनसि मे श्रीधर्मसंवर्धनी ॥ १० ॥

லப்3த4வ்யாலகு4லப்3த4 ப க்த்யதிஶயைர்லாஸ் யப்ரியாலாகினீ
லாக்ஷா ரஞ்ஜித பாத3 பத்3ம யுக3லா லஜ்ஜாபதா3ர்ச் சப்ரியா
லாபா4 லாப4 ஸமானசித்த முதி3தா லங்கேஶ வைர்யர்சிதா
லக்ஷ்யாத்மா லலிதா லகே3ன்மனஸிமே ஸ்ரீத4ர்மஸம் வர்த4னீ

ह्रींकारामलदुग्धसागरसुधा ह्रींकारपद्मेन्दिरा
ह्रींकाराङ्कितमन्त्रजापकजनाभीष्टार्थसन्दायिनी ।
ह्रींकारामृतवापिका कमलिनी ह्रींकारपेटीमणिः
क्षिप्रं मद्द्विषतां कुलं ह्रसययु श्रीधर्मसंवर्धनी ॥ ११ ॥

ஹ்ரீம்காராமல து3க்3த4 ஸாக3ர ஸுதா4 ஹ்ரீம்கார பத்3மேந்தி3ரா
ஹ்ரீம்காராங்கிதமந்த்ரஜாபகஜனாபீ4ஷ்டார்த2 ஸந்தா3யிநீ
ஹ்ரீம்காராம்ருத வாபிகா கமலினீ ஹ்ரீம்காரபேடீ மணி:
க்ஷிப்ரம் மத்3த்3விஷதாம் குலம் ஹ்ரஸயது ஸ்ரீத4ர்ம ஸம்வர்த4னீ

सर्वानन्दकरी समस्तजननी सत्कर्मसन्तोषिणी
सव्यासव्यपथार्चिताङ्घ्रिकमला संपूर्णसम्पत्करी ।
साध्वी सद्गतिदायिनी सदसदाकारा समा साक्षिणी
सर्वज्ञा मम संक्षिणोतु दुरितं श्रीधर्मसंवर्धनी ॥ १२ ॥

ஸர்வானந்த3கரீ ஸமஸ்த ஜனனீ ஸத்கர்ம ஸந்தோஷிணீ
ஸவ்யாஸவ்ய பதா2ர்சி தாங்க்4ரி கமலா ஸம்பூர்ண ஸம்பத்கரீ
ஸாத்4வீ ஸத்3க3தி தா3யினீ ஸத3 ஸதா3காரா ஸமா ஸாக்ஷிணீ
ஸர்வஜ்ஞா மம ஸம்க்ஷிணோது து3ரிதம் ஸ்ரீத4ர்மஸம்வர்த4னீ

कन्यापूजनसंप्रहृष्टहृदया कल्पद्रुमूलासिनी
काव्यालापविनोदिनी कलिमलप्रध्वंसिनी कामिनी ।
कल्याणाचलकार्मुकप्रियतमा कल्याणशैलालया
कामं कामधुगस्तु मे भगवती श्रीधर्मसंवर्धनी ॥ १३ ॥

கன்யா பூஜன ஸம்ப்ர ஹ்ருஷ்டஹ்ரு த3யா கல்பத்3ரு
மூலாஸினீ
காவ்யா லாப விநோதி3னீ கலிமலப்ரத்4வம்ஸினீ
காமினீ
கல்யாணாசல கார்முகப்ரியதமா கல்யாணஸைலாலயா
காமம் காமது4க3ஸ்துமே ப4க3வதீ ஸ்ரீத4ர்மஸம்வர்த4னீ

लक्ष्या लक्षणबोधकश्रुतिशिरःसीमन्तवाक्यालिभि-
र्लज्जाढ्या लगदिष्टकल्पलतिका लग्नाशये योगिनाम् ।
लक्ष्मीवल्लभसोदरी लयकरी लज्जापदाध्यासिनी
लालित्यैकनिधिर्लगेन्मनसि मे श्रीधर्मसंवर्धनी ॥ १४ ॥

லக்ஷ்யா லக்ஷண போ3த4கஸ்ருதிஸிர: ஸீமந்த வாக்
யாலிபி4-
ர்லஜ்ஜாட்4யா லக3தி3ஷ்ட கல்பலதிகா லக்3னாஶயே
யோகி3னாம்
லக்ஷ்மீ வல்லப4 ஸோத3ரீ லயகரீ லஜ்ஜா பதா3த்4
யாஸினீ
லாலித்யைக நிதி4ர்லகே3ன்மனஸி மே ஸ்ரீத4ர்மஸம்
வர்த4னீ

ह्रींकारामृत भानुमण्डललसज्ज्योत्स्नाभिरामाकृति-
ह्रींकारोदयमेदिनीधरकठोराभीशुबिम्बप्रभा ।
ह्रींकारैकपरायणाभिलषिताशेषार्थचिन्तामणि-
र्हृष्येन्मे मधुनायकप्रणयिनी श्रीधर्मसंवर्धनी ॥ १५ ॥

ஹ்ரீம்காராம்ருத பா4னுமண்ட3ல லஸஜ்ஜ்யோத்ஸாணாபி4ராமாக்ருதி-
ஹ்ரீம்காரோதய3மேதி3னீ த4ரக3டோ2ராபீ4ஶுபி3ம்ப3 ப்ரபா4
ஹ்ரீம்காரைகபராயணாபி4லஷிதாஶேஷார்த2 சிந்தாமணிர்-
ஹ்ருஷ்யேன்மே மது4நாயகப்ரணயினீ ஸ்ரீத4ர்ஸம் வர்த4னீ ॥

मधुनाथमनोमोदमकरालयचन्द्रिका ।
धर्मसंवर्धनी देवी धर्मं संवर्धयेन्मम ॥

மது4நாத2 மனோமோத3 மகராலயசந்த்3ரிகா
த4ர்ம ஸம்வர்த4னீ தே3வி த4ர்மம் ஸம்வர்த4யேன்மம॥

इति श्रीगोमतीदासकृतं श्रीधर्मसंवर्धनीस्तोत्रम्

ஸ்ரீ த4ர்மஸம்வர்த4னீ ஸ்தோத்ரம் முற்றிற்று.

श्री:

आर्याष्टोत्तरशतकम्

ஆர்யாஷ்டோத்தர ஶதகம்

आर्या गुणगणपूर्णा सुललितवर्णा कलाविलासवती ।
सरसा सालंकारा शुभचरणा भातु मे मनसि ॥ १ ॥

ஆர்யா கு^{3}ணக^{3}ணபூர்ணா ஸுலலிதவர்ணா கலா விலாஸவதீ
ஸரஸா ஸாலங்காரா ஶுப^{4}சரணா பா^{4}து மே மனஸி

आर्या निगमविचार्या धार्या हृदि भाजितोदयत्सूर्या ।
हार्याकृतिरिह कुर्याद् भार्या शंभोः शुभं सदाचार्या ॥ २ ॥

ஆர்யா நிக^{3}ம விசார்யா தா^{4}ர்யா ஹ்ருதி^{3} பா^{4}ஜிதோ த^{3}யத்ஸூர்யா
ஹார்யாக்ருதிரிஹ குர்யாத்^{3} பா^{4}ர்யா ஶம்போ^{4}: ஶுப^{4}ம் ஸதா^{3}சார்யா

पूर्यान्मम शुभचर्या बुधपरिचार्या श्रियं महोदार्या ।
आर्या निगमशतैर्या मुहुरविकार्यावधार्यते प्रकृतिः ॥ ३ ॥

பூர்யான்மம ஶுப^{4}சர்யா பு^{3}த^{4}பரிசார்யா ஶ்ரியம் மஹோதா^{3}ர்யா
ஆர்யா நிக^{3}மஶதைர்யா முஹுரவி கார்யாவதா^{4}ர்யதே ப்ரக்ருதி:

आद्या कृतमहदाद्या गुरुमुखवेद्यानवद्यसद्विद्या ।
भिद्याद् अस्मदविद्यां हृद्याकारा शिवैकसंपाद्या ॥४॥

ஆத்^{3}யாக்ருத மஹதா^{3}த்^{3}யா கு^{3}ருமுக^2 வேத்^{3}யானவத்^{3}ய ஸத்^{3}வித்^{3}யா
பி^{4}த்^{3}யாத்^{3} அஸ்மத^{3}வித்^{3}யாம் ஹ்ருத்^{3}யாகாரா ஶிவைக ஸம்பாத்^{3}யா

धन्ये हिमगिरिकन्ये विधिहरिमान्ये विधूतसामान्ये ।
मन्ये गतिरिह दैन्ये जननि वदान्ये त्वमेव मे नान्ये ॥ ५ ॥

த[4]ன்யே ஹிமகி[3]ரி கன்யே விதி[4]ஹரி மான்யே விதூ[4]த ஸாமான்யே
மன்யே க[3]திரிஹ தை[3]ன்யே ஜனனி வதா[3]ன்யே த்வமேவ மே நான்யே

फाले धृतशशिबाले काले सृष्टिस्थितिक्षिया*लीले ।
नीले करुणावाले श्लीले नेत्रे क्षिपाम्ब मयि बाले ॥ ६ ॥

பா[2]லே த்[4]ருதஶஶிபா[3]லே காலே ஸருஷ்டிஸ்தி[2]தி க்ஷியாலீலே
நீலே கருணாவாலே ஶ்லீலே நேத்ரே க்ஷிபாம்ப[3] மயி பா[3]லே

लालितशशधरमौले कालितकाले प्रणम्रसुरपाले ।
क्षालितनमदघजाले पालय माम् अम्ब चारुतरशीले ॥ ७ ॥

லாலித ஶஶத[4]ர மௌலே காலிதகாலே ப்ரணம்ர ஸுரபாலே
க்ஷாலித[4] நமத[3]க[4] ஜாலே பாலய மாம் அம்ப[3] சாருதரஶீலே

निहितां हृदये महतां विहितानुष्ठानशालिनां महिताम् ।
सुहितां निगमाभिहिताम् अहिताहत्यै भजेमहि ताम् ॥ ८ ॥

நிஹிதாம் ஹ்ருத[3]யே மஹதாம் விஹிதானுஷ்டா[2]ன ஶாலினாம் மஹிதாம்
ஸுஹிதாம் நிக[3]மாபி[4]ஹிதாம் அஹிதாஹத்யை ப[4]ஜேமஹி தாம்

---

* 'क्षये क्षिया', इत्यमरः ।

ऊरीकरोमि हृदये गौरीं हारीकृताहिवरनारीम् ।
दूरीकृतामृतझरीशारी*गोरीतिवैखरीलहरीम् ॥ ९ ॥

ஊரீகரோமி ஹ்ருத³யே கௌரீம் ஹாரீக்ருதாஹிவர நாரீம்
தூ³ரீக்ருதாம்ருத ச⁴ரீ ஶாரீகோ³ரீதி வைக²ரீ லஹரீம்

अरविन्दसुन्दरकरां कुरुविन्दमणीनिभप्रभानिकराम् ।
दलदिन्दीवरनयनां मिलदिन्दुर्धां परां कलां कलये ॥ १० ॥

அரவிந்த³ ஸுந்த³ரகராம் குருவிந்த³ மணீ நிப⁴ப்ரபா⁴ நிகராம்
த³லதி³ந்தீ³ வரநயனாம் மிலதி³ந்த்³வர் தா⁴ம் பராம் கலாம் கலயே

अम्बा सुरभिकदम्बा गृहितकदम्बा गृहीतकादम्बा ।
लम्बालकनिकुरुम्बा वितरतु बिम्बाधरा करालम्बम् ॥ ११ ॥

அம்பா³ ஸுரபி⁴ கத³ம்பா³ க்³ருஹிதகத³ம்பா³ க்³ருஹீத காத³ம்பா³
லம்பா³ல³க நிகுரும்பா³விதரது பி³ம்பா³த⁴ரா கராலம்ப³ம்

अम्बां नवरविबिम्बाडम्बरसंवाधिकिरणनिकुरुम्बाम् ।
लम्बालिकचकदम्बां पृथुलनितम्बाम् उमाम् समालम्बे ॥ १२ ॥

அம்பா³ம் நவரவி பி³ம்பா³ட³ம்ப³ ரஸம்பா³தி⁴ கிரண நிகுரும்பா³ம்
லம்பா³லிகசகத³ம்பா³ம் ப்ருது²ல நிதம்பா³ம் உமாம் ஸமாலம்பே³

* पक्षिविशेषः

रोगान् हर हरदयिते भोगान् योगांश्च देहि भगवति मे ।
मागा मम हृदगाराद् रागान् मे मा(गराजि?र्जयाशु)
हृद्भाजि?जः ॥१३॥

ரோகா^{3}ன் ஹரஹரத^{3}யிதே போ^{4}கா^{3}ன் யோகா^{3}ம்ஶ்ச
தே^{3}ஹிப^{4}க^{3}வதிமே
மாகா^{3} மம ஹ்ருத^{3}கா^{3}ராத்^{3} ராகா^{3}ன் மே மார்ஜயாசு
ஹ்ருத்^{3}பா^{4}ஜ:

पालय माम् अयि दीनं बालकलानाथशेखरवधूटि ।
कालकलितकलुषम(खि?)लं क्षालय करुणाकटाक्षधाराभि:॥१४॥

பாலய மாம் அயி தீ^{3}னம் பா^{3}லகலா நாத^{2} ஶேக^{2}ரவதூ^{4}டி
கால கலித கலுஷமலம் க்ஷாலய கருணா கடாக்ஷ
தா^{4}ராபி^{4}:

पारावारगभीरे सारासाराविवेकम् अपहर मे ।
कारागारसमानाद् दारागारादिरागत: पाहि ॥ १५ ॥

பாராவாரக^{3}பீ^{4}ரே ஸாரா ஸாராவிவேகம் அபஹரமே
காராகா^{3}ர ஸமா நாத்^{3} தா^{3}ராகா^{3}ராதி^{3} ராக^{3}த: பாஹி

सरसिजनाभसहोदरि मनसिजवैरिप्रकाममोदकरि ।
उरसिजभारनतोदरि शिरसिजलसितेऽव मां भवाब्धितरि ॥१६॥

ஸரஸிஜ நாப^{4} ஸஹோத^{3}ரி மனஸிஜவைரி ப்ரகாம
மோத^{3}கரி
உரஸிஜபா^{4}ரனதோத^{3}ரி ஶிரஸிஜலஸிதேவ மாம்
ப^{4}வாப்^{3}தி^{4}தரி

शम्बरजासनविनुते शम्बरवैरिप्रदाहकृद्वनिते ।
तुम्बुरुनारदपनिते* कम्बुलसत्कण्ठि पाहि मां ललिते ॥ १७ ॥

ஶம்ப3ரஜாஸனவினுதே ஶம்ப3ரவைரிப்ரதா3ஹ க்ருத்3
வனிதே
தும்பு3ரு நாரத3பனிதே கம்பு3லஸத்கண்டி2 பாஹி
மாம் லலிதே

अवतसवती शशिना शशिनाप्यहिमांशुना सताटङ्का ।
शश्यहिमांशुहुताशैर्नेत्रवती जयति हैमवती ॥ १८ ॥

அவதம்ஸவதீ ஶஶினா ஶஶினாப்யஹிமாம்ஶுனா
ஸதாடங்கா
ஶஶ்யஹிமாம் ஶுஹுதாஶைர்நேத்ரவதீ ஜயதி
ஹைமவதீ

कोमलशरीरवल्ली श्यामलकबरीविलाससन्मल्ली ।
कामशरासनचिल्ली कामरिपोर्जयति वैभवमतल्ली ॥ १९ ॥

கோமல ஶரீரவல்லீ ஶ்யாமலகப3ரீ விலாஸன்மல்லீ
காம ஶராஸனசில்லீ காமரிபோர்ஜயதி வைப4வமதல்லீ

एकद्विरदमुखाम्बा त्रिनयनदयिता चतुर्मुखप्रणुता ।
पञ्चशरोदयदात्री षण्मुखसूर्जयति सप्तमातृमयी ॥ २० ॥

ஏகத்3விரத3 முகா2ம்பா3 த்ரிநயனத3யிதா சதுர்
முக2ப்ரணுதா
பஞ்ச ஶரோத3ய தா3த்ரீ ஷண்முக2 ஸூர்ஜயதி ஸப்த
மாத்ருமயீ

स्तते

अञ्चितकुञ्चितकेशीं किञ्चिदुदञ्चद्विलासहसितमुखीम् ।
वञ्चितपञ्चमवाणीं सञ्चितपुण्यालिम् आश्रये शंभोः ॥ २१ ॥

அஞ்சித குஞ்சித கேஶீம் கிஞ்சிது^{3}த^{3}ஞ்சத்^{3}வி^{3} விலாஸ
ஹஸிதமுகீ^{2}ம்
வஞ்சித பஞ்சமவாணீம் ஸஞ்சித புண்யாலிம்
ஆஶ்ரயே ஶம்போ:^{4}

अलयां कलयामि शिवां वलयाद्यैरुल्लसद्भुजावलयाम् ।
मलयाद्रिजलिप्तकुचां कलया चान्द्र्या प्रसूनितोरुकचाम् ॥ २२ ॥

அலயாம் கலயாமி ஶிவாம் வலயாத்^{3}யைருல்லஸத்^{3}
பு^{4}ஜாவலயாம்
மலயாத்^{3}ரிஜலிப்தகுசாம் கலயா சாந்த்^{3}ரயா ப்ரஸூனி
தோருகசாம்

पाशाङ्कुशधनुर्बाणैराशारोषेक्षुपञ्चतन्मात्रैः ।
आशासितार्थदात्रीम् ईशानार्धाङ्गहारिणीम् ईडे ॥ २३ ॥

பாஶாங்குஶத^{4}னு பா^{3}ணைராஶாரோஷேக்ஷு பஞ்ச
தன்மாத்ரை:
ஆஶாஸிதார்த^2 தா^{3}த்ரீம் ஈசானார்தா^{4}ங்க^3 ஹாரிணீம்
ஈடே^{3}

प्रालम्बहारलतिकां लोलम्बालीविडम्बिललदलकाम् ।
कादम्बिनीं भवानां कादम्बानां सदातनीं सेवे ॥ २४ ॥

ப்ராலம்ப^3 ஹார லதிகாம் லோலம்பா^{3}லீவிட^{3}ம்பி^{3}
லலத^{3}லகாம்
காத^{3}ம்பி^{3}னீம் ப^{4}வானாம் காத^{3}ம்பா^{3}னாம் ஸதா^{3}தனீம்
ஸேவே

मैरवशिखरागारां भैरवचक्रप्रवेकपरिवाराम् ।
कैरवजीवातुमुखीं स्वैरविहारां स्मरामि गिरिशसखीम् ॥ २५ ॥

மைரவ ஶிக2ராகா3ராம் பை4ரவ சக்ரப்ரவேக பரிவாராம்
கைரவ ஜீவாதுமுகீ2ம் ஸ்வைரவிஹாராம் ஸ்மராமி கி3ரிஶஸகீ2ம்

कारणभूतां जगतां धारणनिपुणां विदारणधुरीणाम् ।
चारणगीताम् आपत्तारणचरणां भजेऽम्बिकाम् अरुणाम् ॥२६॥

காரண பூ4தாம் ஜக3தாம் தா4ரண நிபுணாம் விதா3ரண து4ரீணாம்
சாரண கீ3தாம் ஆபத்தாரணசரணாம் ப4ஜேம்பி3காம் அருணாம்

यावकपरिभावुकभां पावकतिलकां सदातनप्रतिभाम् ।
सेवकजनतासुलभां शैवकलां मनसि भावयामि शुभाम् ॥ २७ ॥

யாவக பரிபா4வுகபா4ம் பாவகதிலகாம் ஸதா3தன ப்ரதிபா4ம்
ஸேவக ஜனதா ஸுலபா4ம் ஶைவகலாம் மனஸி பா4வயாமி ஶுபா4ம்

शिञ्जानमञ्जुलमणीमञ्जीरा पञ्चबाणरिपुरमणी ।
कञ्जाक्षी मृदुवाणी गुञ्जाभा मम विभातु शर्वाणी ॥ २८ ॥

ஶிஞ்ஜான மஞ்ஜுலமணீமஞ்ஜீரா பஞ்சபா3ண ரிபுரமணீ
கஞ்ஜாக்ஷீ ம்ருது3வாணீ கு3ஞ்ஜாபா4 மம விபா4து ஶர்வாணீ

अलिभासुरकबरीकावलिभा कलभापहासिमृदुगमना ।
सुलभातुलभक्तिमतां हरभार्या हृदि भासतां सदा मे ॥ २९ ॥

அலிபா4 ஸுரகப3ரீகாவலிபா4 கலபா4 பஹாஸி ம்ருது3 க3மனா
ஸுலபா4துல ப4க்திமதாம் ஹரபா4ர்யா ஹ்ருதி3 பா4ஸதாம் ஸதா3மே

अम्भोरुहाक्षियुगली रम्भोरूः संभ्रमत्कुसुम्भाभा ।
कुम्भोपमोरसिरुहा शंभोः संभोगसंपद् उल्लसति ॥ ३० ॥

அம்போ4ருஹாக்ஷி யுக3லீ ரபோ4ரூ: ஸம்ப4ரமத்குஸும் பா4பா4
கும்போ4பமோரஸிருஹா ஶம்பொ4: ஸம்போ4க3 ஸம்பத்3 உல்லஸதி

संभाविताङ्घ्रिकमला जम्भारिप्रमुखसर्वगीर्वाणैः ।
पुंभावसारसंपड्डिम्भाम्भोजारिधारिणो जयति ॥ ३१ ॥

ஸம்பாவிதாங்க்4ரிகமலா ஜம்பா4ரிப்ரமுக2ஸர்வ கீ3ர்வாணை:
பும்பா4வ ஸார ஸம்பட்3 டி3ம்பா4ம்போ4ஜாரி தா4ரிணோ ஜயதி

दुर्गार्तिम् अनघसर्गा सर्गादिनुता धुनोतु मम दुर्गा ।
स्वर्गापवर्गमार्गान् भर्गादुत्पाद्य गुप्तसद्वर्गा ॥ ३२ ॥

து3ர்கா3ர்திம் அனக4ஸர்கா3 ஸர்கா3தி3னுதா து4னோது மமது3ர்கா3
ஸ்வர்கா3பவர்க3மார்கா3ன் ப4ர்கா3து3த்பாத்3ய கு3ப்த ஸத்3வர்கா

मन्दारगादपलता वन्दारूणां विधूतचापलता ।
वृन्दारकार्चितनुता स्कन्दाम्बा मङ्गलानि मे तनुताम् ॥ ३३ ॥

மந்தா^{3}ரபாத^{3}பலதா வந்தா^{3}ருணும் விதூ^{4}த சாபலதா
ப்ரு^{3}ந்தா^{3}ர கார்சிதனுதா ஸ்கந்தா^{3}ம்பா^{3} மங்க^{3}லானி
மே தனுதாம்

शृङ्गारसारसारैर्भृङ्गाकारानुकारिकचभारैः
गङ्गाधरैकदारैस्तुङ्गालम्बा वयं कृपाधारैः ॥ ३४ ॥

ஶ்ருங்கா^{3}ர ஸாரஸாரைர்ப்^{4}ருங்கா^{3}காராநுகாரி
கசபா^{4}ரை:
க^{3}ங்கா^{3}த^{4}ரைக தா^{3}ரைஸ்துங்கா^{3} லம்பா^{3} வயம்
க்ருபாதா^{4}ரை:

पुष्करकोमलचरणैर्दुष्करणीयार्थसाधने निपुणैः ।
पुष्कलजनुषः शोणैर्निष्कपटाः शाम्भवैर्वयं प्राणैः ॥ ३५ ॥

புஷ்கர கோமல சரணைர் து^{3}ஷ்கர கரணீய ஸாத^{4}னே
நிபுணை:
புஷ்கல ஜனுஷ: ஶோணைர் நிஷ்கபடா: ஶாம்ப^{4}வைர்
வயம் ப்ராணை:

कञ्चन तेजोधातुं वाञ्छति चेतो मदीयम् अवधातुम् ।
भवसिन्धुतरणसेतुं हेतुं जगतां महेशजीवातुम् ॥ ३६ ॥

கஞ்சன தேஜோதா^{4}தும் வாஞ்ச^{2}தி சேதோ மதீ^{3}யம்
அவதா^{4}தும்
ப^{4}வஸிந்து^{4}தரணஸேதும் ஹேதும் ஜக^{3}தாம் மஹேஶ
ஜீவாதும்

धाम्ना पावननाम्ना नानाम्नायप्रकाशितमहिम्ना ।
मणिमयकाञ्चीदाम्ना कुतुकितहृदयोऽस्मि माधुरीसीम्ना ॥ ३७ ॥

தா^{4}ம்ன பாவன நாம்ன நாம்னாய ப்ரகாஶித மஹிம்ன
மணிமயகாஞ்சீ தா^{3}ம்ன குதுகித ஹ்ருத^{3}யோஸ்மி
மாது^{4}ரீ ஸீம்ன

दारैः क्रीतम् उदारैर्हारैर्हृदयं ममोरुमणिहारैः ।
स्मेरैरागमसारैः सुकुमारैरङ्गलिप्तघनसारैः ॥ ३८ ॥

தா³ரை: க்ரீதம் உதா³ரைர்ஹாரைர்ஹ்ருத³யம் மமோரு மணிஹாரை:
ஸ்மேரைராக³ம ஸாரை: ஸுகுமாரைரங்க³ லிப்த க⁴னஸாரை:

मृगये नवतारुण्यं विधृतारुण्यं प्रसिद्धकारुण्यम् ।
अतुलामितलावण्यं बहुनैपुण्यं पिनाकिनः पुण्यम् ॥ ३९ ॥

ம்ருக³யே நவதாருண்யம் வித⁴ருதாருண்யம் ப்ரஸித்³த⁴காருண்யம்
அதுலாமித லாவண்யம் ப³ஹுநைபுண்யம் பிநாகின: புண்யம்

श्लीलं वपुषि सलीलं नीलं चिकुरे मनोज्ञतरशीलम् ।
स्थूलं कुचयोर्मूलं जगतां ज्योतिर्दहेन्मदघतूलम् ॥ ४० ॥

ஶ்லீலம் வபுஷி ஸலீலம் நீலம் சிகுரே மனோஜ்ஞதரஶீலம்
ஸ்தூ²லம் குசயோர்மூலம் ஜக³தாம் ஜ்யோதிர்த³ஹேன் மத³க⁴தூலம்

आम्राङ्कुरनिभाभं मां राजीवायताक्षम् अभिरक्षेत् ।
ताम्राधराभिरामं साम्राज्यं चन्द्रचूडपुण्यानाम् ॥ ४१ ॥

ஆம்ராங்கூரநிபா⁴ப⁴ம் மாம் ராஜீவாயதாக்ஷம் அபி⁴ரக்ஷேத்
தாம்ராத⁴ராபி⁴ராமம் ஸாம்ராஜ்யம் சந்த்³ரசூட³ புண்யானாம்

चेटीकृतसुरकोटीकोटीराबद्धरत्नपरिपाटी ।

पाटीरगन्धिशाटी [1]शेटीन्मां मा स्म धूर्जटिवधूटी ॥ ४२ ॥

சேடீக்ருத ஸுரகோடீ கோடீராப3த்3த4 ரத்னபரிபாடீ
பாடீ ரக3ந்தி4ஶாடீ ஶேடீன்மாம் மாஸ்ம தூ4ர்ஜடிவதூ4டீ

कुण्डलमण्डितगण्डाखण्डलगोपप्रकाण्डरुचिषण्डा ।

शुण्डलसितोरुकाण्डा कुण्डलिनी जयति चारुदोर्दण्डा ॥ ४३ ॥

குண்ட3ல மண்டி3த க3ண்டா3 க2ண்ட3லகோ3ப
ப்ரகாண்ட3 ருசிஷண்டா3
ஶுண்ட3லஸிதோருகாண்டா3 குண்ட3லினீ ஜயதி
சாருதோ3ர் த3ண்டா3

रञ्जितधृतशशिखण्डा पुञ्जितरुचिकेशनिर्जितशिखण्डा ।

भञ्जितकलुषाखण्डा व्यञ्जयतां मे शुभानि चामुण्डा ॥ ४४ ॥

ரஞ்ஜித த்4ருதஶஶி க2ண்டா3 புஞ்ஜித ருசிகேஶநிர்ஜித
ஶிக2ண்டா3
ப4ஞ்ஜித கலுஷா க2ண்டா3 வ்யஞ்ஜயதாம் மே
ஶுபா4னி சாமுண்டா3

सरलं हृदि दृशि तरलं विरलं मध्ये पयोधरे पृथुलम् ।

मृदुलं पदि गिरि चटुलं कुटिलं कुरले[2] चकास्तु वस्त्वमलम्॥४५॥

ஸரலம் ஹ்ருதி3 த்3ருஶி தரலம் விரலம் மத4யே பயோ
த4ரேப்ருது2லம்
ம்ருது3லம் பதி3கி3ரி சடுலம் குடிலம் குரலே சகாஸ்து
வஸ்த்வமலம்

---

1 'शिटि अनादरे' इत्यस्य लुङि 'न माङ्योग'इत्यडभावः । 2 कचे ।

निस्तुलकान्तिनिधानं वस्तु लसद्दिव्यवस्त्रपरिधानम् ।
अस्तु स्वस्तिनिदानं प्रस्तुवतां पुण्यम् ऐशम् अपदानम् ॥४६॥

நிஸ்துல காந்தி நிதா4னம் வஸ்து லஸத்3தி3வ்யவஸ்தர
பரிதா4னம்
அஸ்து ஸ்வஸ்தி நிதா3னம் ப்ரஸ்துவதாம் புண்யம்
ஐஶம் அபதா3னம்

प्राभाकरीं प्रभां ताम् आभासीकुर्वद् आत्मतनुभासा ।
लाभाय संपदां मे सौभाग्यं शाम्भवं प्रबोभूयात् ॥ ४७ ॥

ப்ராபா4கரீம் ப்ரபா4ம் தாம் ஆபா4ஸீ குர்வத்3 ஆத்ம
தனுபா4ஸா
லாபா4ய ஸம்பதா3ம் மே ஸௌபா3க்3யம் ஶாம்ப4வம்
ப்ரபோ3பூ4யாத்

शिष्टावलीभिरिष्टा कष्टापन्नाशिनी सदा तुष्टा ।
अष्टाकृतेरभीष्टाभीष्टान् दातुं ममाखिलान् ईष्टाम् ॥ ४८ ॥

ஶிஷ்டாவலீபி4ரிஷ்டா கஷ்டாபன்னாஶினீ ஸதா3
துஷ்டா
அஷ்டா க்ருதேர பீ4ஷ்டாபீ4ஷ்டான் தா3தும் மமா
கி2லான் ஈஷ்டாம்

अष्टापदाद्रिमौलावष्टाकारेण सर्वदा जुष्टा ।
दुष्टापदां निहन्त्री कष्टावस्थां पिनष्टु मे शिष्टा ॥ ४९ ॥

அஷ்டா பதா3த்3ரி மௌலாவஷ்டாகாரேண ஸர்வதா3
ஜுஷ்டா
துஷ்டாபதா3ம் நிஹந்த்ரீ கஷ்டாவஸ்தா2ம் பினஷ்டு
மே ஶிஷ்டா

चरणानतवैकुण्ठं तरुणादित्यप्रकाशम् अविकुण्ठम् ।
करणानि नैलकण्ठं करुणासारं [1]धयेयुराकण्ठम् ॥ ५० ॥

சரணாநத வைகுண்ட3ம் தருணாதி3த்ய ப்ரகாசம் அவி
குண்ட2ம்
கரணானி நைலகண்ட2ம் கருணா ஸாரம் த4யேயுரா
கண்ட2ம்

खण्डयतु नीलकण्ठी रिपूरगान् मे मणीलसत्कण्ठी ।
चन्द्रकितकेशबर्हा केकालापा घनागमोल्लसिता ॥ ५१ ॥

க2ண்ட3யது நீலகண்டீ2 ரிபூரகா3ன்மே மணீலஸத்
கண்டீ2
சந்த்3ரகித கேஶப3ர்ஹா கேகாலாபா க4நாக3மோல்
லஸிதா

धात्रीधरेन्द्रपुत्री नेत्री जगताम् अभीष्टफलदात्री ।
पात्रीक्रियात् सुगात्री मैत्रीलेशस्य माम् अपीशित्री ॥ ५२ ॥

தா4த்ரீ த4ரேந்த்3ர புத்ரீ நேத்ரீ ஜக3தாம் அபீ4ஷ்ட
ப2லதா3த்ரீ
பாத்ரீ க்ரியாத் ஸுகா3த்ரீ மைத்ரீலேஶஸ்ய மாம்
அபீஶித்ரீ

माधुर्यधुर्यतृणतं[2] मौखर्यनिकार्यशिञ्जिनीलतिकम् ।
सौरभ्यसारकाण्डं स्वारस्यं जयति नित्यवचनानाम् ॥ ५३ ॥

மாது4ர்யது4ர்ய த்ருணதம் மௌக2ர்ய நிகார்ய
ஶிஞ்ஜினீலதிகம்
ஸௌரப்4ய ஸாரகாண்ட3ம் ஸ்வாரஸ்யம் ஜயதி
நித்ய வசனானாம்

---

1 पिबेयुः, 2 'तृणता तृणत्वे कार्मुकेऽपिच' इति हैमः ।

विजयां विजयाय भजे पदवीम् अदवीयसीं पुमर्थानाम् ।
रुचिरामचिरांशुनिभां लहरीं बोधस्य मोहमूलहरीम् ॥ ५४ ॥

விஜயாம் விஜயாய ப4ஜே பத3வீம் அத3வீயஸீம் புமர்தா2னாம்
ருசிராம் அசிராம்ஶுனிபா4ம் லஹரீம் பொ3த4ஸ்ய மோஹமூலஹரீம்

भवकान्ता स्वलकान्ता भवकान्तारावलिं शुभस्वान्ता ।
सुतरां *सुतरां कुर्याद् इतरासाधारणैकपरमहिमा ॥ ५५ ॥

ப4வகாந்தா ஸ்வலகாந்தா ப4வகாந்தாராவலிம் ஶுப4ஸ்வாந்தா
ஸுதராம் ஸுதராம் குர்யாத்3 இதராஸாதா4ரணைகபர மஹிமா

दुर्वासनां मदीयां निर्वासय देवि दूरतो मातः ।
सर्वापदो निहन्याः स्वर्वासिव्रातसेविताङ्घ्रियुगे ॥ ५६ ॥

து3ர்வாஸனாம் மதீ3யாம் நிர்வாஸய தே3வி தூ3ரதோ மாத:
ஸர்வாபதோ3 நிஹன்யா: ஸ்வர்வாஸிவ்ராத ஸேவிதாங்க்4ரியுகே3

कर्माणि मातृके मे मर्माविन्धि प्रभिन्धि दुष्टानि ।
शर्माणि शर्मदे मे निर्माहि ब्रह्मविष्णुहरमहिते ॥ ५७ ॥

கர்மாணி மாத்ருகே மே மர்மாவிந்தி4 ப்ரபி4ந்தி4 து3ஷ்டானி
ஶர்மாணி ஶர்மதே3 மே நிர்மாஹி ப்3ரம்ஹ விஷ்ணு ஹரமஹிதே

---

*सुखेन तरितुं योग्याम् ।

मूर्तिमती करुणायाः स्फूर्तिरसि त्वं महेशितुर्महिषि ।
आर्तिं शमय मदीयां कीर्तिरपूर्वा तवेह समुदीयात् ॥ ५८ ॥

மூர்திமதீ கருணாயா: ஸ்பூ²ர்திரஸி த்வம் மஹேஶிதுர்
மஹிஷி
ஆர்திம் ஶமய மதீ³யாம் கீர்திரபூர்வா தவேஹ
ஸமுதீ³யாத்.

कल्याणशैलनिलया कल्याणी तन्तनीतु कल्याणम् ।
कल्या विभक्तविश्वा तुल्यातीता धुनोतु मे शल्यम् ॥ ५९ ॥

கல்யாண ஶைல நிலயா கல்யாணீ தந்தனீது
கல்யாணம்
கல்யா விப⁴க்த விஶ்வா துல்யாதீதா து⁴னோதுமே
ஶல்யம்

उर्वीधरेन्द्रकन्या दर्वीकरहारधारिबहुमान्या ।
गुर्वी महावदान्या खर्वीकुर्वीत मामकं दैन्यम् ॥ ६० ॥

உர்வீத⁴ரேந்த்³ர கன்யா தர்வீகரஹாரதாரி
ப³ஹுமான்யா
கு³ர்வீ மஹாவதா³ன்யா க²ர்வீ குர்வீத மாமகம்
தை³ன்யம்

साक्षात्कृतापरोक्षा लाक्षाभा दुर्विलक्षपदलाक्षा
वीक्षाकृताण्डलक्षा दक्षा दाक्षायणी क्रियाद् रक्षाम् ॥ ६१ ॥

ஸாக்ஷாத்க்ருதா பரோக்ஷா லாக்ஷாபா⁴ து³ர்விலக்ஷபத³
லாக்ஷா
வீக்ஷாக்ருதாண்ட³லக்ஷா த³க்ஷா தா³க்ஷாயணீ க்ரியாத்³
ரக்ஷாம்.

अक्षीणपुण्यलक्षीकरणीयां लक्षणीयगुणनिचयाम् ।
प्रक्षीबहंसगमनां प्रत्यक्षीकर्तुम् अस्मि कामाक्षीम् ॥ ६२ ॥

அக்ஷீணபுண்ய லக்ஷீகரணீயாம் லக்ஷணீய
கு3ண நிசயாம்
ப்ரக்ஷீப3ஹம் ஸக3மனாம் ப்ரத்யக்ஷீ கர்தும் அஸ்மி
காமாக்ஷீம்

क्षौमाम्बराभिरामा कामारातिप्रभावपरसीमा ।
क्षेमाय मे सुधामा श्यामा सोमाननास्तु सुललामा ॥ ६३ ॥

க்ஷௌமாம்ப3ராபி4 ராமா காமாராதி ப்ரபா4வ பரஸீமா
க்ஷேமாய மே ஸுதா4மா ஸ்யாமா ஸோமானனாஸ்து
ஸுலலாமா:

क्षोणीध्रगुरुश्रोणी वेणीधूतार्कनन्दिनीवेणी ।
एणीदृग् अमलवाणी *द्रूणीताघं ममाम्बिका शोणी ॥ ६४ ॥

க்ஷோணீ த4ர கு3ருஸ்ரோணீ வேணீ தூ4தார்க
நந்தி3னீ வேணீ
ஏணீ த்3ருக்3 அமலவாணீ த்ருணீதாக4ம் மமாம்பி3கா
ஸோணீ

मूलाधारनिषण्णां ज्वालाभिर्मण्डलं पुरां षण्णाम् ।
उल्लास्य भासमानां फुल्लाशोकप्रभाम् उमां सेवे ॥ ६५ ॥

மூலாதா4ர நிஷண்ணாம் ஜ்வாலாபி4ர்மண்டலம்
புராம் ஷண்ணாம்
உல்லாஸ்ய பா4ஸமானாம் பு2ல்லாஸோக ப்ரபா4ம்
உமாம் ஸேவே

---

*हिनस्तु.

साधिष्ठबोधसुखदां नेदिष्ठां श्रेष्ठभक्तिनिष्ठानाम् ।
प्रेष्ठां शिवस्य काष्ठां स्वाधिष्ठानाब्जवासिनीम् ईडे ॥ ६६ ॥

ஸாதி4ஷ்ட2 போ3த4 ஸுக2தா3ம் நேதி3ஷ்டா2ம்
ஶ்ரேஷ்ட2 ப4க்திநிஷ்டா2னாம்
ப்ரேஷ்டா2ம் ஶிவஸ்ய காஷ்டா2ம் ஸ்வாதி4ஷ்டா2னாப்3ஜ
வாஸினீம் ஈடே3

अणिमादिसेव्यमानां मणिमालाजालकल्पिताभरणाम् ।
घृणिशोणिताखिलाशां मणिपूराब्जस्थिताम् अहं महये ॥६७॥

அணிமாதி3 ஸேவ்யமானாம் மணிமாலாஜால கல்பிதா
ப4ரணாம்
க்4ருணி ஶோணிதாகி2லாஶாம் மணிபூராப்3ஜஸ்தி2தாம்
அஹம் மஹயே

आसीत मानसे मे सा सीमा दिव्यभव्यभूतीनाम् ।
दासीकृतामरीका यासीनानाहताम्बुरुहमध्ये ॥ ६८ ॥

ஆஸீத மானஸே மே ஸா ஸீமா தி3வ்யப4வ்யபூ4தீனாம்
தா3ஸீக்ருதாமரீகா யாஸீனானாஹதாம்பு3ருஹமத்4யே

बुद्धिविकासविधात्रीं शुद्धिकरीं सेवमानहृदयानाम् ।
बुद्धिमतीम् उपलब्धिं सिद्धिम् उपासे विशुद्धिचक्रगताम् ॥६९॥

பு3த்3தி4 விகாஸ விதா4த்ரீம் ஶுத்3தி4கரீம் ஸேவமான
ஹ்ருத3யானாம்
பு4த்3தி4மதீம் உபலப்3தி4ம் ஸித்3தி4ம் உபாஸே
விஶுத்3தி4 சக்ரக3தாம்

प्रज्ञामृतप्रणालीम् अज्ञानान्नौमि दोर्जितमृणालीम् ।
आज्ञावशामरालीम् आज्ञापद्मान्तरालसुमरालीम् ॥ ७० ॥

ப்ரஜ்ஞாம்ருத ப்ரணாலீம் அஜ்ஞானான்னௌமி
தோ3ர்ஜிதம்ருணாலீம்
ஆஜ்ஞாவஶாமராலீம் ஆஜ்ஞாபத்3மாந்தரால
ஸுமராலீம்

दशशतदलारविन्दे दशशतदलपद्मपीठरन्ध्रगते ।
दशशतकिरणारुणभां *दशशतधारायुधानुजां प्रयजे ॥ ७१ ॥

த^{3}ஶஶத த^{3}லாரவிந்தே^{3} த^{3}ஶஶத த^{3}லபத்^{3}மபீட^2 ரந்த^{4}ரக^{3}தே
த^{3}ஶஶத கிரணாருணபா^{4}ம் த^{3}ஶஸ்த தா^{4}ராயுதா^{4}னுஜாம் ப்ரயஜே

चत्वारिंशत्कोणैस्त्र्यधिकैर्मिलितैः स्फुरन्नवावरणे ।
शरणे लसितां ललितां घृणिकृतपरिवारदेवतां स्तुमहे ॥७२॥

சத்வாரிம்ஶத்கோணை ஸ்த்ர்யதி^{4} கைர்மிலிதை: ஸ்பு^{2}ரன் நவாவரணே
ஶரணே லஸிதாம் லலிதாம் க்^{4}ருணிக்ருத பரிவார தே^{3}வதாம் ஸ்துமஹே

कलयतु कुशलं कुशला करधृतकोदण्डबाणसृणिपाशा ।
करिवरकरोरुकाण्डा कल्याणी कामराजवरमहिषी ॥ ७३ ॥

கலயது குஶலம் குஶலா கரத்^{4}ருத கோத^{3}ண்ட^3 பா^{3}ணஸ்ருணி பாஶா
கரிவர கரோருகாண்டா^{3} கல்யாணீ காமராஜவரமஹிஷீ

अलिकलभरुचिरचिकुरा गलितकलङ्कोडुराजबिम्बमुखी ।
दलितोत्पलदलनयना ललिताम्बा लसतु मन्मनोमुकुरे ॥ ७४ ॥

அலிகல ப^{4}ருசிர சிகுரா க^{3}லித கலங்கோடு^{3} ராஜ பி^{3}ம்ப^{3}முகீ^{2}
த^{3}லிதோத்பல த^{3}லநயனா லலிதாம்பா^{3} லஸது மன்மனோ முகுரே

---

*चक्रायुधानुजाम् ।

एकान्तभक्तिसुलभा राकारमणप्रकाशमुखकमला ।
शोकाम्बुराशिनौका लोकाम्बा मां विलोकतां कृपया ॥ ७५ ॥

ஏகாந்தப4க்தி ஸுலபா4 ராகாரமண ப்ரகாஶமுக2கமலா
ஶோகாம்பு4 ராஶிநௌகா லோகாம்பா3 மாம் விலோகதாம் க்ருபயா

ईश्वरमुख्यप्राणान् ईप्सितसर्वार्थपूरणे निपुणान् ।
ईतिव्रततिकृपाणान् ईदृशदुःखक्षयाय परिचिनुमः ॥ ७६ ॥

ஈஶ்வர முக்2ய ப்ராணான் ஈப்ஸித ஸர்வார்த2 பூரணே நிபுணான்
ஈதிவ்ரததி க்ருபாணான் ஈத்3ருஶது3:க2க்ஷயாய பரிசினும:

ललिता लघयेततरां लघुतां मे लघुलतासवर्णतनुः ।
लसदिन्दुबिम्बवदना लिकुचकुचालक्तकानुरक्तपदा ॥ ७७ ॥

லலிதா லக4யேத தராம் லகு4தாம் மேலகு4 லதாஸ வர்ணதனு:
லஸதி3ந்து3 பி3ம்ப3வத3ந லிகுச குசாலக்த கானுரக்தபதா3

अनुपधिकृपार्द्रहृदयाम् अनवधिसंपत्प्रदायिनीं भजताम् ।
परशिवदयिताम् उदितां परचितमेवानुमन्महे हृदि ताम् ॥ ७८ ॥

அனுபதி4 க்ருபார்த்3ர ஹ்ருத3யாம் அனவதி4 ஸம்பத் ப்ரதா3யினீம் ப4ஜதாம்
பரஶிவ த3யிதாம் உதி3தாம் பரசிதமேவானு மன்மஹே ஹ்ருத3தாம்

हरिहरपरिचितचरणा हरिहयगोपारुणांशुकावरणा ।
हसितनवारुणकिरणा हरतु शुचं मे शिवा नवावरणा ॥ ७९ ॥

ஹரிஹர பரிசித சரணா ஹரிஹய கோ3பாருணாம் ஶுகாவரணா
ஹஸித நவாருண கிரணா ஹரது ஶுசம் மே ஶிவா நவாவரணா

रतिपतिविजयपताकाकृतिमतिसन्दायिचारुतनुलतिके ।
रजनिरमणावतंसे रज्यतु चेतो मम त्वदङ्घ्रियुगे ॥ ८० ॥

ரதிபதி விஜயபதாகா க்ருதிமதி ஸந்தா3யி சாருதனு லதிகே
ரஜனிரமணாவதம்ஸே ரஜ்யது சேதோ மம த்வத3ங்க்4ரி யுகே3

ईष्टां पुरभिदभीष्टा मदभीष्टं दातुम् अतिहृष्टा ।
शिष्टात्माभिनिविष्टा दुष्टानां पेष्टुम् आशु मतिजुष्टा ॥ ८१ ॥

ஈஷ்டாம் புரபி4த3பீ4ஷ்டா மத3பீ4ஷ்டம் தா3தும் அதிஹ்ருஷ்டா
ஶிஷ்டாத்மாபி4 நிவிஷ்டா து3ஷ்டானாம் பேஷ்டும் ஆஶுமதி ஜுஷ்டா

माता महेशमहिषी महनीया मनसि मन्त्रतन्त्रज्ञैः ।
मायामनोमलं मे मथ्नीयान्माननीयगुणमहिमा ॥ ८२ ॥

மாதா மஹேஶ மஹிஷீ மஹனீயா மனஸி மந்த்ர தந்த்ரஜ்ஞை:
மாயா மனோமலம் மே மத்2னீயான்மானனீய கு3ணமஹிமா

हालाहलाशयोषा हतरिपुरोषाहितार्थिपरितोषा ।
हृतनतजनतादोषा ह्रसयतु दुरितं कृतार्तिपरिशोषा ॥ ८३ ॥

ஹாலா ஹலாஶயோஷா ஹதரிபு ரோஷா ஹிதார்தி2 பரிதோஷா
ஹ்ருதநத ஜனதா தோ3ஷா ஹ்ரஸயது து3ரிதம் க்ருதார்தி பரிஶோஷா

अव्याजसुन्दराङ्गीम् अभिनवतारुण्यमाधुरीभङ्गीम् ।
अमलहृदयाब्जभृङ्गीम् अङ्गीकुर्मः कलां कृपापाङ्गीम् ॥ ८४ ॥

அவ்யாஜ ஸுந்த3ராங்கீ3ம் அபி4நவ தாருண்ய மாது4ரீ ப்4ருங்கீ3ம்

அமல ஹ்ருத3யாப்3ஜ 4ப்ருங்கீ3ம் அங்கீ3குர்ம: கலாம் க்ருபாங்கீ3ம்

*सरुषे परुषेऽपरुषेऽपरुषे तत्पुरुषपुरुषकारपुषे ।
स्पृहये पाटलवपुषे हिमगिरिजनुषे रसालवरधनुषे ॥ ८५ ॥

ஸருஷே பருஷேऽபருஷேऽபருஷே தத்புருஷ புருஷ காரபுஷே

ஸ்ப்ருஹயே பாடல வபுஷே ஹிமகி3ரிஜனுஷே ரஸால வரத4னுஷே

अव्याद् अव्याकुलमतिरव्याजकृपा रुचा व्यपास्तजपा ।
सव्यापसव्यसेव्या दिव्याकारा शिवैकभव्या माम् ॥ ८६ ॥

அவ்யாத்3 அவ்யாகுல மதி ரவ்யாஜக்ருபா ருசா வ்யபாஸ்தஜபா

ஸவ்யாப ஸவ்ய ஸேவ்யா தி3வ்யாகாரா ஶிவைக ப4வ்யாமாம்

कुवलयदलनयनायाः कुवलयकुलकुण्डकुहरशयनायाः ।
कुलगिरिकुलतनयायाः कुहचन कुलदासभावमेव वृणे ॥ ८७ ॥

குவலயத3ல நயனாயா: குவலயகுலகுண்ட3 குஹர ஶயனாயா:

குலகி3ரி குல தனயாயா: குஹசன குலதா3ஸ பா4வமேவ வ்ருணே

---

* सरुषे कुप्यते, परुषे निष्ठुरे, अपरुषे मृदुभाषिणि, अपरुषे प्रसन्नाय ।

अधिकटि विलसत्काञ्ची विजितविपञ्ची गिरा नतविरिञ्ची ।
करुणां जलनिधिकाञ्चीधरकुलकन्या करोतु मयि काञ्चित् ॥ ८८ ॥

அதி4கடி வில ஸத்காஞ்சீ விஜித விபஞ்சி கி3ரா நத விரிஞ்சீ
கருணாம் ஜலநிதீ4 காஞ்சீ த4ரகுல கன்யா கரோது மயி காஞ்சித்

हारिद्रहारिवर्णा दारिद्र्यद्राविभद्रनिजवर्णा ।
सौरद्रवीम् अपर्णा रीतिं दीनेषु तन्वती जयति ॥ ८९ ॥

ஹாரித்3ர ஹாரிவர்ணா தா3ரித்3ரய த்3ராவி ப4த்3ர நிஜவர்ணா
ஸௌரத்3ரவீம் அபர்ணா ரீதிம் தீ3னேஷு தன்வதீ ஜயதி

अद्भुतकान्तिनिधानं भुवननिदानं विराजदपदानम् ।
अरुणारुणपरिधानं भवतु सदा नः शुभानि विदधानम् ॥९०॥

அத்3பு4தகாந்தி நிதா4னம் பு4வன நிதா3னம் விராஜத3பதா3னம்
அருணாருண பரிதா4னம் ப4வது ஸதா3 ந: ஶுபா4னி வித3தா4னம்

लालित्यकेलिसदनं प्रमुदितवदनं स्मितोल्लसद्रदनम् ।
लभतां जीवितमदनं मम हृद् अनङ्गारिमोदनं स्वदनम् ॥९१॥

லாலித்ய கேலிஸத3னம் ப்ரமுதி3தவத3னம் ஸ்மிதோல்லஸத்3ரத3னம்
லப4தாம் ஜீவித மத3னம் மம ஹ்ருத3னங்கா3ரி மோத3னம் ஸ்வத3னம்

अविताखिलनियमधनं कृतखलनिधनं धुतामयव्यथनम् ।
धनदितपदनमदधनं दिशतु सुखं मे महेशमूलधनम् ॥ ९२ ॥

அவிதாகி2ல நியமத4னம் க்ருதக2ல நித4னம்
து4தாமயவ்யத2னம்
த4னத3த பத3னம த3த4னம் தி3ஶது ஸுக2ம் மே
மஹேஶ மூலத4னம்

हाटकगिरिनगरीशा पाटलिमाभासितोद्यदहरीशा ।
पाटववशितगिरीशा चाटुकलां मे ददातु गौरीशा ॥ ९३ ॥

ஹாடக கி3ரிநக2ரீஶா பாடலிமா பா4ஸிதோத்3ய
த3ஹரீஶா
பாடவ வஶித கி3ரீஶா சாடுகலாம் மே த3தா3து
கௌ3ரீஶா

रजनीशमौलिरमणी भजनीया मनसि योगनिष्णातैः ।
यजनीया रहसि बुधैस्त्यजनीयादेयवर्जिता जयति ॥ ९४ ॥

ரஜனீஶமௌலிரமணீ ப4ஜனீயா மனஸி யோக3
நிஷ்ணாதை:
யஜனீயா ரஹஸி பு3தை4ஸ்த்ய ஜனீயாதே3ய
வர்ஜிதா ஜயதி

ईडितम् आगमपटलैः पीडितचरणं सुरेन्द्रमकुटीभिः ।
क्रीडितम् ईशेन सदा व्रीडितम् आल्या ममास्तु हृदि वस्तु॥९५॥

ஈடி3தம் ஆக3மபடலை: பீடி3த சரணம் ஸுரேந்த்3ர
மகுடீபீ:4
க்ரீடி3தம் ஈஶேன ஸதா3 வ்ரீடி3தம் ஆல்யா மமாஸ்து
ஹ்ருதி3வஸ்து

मनसा रसयामि सदा घनसारस्यं महो महामहिम ।
घनसारसुरभिगात्रं वनसारङ्गीविशालचलनेत्रम् ॥ ९६ ॥

மனஸா ரஸயாமி ஸதா^{3} க^{4}னஸாரஸ்யம் மஹோ மஹாமஹிம
க^{4}னஸார ஸுரபி^{4}கா^{3}த்ரம் வனஸாரங்கீ^{3}விஶால சலநேத்ரம்

सर्वाङ्गसुन्दरीं तां पर्वाराध्यां सुपर्वपरिवाराम् ।
पर्वतनाथकुमारीं सर्वज्ञां सर्वमङ्गलां सेवे ॥ ९७ ॥

ஸர்வாங்க^3 ஸுந்த^{3}ரீம் தாம் பர்வாராத்^{4}யாம் ஸுபர்வ பரிவாராம்
பர்வதநாத^{2}குமாரீம் ஸர்வஜ்ஞாம் ஸர்வ மங்க^{3}லாம் ஸேவே.

अलकाञ्चितनिटिलतटीं कलकाञ्चीदामशोभमानकटीम् ।
पुलकाङ्किताङ्गलतिकाम् अलिकाक्षोत्सङ्गसङ्गिनीं प्रेक्षे ॥ ९८ ॥

அலகாஞ்சிதநிடிலதடீம் கலகாஞ்சீ தா^{3}ம ஶோபா^{4}மான கடீம்
புலகாங்கிதாங்க^{3}லதிகாம் அலிகாக்ஷோத்ஸங்க^3 ஸங்கி^{3}னீம் ப்ரேக்ஷே

कृष्णारविन्दनयना निष्णाता नामरूपकलनायाम् ।
पुष्णातु सर्वदा नस्तृष्णादोषञ्च सा प्रमुष्णातु ॥ ९९ ॥

கிருஷ்ணாரவிந்த^3 நயனா நிஷ்ணாதா நாமரூப கலனாயாம்
புஷ்ணாது ஸர்வதா^{3} நஸ்த்ருஷ்ணா தோ^{3}ஷஞ்ச ஸா ப்ரமுஷ்ணாது

अब्जजहरिरुद्रेश्वरपादैर्विधृते सदाशिवाकारे ।
मञ्चे विरचितशयनां कुवलयनयनाम् उपास्महे ललनाम् ॥१००॥

அப்^{3}ஜ ஜஹரி ருத்^{3}ரேஶ்வர பாதை^{3}ர்வித்^{4}ருதே ஸதா^{3}ஶிவாகாரே
மஞ்சேவிரசித ஶயனாம் குவலய நயனாம் உபாஸ்மஹே லலனாம்

लक्ष्मीविधिरमणीभ्यां पार्श्वगताभ्यां सचामरकराभ्याम् ।
पूजितचरणात् तरुणात् स्फुरणाद् अन्यन्न जातु जानीमः ॥१०१॥

லக்ஷ்மீ விதி^{4}ரமணீப்^{4}யாம் பார்ஶ்வ க^{3}தாப்^{4}யாம் ஸசாமர கராப்^{4}யாம்
பூஜித சரணாத் தருணாத் ஸ்பு^{2}ரணாத்^{3} அன்யன்ன ஜாது ஜானீம:

अन्यत् किमपि न मन्ये धन्यत्वापादकाज्जघन्यानाम् ।
जन्यत्ययाघशून्यात् कन्यारत्नात् तुषारगिरिजन्यात् ॥१०२॥

அந்யத் கிமபி ந மன்யே த^{4}ன்யத்வாபாத^{3}காஜ்ஜக^{4}ன் யானாம்
ஜன்யத்யயாக^{4} ஶூன்யாத்கன்யா ரத்னாத் துஷாரகி^{3}ரி ஜன்யாத்

हरिणीं हसने गमने करिणीम् अङ्गेषु पद्मिनीं तरुणीम् ।
तां शङ्खिनीं कराब्जे ध्यायेयं मनसि चित्रिणीं नयने ॥१०३॥

ஹரிணீம் ஹஸனே க^{3}மனே கரிணீம் அங்கே^{3}ஷு ப^{3}த்^{3}மினீம் தருணீம்
தாம் ஶங்கி^{2}னீம் கராப்^{3}ஜே த்^{4}யாயேயம் மனஸி சித்ரிணீம் நயனே

रजताचलेशदारान् रत्नाकरकाञ्चिभर्तृशुभपाकान् ।
जाम्बूनदाद्रिनिलयान् मुक्त्वान्यत् किं भजेत यदि मतिमान् ॥ १०४ ॥

ரஜதாசலே ஶதாரான் ரத்னாகரகாஞ்சி ப^{4}ர்த்ரு ஶுப^4 பாகான்
ஜாம்பு^{3}னதா^{3}த்^{3}ரி நிலயான் முக்த்வான்யத் கிம் ப^{4}ஜேத யதி^{3}மதிமான்

ईक्षे गृहीतदीक्षां प्रणतत्राणाय सान्द्रकृपवीक्षाम् ।
प्रेक्षावदीक्षणीयां प्रेक्षायां साक्षिणीं चितं जगताम् ॥ १०५ ॥

ஈக்ஷே க்^{3}ருஹீத தீ^{3}க்ஷாம் ப்ரணதத்ராணாய ஸாந்த்^{3}ர க்ருப வீக்ஷாம்
ப்ரேக்ஷாவதீ^{3}க்ஷணீயாம் ப்ரேக்ஷாயாம் ஸாக்ஷிணீம் சிதம் ஜக^{3}தாம்

माञ्जिष्ठमञ्जुवसना माणिक्याबद्धहाटककिरीटा ।
माहेश्वरी कृपा मे माङ्गल्यं दिशतु मङ्गलाकारा ॥ १०६ ॥

மாஞ்ஜிஷ்ட^2 மஞ்ஜுவஸனா மாணிக்கா ப^{3}த்^{3}த^4 ஹாடக கிரீடா
மாஹேஶ்வரீ க்ருபா மே மாங்க^{3}ல்யம் தி^{3}ஶது மங்க^{3}லாகாரா

कमनीयम् एकम् ईड्यं ललितं ह्रींवर्ति हन्त सत् कलये ।
हर्म्यं लक्ष्म्या ह्रींयुक् सरसं कल्याणदायि लसितं ह्रीम् ॥ १०७ ॥

கமனீயம் ஏகம் ஈட^{3}யம் லலிதம் ஹ்ரீம்வர்தி ஹந்த ஸத் கலயே
ஹர்ம்யம் லக்ஷ்ம்யா ஹ்ரீம்யுக் ஸரஸம் கல்யாணதா^{3}யி லஸிதம் ஹ்ரீம்

आर्याष्टोत्तरशतकं सुमनोरचितं शिवे मनोज्ञगुणम् ।
सामोदं कुरु हारं कुरु सह रमणेन हृदि मम विहारम् ॥ १०८ ॥

ஆர்யாஷ்டோத்தர ஶதகம் ஸுமனோரசிதம் ஶிவே மனோஜ்ஞகு3ணம்
ஸாமோத3ம் குரு ஹாரம் குருஸஹ ரமணேன ஹ்ருதி3 மம விஹாரம்

श्रीमति गोमति धीमति हैमवति श्लाघनीयमहिमवति ।
भगवति पशुपति जाये त्वयि सति लीये कथं पुनर्जाये ॥१०९॥

ஶ்ரீமதி கோ3மதி தீ4மதி ஹைமவதி ஶ்லாக4னீய மஹிமவதி
ப4க3வதி4 பஶுபதி ஜாயே த்வயி ஸதி லீயே கத2ம் புனர்ஜாயே

इति श्रीगोमतीदासकृतम् आर्याष्टोत्तरशतकम् ॥

ஶ்ரீகோ3மதீதா3ஸக்ருதம் ஆர்யாஷ்டோத்தரஶதகம்
முற்றிற்று

आर्याशतकम्

ஆர்யாஶதகம்

अमृताम्भोनिधिरव्यात् सुविमलकर्पूरसैकतान्तो नः ।
ब्रह्माण्डानि यदन्तर्बुद्बुदकल्पानि भान्त्यनल्पानि ॥ १ ॥

அம்ருதாம்போ4நிதி4ரவ்யாத் ஸுவிமல கர்பூர ஸைக தாந்தோ ந:
ப்3ரஹ்மாண்டா3னி யத3ந்தர்பு3த்3பு3த3 கல்பானி பா4ந்த்யனல்பானி

स जयति रत्नद्वीपः किरणपराभूततिमिरसङ्घातः ।
यत्र सुमेरुः श्रीमान् यत्रास्ते लोकसप्तकद्वितयम् ॥ २ ॥

ஸஜயதி ரத்னத்3வீப: கிரணபராபூ4த திமிர ஸங்கா4த:
யத்ர ஸுமேரு: ஸ்ரீமான் யத்ராஸ்தே லோகஸப்தகத்3 விதயம்

जयति सुरद्रुमवाटी कनकशिलापट्टकल्पितावापा ।
परिमलमिलदलिमालामुखरितपर्यन्तकोकिलालापा ॥ ३ ॥

ஜயதி ஸுரத்3ருமவாடீ கனக ஶிலாபட்ட கல்பிதாவாபா
பரிமலமிலத்3லி மாலா முக2ரிதபர்யந்த கோகிலா லாபா

नवमणिवरणावीतां पीयुषानन्दवापिकोपेताम् ।
नीपोद्यानपरीतां श्रीपुरम् ईडे शशिप्रभाशीताम् ॥ ४ ॥

நவமணி வரணாவீதாம் பீயூஷானந்த3 வாபிகோபேதாம்
நீபோத்3யான பரீதாம் ஸ்ரீபுரம் ஈடே3 ஶஶிப்ரபா4 ஶீதாம்

शशिरविहुतवहरूपं सुघटितनवयोनिकं चतुर्द्वारम् ।
त्रिसहितचत्वारिंशत्कोणं चिन्तामणीगृहं वन्दे ॥ ५ ॥

ஶஶிரவிஹுதவஹரூபம் ஸுக4டித நவயோநிகம் சதுர்த்3வாரம்
த்ரிஸஹித சத்வாரிம் ஶத்கோணம் சிந்தாமணீக்3ருஹம் வந்தே3

अगणितमणिमयजालं कनकस्थूणासहस्रकमनीयम् ।
बहुविधचित्रवितानं गौरीकल्याणमण्डपं वन्दे ॥ ६ ॥

அக3ணித மணிமய ஜாலம் கனகஸ்தூ2ணாஸஹஸ்ர-கமனீயம்
ப3ஹுவித4 சித்ர விதானம் கௌ3ரீகல்யாண மண்டபம் வந்தே3

घटितसदाशिवफलकं विधिहरिरुद्रेशमौलिमणिपादम् ।
आर्यापर्यङ्कवरं वन्दे मायासुयवनिकोपेतम् ॥ ७ ॥

க4டித ஸதா3ஶிவ ப2லகம் விதி4ஹரி ருத்3ரேஶ மௌலீ மணிபாத3ம்

ஆர்யா பர்யங்கவரம் வந்தே3 மாயாஸுயவனி கோபேதம்

चिन्तामणिगृहमध्ये यानि स्थानानि चित्रचित्राणि ।
तेभ्यो नतिम् आकलये श्रीपदलाक्षाङ्कलक्षणीयेभ्यः ॥ ८ ॥

சிந்தாமணி க்4ருஹமத்4யே யானி ஸ்தா2னானி சித்ர சித்ராணி

தேப்4யோ நதிம் ஆகலயே ஸ்ரீபத3லாக்ஷாங்க லக்ஷ ணீயேப்4ய:

वाग्भवहृल्लेखाश्रीबीजाकाराणि मन्त्ररत्नानि ।
भवभयजलधेरस्मात् ताराणि त्रीणि तारयन्त्वस्मान् ॥ ९ ॥

வாக்3ப4வ ஹ்ருல்லேகா2 ஸ்ரீ பீ3ஜாகாராணி மந்த்ர ரத்னானி

ப4வப4ய ஜலதே4ரஸ்மாத் தாராணி த்ரீணி தாரயந்த் வஸ்மான்

भद्राणि भद्रकाली दिशतु पुरद्वारदक्षिणे देव्याः ।
दुर्जनसज्जनशिक्षारक्षादक्षा करस्थकरवाला ॥ १० ॥

ப4த்3ராணி ப4த்3ரகாலீ தி3ஶது புரத்3வார த3க்ஷிணே தே3வ்யா:

து3ர்ஜன ஸஜ்ஜன ஶிக்ஷாரக்ஷா த3க்ஷா கரஸ்த2 கரவாலா

श्रीपुरगोपुरवामे भैरवदण्डः सुरासुराधृष्यः ।
भुवनभयक्षयकारी भैरवदेवो मुदे वोऽस्तु ॥ ११ ॥

ஸ்ரீபுர கோ3புரவாமே பை4ரவத3ண்ட3: ஸுராஸுரா த்4ருஷ்ய:

பு4வன ப4யக்ஷயகாரீ பை4ரவதே3வோ முதே3 வோஸ்து

मदजलमण्डितगण्डः प्रहरणषण्डः प्रचण्डदोर्दण्डः ।
श्रीपुरगोपुरशिखरे जयतु गणेशो मुखेन वैतण्डः ॥ १२ ॥

மத3ஜல3 மண்டி3தக3ண்ட3: ப்ரஹரணஷண்ட3:
ப்ரசண்ட3 தோ3ர் த3ண்ட3:
[illegible]ா3புர ஶிக2ரே ஜயது க3ணேஶோ முகே2ன
வேதண்ட3:

[illegible]विहरविशशिबिम्बान् भजतां धर्मार्थकामबीजानि ।
[illegible]सदशद्वादशषोडशकलरूपान् भावयामि भव्याय ॥ १३ ॥

[illegible]தவஹரவி ஶஶி பி3ம்பா3ன் ப4ஜதாம் த4ர்மார்த2
காமபீ3ஜானி
ஸத3ஶத்3வாத3ஶ ஷோட3ஶ கலரூபான் பா4வயாமி
ப4வ்யாய

श्रीपुरनित्यनिवासान् परमशिवानन्दनाथमुखतीर्थान् ।
अष्टैश्वर्यसमेतान् पूर्णानन्दान् नमामि सिद्धौघान् ॥ १४ ॥

ஸ்ரீபுர நித்ய நிவாஸான் பரமஶிவானந்த3 நாத2
முக2தீர்தா2ன்
அஷ்டைஶ்வர்ய ஸமேதான் பூர்ணாநந்தா3ன் நமாமி
ஸித்3தௌ4கா4ன்

वन्दे श्रीगुरुनाथान् नरसिह्मानन्दनाथनामादीन् ।
यत्करुणादृग् भजतां संसाराम्भोधितरणगुरुतरणिः ॥ १५ ॥

வந்தே3 ஸ்ரீகு3ருநாதா2ன் நரஸிம்ஹானந்த3நாத2
நாமாதீ3ன்
யத்கருணாத்3ருக்3 ப4ஜதாம் ஸம்ஸாராம்போ4தி4 தரண
கு3ருதரணி:

सिद्धिभिरणिमाद्याभिर्ब्राह्म्याद्याभिश्च मातृभिर्युक्ताम् ।
क्षोभिण्यादिसमेतां मोहनचक्रेश्वरीम् अहं वन्दे ॥ १६ ॥

ஸித்³தி⁴பி⁴ரணி மாத்³யாபி⁴ ப்³ராஹ்ம்யாத்³ யாபி⁴ஶ்ச
மாத்ருபி⁴ர்யுக்தாம்

க்ஷோபி⁴ண்யாதி³ ஸமேதாம் மோஹன சக்ரேஶ்வரீம்
அஹம் வந்தே³

श्रीमत्कामाकर्षण्यादिमनित्याकलाम्बिकायुक्ता ।
आशापूरकचक्रस्वामिन्यम्बा ममास्तु भव्याय ॥ १७ ॥

ஶ்ரீமத்காமாகர்ஷண்யாதி³ மனித்யா கலாம்பி³கா யுக்தா
ஆஶாபூரக சக்ர ஸ்வாமின்யம்பா³ மமாஸ்து ப⁴வ்யாய

अष्टभिरम्बारत्नैरुज्ज्वलपार्श्वाम् अनङ्गकुसुमाद्यैः ।
क्षोभणचक्रेशानाम् अभयकरां त्रिपुरसुन्दरीं वन्दे ॥ १८ ॥

அஷ்டபி⁴ரம்பா³ ரத்னைருஜ்ஜ்வல பார்ஶ்வாம் அனங்க³
குஸுமாத்³யை:

க்ஷோப⁴ண சக்ரேஶானாம் அப⁴யகராம் த்ரிபுர
ஸுந்த³ரீம் வந்தே³

संक्षोभिण्याद्याभिः शक्तिभिरुषितं सुवेषभूषाभिः ।
त्रिपुरावासिनिगुप्तं वन्दे सौभाग्यदायकं चक्रम् ॥ १९ ॥

ஸம்க்ஷோபி⁴ண்யாத்³யாபி⁴ ஶக்திபி⁴ ருஷிதம்
ஸுவேஷபூ⁴ஷாபி⁴:

த்ரிபுராவாஸினிகு³ப்தம் வந்தே³ ஸௌபா⁴க்³யதா³யகம்
சக்ரம்

शक्तिभिरविनाभूतं दशभिः सर्वार्थसिद्धिदाद्याभिः ।
त्रिपुराश्रीकृतरक्षं वन्दे सर्वार्थदायकं चक्रम् ॥ २० ॥

ஶக்திபி⁴ரவினாபூ⁴தம் த³ஶபி⁴: ஸர்வார்த²ஸித்³தி⁴
தா³த்³யாபி⁴:

த்ரிபுரா ஶ்ரீக்ருதரக்ஷம் வந்தே³ ஸர்வார்த²தா³யகம் சக்ரம்

सर्वज्ञादिसमेतं सर्वार्थज्ञानकारणं वन्दे ।
सद्रक्षाकरचक्रं त्रिपुरामालिन्यधीश्वरीगुप्तम् ॥ २१ ॥

ஸர்வஜ்ஞாதி3 ஸமேதம் ஸர்வார்த2ஜ்ஞான காரணம் வந்தே3
ஸத்3ரக்ஷாகர சக்ரம் த்ரிபுரா மாலின்யதீ4ஶ்வரீ கு3ப்தம்.

रोगहरचक्रनाथां वशिनीवाग्देवतादिपरिलसिताम् ।
अभिमतकल्पकवल्लीं त्रिपुरासिद्धाम्बिकाम् अहं वन्दे ॥ २२ ॥

ரோக3ஹரசக்ர நாதா2ம் வஶினீ வாக்3தே3வதாதி3 பரிலஸிதாம்
அபி4மதகல்பகவல்லீம் த்ரிபுராஸித்3தா4ம்பி3காம் அஹம் வந்தே3

शरधनुरङ्कुशपाशैः कामेश्वर्यादिभिश्च देवीभिः ।
त्रिपुराम्बापरिगुप्तं वन्दे सिद्धिप्रदं चक्रम् ॥ २३ ॥

ஶரத4னுரங்குஶ பாஶை: காமேஶ்வர்யாதி3பி4ஶ்ச தே3வீபி4:
த்ரிபுராம்பா3பரிகு3ப்தம் வந்தே3 ஸித்3தி4ப்ரத3ம் சக்ரம்

सर्वानन्दमयाख्यम् चक्रं वन्दे निकामरमणीयम् ।
यत्र सदाशिवमहीषी वसति महात्रिपुरसुन्दरी देवी ॥ २४ ॥

ஸர்வானந்த3மயாக2யம் சக்ரம் வந்தே3 நிகாமரமணீயம்
யத்ர ஸதா3ஶிவ மஹிஷீ வஸதி மஹாத்ரிபுரஸுந்த3ரீ தே3வீ

शुक्लप्रतिपदि पूज्या प्रदिपद्रूपा प्रपन्नकामदुघा ।
कामान् पूरयतान्मे देवी कामेश्वरी नित्या ॥ २५ ॥

ஶுக்லப்ரதிபதி3 பூஜ்யா ப்ரதிபத்3ரூபா ப்ரபன்ன காமது3கா4
காமான் பூரயதான்மே தே3வீ காமேஶ்வரீ நித்யா

भुवनमनोहररूपां हृदि कलये भगमालिनीं नित्याम् ।
सकृदपि यस्याः स्मरणं सुललितवनितावशक्रियाकरणम् ॥२६॥

பு⁴வன மனோஹர ரூபாம் ஹ்ருதி³ கலயே ப⁴க³மாலினீம் நித்யாம்
ஸக்ருத³பி யஸ்யா: ஸ்மரணம் ஸுலலித வனிதா வஶக்ரியாகரணம்

नित्यक्लिन्ना नित्या नित्यक्लिन्ना कृपामृतस्यन्दैः ।
शमयतु मम सन्तापं दुर्विधिपाकोत्थदुर्विधाजन्यम् ॥ २७ ॥

நித்யக்லின்ன நித்யா நித்யக்லின்ன க்ருபாம்ருதஸ்யந்தை³:
ஶமயது மம ஸந்தாபம் து³ர்விதி⁴ பாகோத்த²து³ர்விதா⁴ ஜன்யம்

करधृतशरकोदण्डा धृतजगदण्डा निरस्तपाषण्डा ।
दुर्जनदण्डनशौण्डा नित्या मां पातु भेरुण्डा ॥ २८ ॥

கரத்⁴ருத ஶரகோத³ண்டா³ த்⁴ருதஜக³த³ண்டா³ நிரஸ்தபாஷண்டா³
து³ர்ஜனத³ண்ட³ன ஶௌண்டா³ நித்யா மாம் பாது பே⁴ருண்டா³

गतिरनपायापायात् पायान्मां वह्निवासिनी नित्या ।
दर्शितसुगमोपाया भक्तजनेभ्यो निरस्ततापा या ॥ २९ ॥

க³திரன பாயா பாயாத் பாயான்மாம் வன்ஹி வாஸினீ நித்யா
த³ர்ஶித ஸுக³மோபாயா ப³க்தஜனேப்⁴யோ நிரஸ்த தாபாயா

अविकलवज्राकल्पा रिपुकुलशैलौधवज्रकल्पाज्ञा ।
अभिमतफलम् अस्माकं घटयतु वज्रेश्वरी महानित्या ॥ ३० ॥

அவிகல வஜ்ரா கல்பா ரிபுகுல ஶைலௌக⁴ வஜ்ர
கல்பாஜ்ஞா
அபி⁴மத பல²ம் அஸ்மாகம் க⁴டயது வஜ்ரேஶ்வரீ
மஹாநித்யா

शकलितदुर्जनभूतिः सकलितसद्वृत्तमानसप्रीतिः ।
नित्या नित्यानन्दा शिवदूती मे शिवानि सन्धत्ताम् ॥ ३१ ॥

ஶகலித து³ர்ஜனபூ⁴தி: ஸகலித ஸத்³வ்ருத்த மான
ஸப்ரீதி:
நித்யா நித்யானந்தா³ ஶிவதூ³தீ மே ஶிவானி
ஸந்த⁴த்தாம்

विपदपहरणत्वरिता स्वपदसरोजन्मसक्तचित्तानाम् ।
सकलसुरासुरविनता त्वरिता नित्या सुखाय मे त्वरताम् ॥३२॥

விபத³பஹரணத்வரிதா ஸ்வபத³ ஸரோஜன்மஸக்த
சித்தானாம்
ஸகல ஸுராஸுர வினதா த்வரிதா நித்யா ஸுகா²ய
மே த்வரதாம்

पालितकुलसङ्केता कुलकुण्डस्था कुलामृतैस्तृप्ता ।
कलयतु कुलधर्मसुखं मम वरदा कुलसुन्दरी नित्या ॥ ३३ ॥

பாலித குல ஸங்கேதா குலகுண்ட³ஸ்தா² குலாம்
ருதைஸ்த்ருப்தா
கலயது குலத⁴ர்ம்ஸுக²ம் மம வரதா³ குலஸுந்த³ரீ
நித்யா

नित्यानित्यविवेकाद्यविकलकरणैरुपासनीयाङ्घ्रिः ।
नित्यानन्दसमृद्धा नित्यानित्या धुनोतु तापं मे ॥ ३४ ॥

நித்யா நித்ய விவேகாத்3 யவிகல கரணைருபாஸனீ
யாங்க்4ரி:
நித்யானந்த3 ஸம்ருத்3தா4 நித்யாநித்யா து4னோது
தாபம் மே

श्रीमन्नगरपताका सुचरितसंविच्चकोरिकाराका ।
अपहृतनतजनशोका नीलपताका तनोतु मे सौख्यम् ॥ ३५ ॥

ஶ்ரீமந்நக3ர பதாகா ஸுசரித ஸம்விச்சகோரிகா ராகா
அபஹ்ருத நதஜன ஶோகா நீலபதாகா தனோது மே
ஸௌக்2யம்

विहितेन्द्रियचयविजयैर्वरिवसनीयाङ्घ्रिपङ्कजद्वन्द्वा ।
श्रीकृतविद्रुमविजया विजया नित्या तनोतु मे विजयम् ॥ ३६ ॥

விஹிதேந்த்3ரியசய விஜயைர்வரி வஸனீயாங்க்4ரி
பங்கஜத்3வந்த்3வா
ஶ்ரீக்ருத வித்3ரும விஜயா விஜயா நித்யா தனோது மே
விஜயம்

अङ्गलसन्मणिभूषा मङ्गलसन्दायिमञ्जुलापाङ्गा ।
सङ्गमयेत पथा मां मङ्गलिना सर्वमङ्गला नित्या ॥ ३७ ॥

அங்க3ல ஸன்மணிபூ4ஷா மங்க3ல ஸந்தா3யி மஞ்ஜுலா
பாங்கா3
ஸங்க3மயேத பதா2மாம் மங்க3லினா ஸர்வ மங்க3லா
நித்யா

विस्मरदेहज्वालामालाव्यालीढपापवनजाला ।
प्रदहतु रिपुकुलतूलं सा ज्वालामालिनी नित्या ॥ ३८ ॥

விஸ்ருமர தே3ஹ ஜ்வாலா மாலா வ்யாலீட4 பாபவன
ஜாலா
ப்ரத3ஹது ரிபுகுல தூலம் ஸா ஜ்வாலா மாலினீ நித்யா

भुवनपवित्रचरित्रा स्वजनपरित्राणदीक्षीतकटाक्षा ।
क्षपयतु विपक्षजातं चित्रा नित्या विचित्रतरगात्रा ॥ ३९ ॥

பு[4]வனபவித்ரசாரித்ரா ஸ்வஜந பரித்ராண தீ[2]க்ஷித
கடாக்ஷா
க்ஷபயது விபக்ஷ ஜாதம் சித்ரா நித்யா விசித்ரதர
கா[3]த்ரா

षोडशनित्यारूपा महितचतुःषष्टियोगिनीविनता ।
मम हृदि मङ्गलचरिता वसतु महात्रिपुरसुन्दरी मुदिता ॥४०॥

ஷோட[3]ஶ நித்யா ரூபா மஹிதசது:ஷஷ்டி யோகி[3]னீ
வினதா
மம ஹ்ருதி[3] மங்கல சரிதா வஸது மஹாத்ரிபுர
ஸுந்த[3]ரீ முதி[3]தா

मध्येमहात्रिकोणं बिन्दावानन्दकन्दलीकन्दे ।
कामेश्वराङ्गनिलयां मनसि महात्रिपुरसुन्दरीं कलये ॥ ४१ ॥

மத்[4]யே மஹாத்ரிகோணம் பி[3]ந்தா[3]வானந்த[3] கந்த[3]லீ
கந்தே[3]
காமேஶ்வராங்க[3] நிலயாம் மனஸி மஹாத்ரிபுர
ஸுந்த[3]ரீம் கலயே

कलयेमहि तव मकुटं कलयेन्दोर्घट्टितप्रभासितटम् ।
[1]अलये स्फुटमणिविकटं वलयैश्चित्रैर्विराजमानपुटम् ॥ ४२ ॥

கலயேமஹி தவ மகுடம் கலயேந்தோ[3]ர்க[4]ட்டித
பரபா[4]ஸிதடம்
அலயே ஸ்பு[2]டமணி விகடம் வலயைஶ் சித்ரைர் விராஜ
மானபுடம்

---

1 चलावस्थायाम् ।

कलयतु कल्याणं मे कबरीभारस्तवाम्ब कमनीयः ।
परिमलमिलितैर्मुखरैः श्रित इव सौभाग्यवाञ्छया भ्रमरैः ॥४३॥

கலயது கல்யாணம் மே கப3ரி பா4ரஸ்தவாம்ப3 கமனீய:
பரிமல மிலிதைர் முக2ரை: ஶ்ரித இவ ஸௌபா4க்3ய வாஞ்ச2யா ப்4ரமரை:

कुटिलं कुन्तलजटिलं तव शुचि सिन्दूरचित्रकं निटिलम् ।
सायन्तनशशिशकलं परिगततिमिरं विडम्बयत्यमलम् ॥ ४४ ॥

குடிலம் குந்தல ஜடிலம் தவ ஶுசி ஸிந்தூ3ர சித்ரகம் நிடிலம்
ஸாயந்தன ஶஶிஶகலம் பரிக3ததிமிரம் விட3ம்ப3யத்யமலம்

तरळं चिल्लीयुगळं परमशिवस्वान्तगन्धगजनिगळम् ।
लघु कृतभुवनविलासं लघयति तव देवि मन्मथशरासम् ॥ ४५ ॥

தரலம் சில்லீயுக3லம் பரமஶிவ ஸ்வாந்த க3ந்த4க3ஜ நிக3ளம்
லகு4க்ருத பு4வனவிலாஸம் லக4யதி தவ தே3வி மன்மத2 ஶராஸம்

[1]द्यतु मम मतिवैधुर्यं तव सरसेक्षाविलासमाधुर्यम् ।
[2]नाशुभविधयोऽधुर्यन्ननु शिवसंवननचातुरीधुर्यम् ॥ ४६ ॥

த்3யது மம மதிவைதுர்யம் தவ ஸரஸேக்ஷா விலாஸ மாது4ர்யம்
நாஶுப4 வித4யோ து4ர்யந்நநு ஶிவஸம்வனனசாதுரீ து4ர்யம்

---

1 "दो अवखण्डने" इत्यस्य लोट् ।

2 अशुभविधयः यदीक्षाविलासं न अधुः नाधारयन् इत्यर्थः ।

कुवलयपत्रसपक्षस्तव नयनालीसुपक्ष्मवरपक्षः ।
शिवमुखकमलविहारी सुखयतु माम् अम्ब दीनमतिहारी ॥४७॥

குவலய பத்ர ஸபக்ஷஸ்தவ நயனாலீ ஸுபக்ஷ்ம வரபக்ஷ:
ஶிவமுக^{2}கமல விஹாரீ ஸுக^{2}யது மாம் அம்ப^{3} தீ^{3}ன மதிஹாரீ

जनयतु जननि सुखं मे लोचनयुगली तवालिततिकाली ।
मोदितधृतशशलक्ष्मा[1] धृतशुभलक्ष्मा सुसूक्ष्मतरपक्ष्मा ॥ ४८ ॥

ஜனயது ஜனனி ஸுக^{2}ம் மே லோசன யுக^{3}லீ தவாலி ததிகாலீ
மோதி^{3}த த்^{4}ருத ஶஶலக்ஷ்மா த்^{4}ருத ஶுப^{4}லக்ஷ்மா ஸுஸூக்ஷ்மதரபக்ஷ்மா

कुवलयपर्णसवर्णे [2]सुश्रीपर्णेऽपि कल्पितावर्णे ।
पूर्णे कृपयापर्णे मयि कुरु नयने तवोपगतकर्णे ॥ ४९ ॥

குவலய பர்ணஸவர்ணே ஸுஶ்ரீபர்ணேபி கல்பிதா வர்ணே
பூர்ணே க்ருபயாபர்ணே மயி குரு நயனே தவோபக^{3}த கர்ணே

तव शिवसरसे सरसे समुचितबृन्दावने घनश्रीके ।
यमुनासदृशौ सुदृशौ तनुतां तनुतां मदीयतापानाम् ॥ ५० ॥

தவ ஶிவ ஸரஸே ஸரஸே ஸமுசித ப^{3}ருந்தா^{3}வனே க^{4}னஶ்ரீகே
யமுனா ஸத்^{3}ருஶௌ ஸுத்^{3}ருஶௌ தனுதாம் தனுதாம் மதீ^{3}ய தாபானாம்

---

1 मोदितः धृतशशलक्ष्मश्चन्द्रशेखरो यया ।

2 श्रीपर्णं कमलेऽपिच इत्यमरः ।

लोचनमरीचिवीचीशीतलयमुनातरङ्गमालायाम् ।
तव कुवलयोज्ज्वलायां जननि किमामज्य तापमुज्झेयम् ॥५१॥

லோசன மரீசி வீசி சீதல யமுனாதரங்க³ மாலாயாம்
தவ குவலயோஜ்ஜ்வலாயாம் ஜனனி கிமாமஜ்ய தாப
முஜ்ஜே⁴யம்

कादम्बिनीव कुरुते करुणावृष्टिं समेषु ते दृष्टिः ।
चातकपोतकमेतं क्रन्दयते हन्त केन परिदूनम् ॥ ५२ ॥

காதம்பி³னீவ குருதே கருணாவ்ருஷ்டிம் ஸமேஷு தே
த்³ருஷ்டி:
சாதகபோதகமேதம் க்ரந்த³யதே ஹந்த கேன
பரிதூ³னம்

भगवति घनहरिचन्दनहिमकरकर्पूरतुहिनकरशीतः ।
शकलयतु तापभारं सकलम् इमं त्वत्कटाक्षलवपातः ॥ ५३ ॥

ப⁴க³வதி க⁴ன ஹரிசந்த³னஹிமகர கர்பூர துஹினகரஸீத:
ஶகலயது தாபபா⁴ரம் ஸகலம் இமம் த்வத்கடாக்ஷ
லவபாத:

इतरेतरसादृश्यं दधदपि निर्धूनितान्यसादृश्यम् ।
तव सति नयनद्वन्द्वं जयति विचित्रं निराकृतद्वन्द्वम् ॥ ५४ ॥

இதரேதரஸா த்³ருஶ்யம் த³த⁴த³பி நிர்தூ⁴னிதான்ய
ஸாத்³ருஶ்யம்
தவ ஸதி நயனத்³வந்த்³வம் ஜயதி விசித்ரம் நிராக்ருத
த்³வந்த்³வம்

तुहिनकुलाचलतनये विशदविशाले चलाचले नयने ।
तव मुखलावण्यामृतसरसि रतौ मीनदम्पती मन्ये ॥ ५५ ॥

துஹினகுலாசலதனயே விஶத^{3}விஶாலே சலாசலே நயனே
தவமுக^2 லாவண்யாம்ருத ஸரஸி ரதௌ மீனத^{3}ம்பதீ மன்யே

नयने स्फुरदतिशयने प्रविरलपक्ष्मातिकोमले तरले ।
विमले तव मुखकमले मधुकरजायापती प्रतीयेते ॥ ५६ ॥

நயனே ஸ்பு^{2}ரத^{3}தி ஶயனே ப்ரவிரலபக்ஷ்மாதி கோமலே தரலே
விமலே தவ முக^2 கமலே மது^{4}கர ஜாயாபதீ ப்ரதீயேதே

नयने विपदपनयने नमतां क्षमतां स्वयं समुद्वहती ।
तव किमु कर्णोपगते भावत्कं भावम् अम्ब विज्ञातुम् ॥ ५७ ॥

நயனே விபத^{3}பநயனே நமதாம் க்ஷமதாம் ஸ்வயம் ஸமுத்^{3}வஹதீ
தவ கிமு கர்ணோபக^{3}தே பா^{4}வத்கம் பா^{4}வம் அம்ப^3 விஜ்ஞாதும்

नेत्रे करुणापात्रे श्रोत्रे मिलिते सदा जगन्मात्रे ।
सरसं प्रतीक्ष्य समयं बोधयतं साधु मामकावस्थाम् ॥ ५८ ॥

நேத்ரே கருணாபாத்ரே ஶ்ரோத்ரே மிலிதே ஸதா^{3} ஜக^{3}ன்மாத்ரே
ஸரஸம் ப்ரதீக்ஷ்ய ஸமயம் போ^{3}த^{4}யதம் ஸாது^{3} மாமகாவஸ்தா^{2}ம்

नेत्रे स्वरूपजैत्रे मित्रे कर्तुं तवाश्रिते श्रोत्रे ।
गुणिनी [1]शितिशतपत्रे वहती वहतां रतिं मम स्तोत्रे ॥ ५९ ॥

நேத்ரே ஸ்வரூபஜைத்ரே மித்ரே கர்தும் தவாஶ்ரிதே ஶ்ரோத்ரே
கு³ணினீ ஶிதிஶதபத்ரே வஹதீ வஹதாம் ரதிம் மம ஸ்தோத்ரே

श्रवसी भवसीमन्तिनि तव सीमानं परेण साम्यस्य ।
नेतो दिवसरजन्यौ विभजेते यद्वतंसताटङ्के ॥ ६० ॥

ஶ்ரவஸீ ப⁴வ ஸிமந்தினி தவ ஸீமானம் பரேண ஸாம்யஸ்ய
நேதோ தி³வஸரஜன்யௌ விப⁴ஜேதே யத்³வதம்ஸ தாடங்கே

कुण्डलिकुण्डलदयिते कुण्डलयुगलं तवास्यरुचिसरसीम् ।
गण्डलसत्प्रतिबिम्बं मण्डयते कनकपद्मकेसरकैः ॥ ६१ ॥

குண்ட³லி குண்ட³ல த³யிதே குண்ட³லயுக³லம் தவாஸ்ய ருசிஸரஸீம்
க³ண்ட³லஸத்ப்ரதிபி³ம்ப³ம் மண்ட³யதே கனக பத்³மகேஸரகை:

आदर्शोदरविमलं हसति शशाङ्कं भवत्कपोलतलम् ।
प्रसिता यद्रुचिधारा परशिवलोचनचकोरपारणया[2] ॥ ६२ ॥

ஆத³ர்ஶோத³ர விமலம் ஹஸதி ஶஶாங்கம் ப⁴வத் கபோலதலம்
ப்ரஸிதா யத்³ருசிதா⁴ரா பரஶிவ லோசன சகோர பாரணயா

---

1 'शिती धवलमेचकौ' इत्यमरः ।

2 पारणायां प्रसिता तत्परा, 'प्रसितोत्सुकाभ्यामि'ति तृतीया ।

लुम्पति तव खलु नासा चम्पकसौन्दर्यसंपदभिमानम् ।
[1]तुम्पति तिलकसुममदं किं परम् अनुरूपम् एतदुपमानम् ॥६३॥

லும்பதி தவ க[2]லு நாஸா சம்பக ஸௌந்த[3]ர்ய
ஸம்பத[3]பி[4]மானம்
தும்பதி திலக ஸுமமத[3]ம் கிம் பரம் அனுரூபம்
ஏதது[3]பமானம்

कुर्वन्ननर्वकान्त्या[2] निर्वापणम् अम्ब बिम्बगर्वाणाम् ।
वर्वर्ति[3] सर्वमौलावधरस्ते शर्वगर्वसर्वस्वम् ॥ ६४ ॥

குர்வந்நநர்வகாந்த்யா நிர்வாபணம் அம்ப[3] பி[3]ம்ப[3]
க[3]ர்வாணாம்
வர்வார்தி ஸர்வமௌலாவத[4]ரஸ்தே ஶர்வக[3]ர்வ
ஸர்வஸ்வம்

मधुरा पाटलिमधुरा विधुरितबन्धूकबन्धुराभोगा ।
अधराकारा सन्ध्या तव मुखचन्द्रं विभासयत्यधिकम् ॥ ६५ ॥

மது[4]ரா பாடலிமது[4]ரா[4] விது[4]ரித ப[3]ந்தூ[4]க
பந்து[4]ராபோ[4]கா[3]
அத[4]ராகாரா ஸந்த்[4]யா தவ முக[2] சந்த்[3]ரம் விபா[4]ஸயத்
யதி[4]கம்

वदनं मधुरिमसदनं द्विजाराजस्ते न तत्र सन्देहः ।
स्मितखुरसरिति स्नाता द्विजावली सेवते यदवदाता ॥ ६६ ॥

வத[3]னம் மது[4]ரிம ஸத[3]னம் த்[3]விஜாராஜஸ்தே ந தத்ர
ஸந்தே[3]ஹ:
ஸ்மிதஸுர ஸரிதி ஸ்நாதா த்[3]விஜாவலீ ஸேவதே
யத[3]வதா[3]தா

---

1 हिनस्ति । 2 लोकोत्तरया कान्त्या । 3 भृशं वर्तते ।

जयति तव सा रसज्ञा जनितलसद्दाडिमीसुमावज्ञा ।
रचयति यदग्ररङ्गे विधिरमणी नर्तकी सदा नृत्तम् ॥ ६७ ॥

ஜயதி தவ ஸா ரஸஜ்ஞா ஜனித லஸத்3தா3டி3மீ
ஸுமாவஜ்ஞா
ரசயதி யத3க்3ரரங்கே3 விதி4ரமணீ நர்தகீ ஸதா3 ந்ருத்தம்

सुविमलतरदरहासो वदनशरच्चन्द्रचन्द्रिकोल्लासः ।
जयति तव यो विधत्ते शशधरधरनयनकुवलयविकासम् ॥६८॥

ஸுவிமலதரத3ரஹாஸோ வத3ன ஶரச்சந்த்3ர
சந்த்3ரிகோல்லாஸ:
ஜயதி தவ யோ வித4த்தே ஶஶத4ர த4ர நயன குவலய
விகாஸம்

प्रभवति सुश्लोकयितुं तव चिबुकप्राभवं कविः को वा ।
ईशोऽपि यत्र भुङ्क्ते [1]करदाय दन्तवस्त्रसाम्राज्यम् ॥ ६९ ॥

ப்ரப4வதி ஸுஶ்லோகயிதும் தவ சிபு3கப்ராப4வம் கவி:
கோ வா
ஈஶோபி யத்ர பு4ங்க்தே கரதா3யம் த3ந்தவஸ்த்ர
ஸாம்ராஜ்யம்

निष्कारणाभिरामो निष्कावल्या तवाम्ब सविशेषः ।
निष्कासयतु शुचं मे दुष्कालोत्थां सपुष्कलः कण्ठः ॥ ७० ॥

நிஷ்காரணாபி4ராமோ நிஷ்காவல்யா தவாம்ப3
ஸவிஶேஷ:
நிஷ்காஸயது ஶுசம் மே துஷ்3காலோத்தா2ம்
ஸபுஷ்கல: கண்ட2:

---

1 हस्तं राजग्राह्यं धनञ्च दत्वा ।

स जयति गलप्रवालो वदनसरोजप्रवालमणिनाळः ।
अविगीतगीतविद्यावैचित्रीसंपदां निषद्या यः ॥ ७१ ॥

ஸ ஜயதி க3லப்ரவாலோ வத3ன ஸரோஜ ப்ரவால மணிநாலஃ
அவிகீ3த கீ3தவித்3யா வைசித்ரீ ஸம்பதா3ம் நிஷத்3யா யஃ

तव गलमङ्गलसूत्रं मङ्गलदात्रम्ब मह्यम् अतिमात्रम् ।
भवतु हुतवीतिहोत्रं परिणयसमये शिवेन परिणद्धम् ॥ ७२ ॥

தவ க3ல மங்க3ல ஸூத்ரம் மங்க3லதா3த்ரம்ப3 மஹ்யம் அதிமாத்ரம்
ப4வது ஹுதவீதிஹோத்ரம் பரிணய ஸமயே ஶிவேன பரிணத்3த4ம்

शैत्येन तव भुजाली जयति मृणालीं श्रिया प्रवाललताम् ।
दानेन कल्पवल्लीं कोमलिमगुणेन मल्लिकामालाम् ॥ ७३ ॥

ஶைத்யேன தவ பு4ஜாலீ ஜயதி ம்ருணாலீம் ஶ்ரியா ப்ரவால லதாம்
தா3னேன கல்பவல்லீம் கோமலிம கு3ணேன மல்லிகா மாலாம்

साङ्गदमपि तेऽनङ्गदम् ईशायाहं भजे भुजावलयम् ।
दृढमपि धृतचापलतं धृतपाशं ध्वस्तपाशमपि नमताम् ॥ ७४ ॥

ஸாங்க3த3மபி தேனங்க3த3ம் ஈஶாயாஹம் ப4ஜே பு4ஜாவலயம்
த்3ருட4மபி த்4ருத சாபலதம் த்4ருதபாஶம் த்4வஸ்த பாஶமபி நமதாம்

भूषितम् उरुमणिवलयै रूषितम् आलीभिरङ्गरागेण ।
दूषितमृणालि दोष्णां भीषितरिपु ते चतुष्टयं जयति ॥ ७५ ॥

பூ⁴ஷிதம் உருமணி வலயைருஷிதம் ஆலீபி⁴
ரங்க ராகே³ண
தூ³ஷித ம்ருணாலி தோ³ஷ்ணாம் பீ⁴ஷிதரிபு தே
சதுஷ்டயம் ஜயதி

द्रावितविनताभद्रं भावितभद्रं विभातशुभमुद्रम् ।
तावकबाहुचतुष्कं दिशतु दरिद्राय मे चतुर्भद्रम् ॥ ७६ ॥

த்³ராவித வினதா ப⁴த்³ரம் பா⁴வித ப⁴த்³ரம் விபா⁴த
ஶுப⁴முத்³ரம்
தாவக பா³ஹுசதுஷ்கம் தி³ஶது த³ரித்³ராய மே
சதுர்ப⁴த்³ரம்

कल्पतरुवल्लिपल्लवतल्लजकल्पान् अनल्पतरशिल्पान् ।
हाटककटकाकल्पांस्तव करपद्मान् नमामि धृतकल्पान् ॥ ७७ ॥

கல்பதருவல்லிபல்லவ தல்லஜகல்பான் அனல்பதர
ஶில்பான்
ஹாடக கடகாகல்பாம் ஸ்தவ கரபத்³மான் நமாமி
த்⁴ருதகல்பான்

रत्नाकराः करास्ते [1]काण्डझषाम्भोजशङ्खचक्राढ्याः ।
विविधोर्मिकाः प्रवालश्रीजनकाः पद्मरागवज्रधराः ॥ ७८ ॥

ரத்னகரா: கராஸ்தே காண்ட³ஜ⁴ஷாம்போ⁴ஜ ஶங்க²
சக்ராட்⁴யா:
விவிதோ⁴ர்மிகா: பரவால ஶ்ரீ ஜனகா: பத்³மராக³
வஜ்ரத⁴ரா:

---

1 'काण्डोस्त्री....जले शरे' इति केशवस्वामी ।

अस्तु स्वस्ति करेभ्यः स्वस्तिकरेभ्यस्तवातिरुचिरेभ्यः ।
लसितायुधनिकरेभ्यो दुरितव्रातान्धकारमिहिरेभ्यः ॥ ७९ ॥

அஸ்து ஸ்வஸ்தி கரேப்4ய: ஸ்வஸ்தி கரேப்4ய
ஸ்தவாதிருசிரேப்4ய:
லஸிதாயுத4 நிகரேப்4யோ து3ரிதவ்ராதாந்த4கார
மிஹிரேப்4ய:

देवि स्तनौ घनौ ते तुलयेयं पद्मरागसमरागम् ।
यद्यैरावणरमणी कलभं जनयेत् तदास्यकुम्भाभ्याम् ॥ ८० ॥

தே3வி ஸ்தனௌ க4னௌ தே துலயேயம் பத்3மராக3
ஸமராக3ம்
யத்3யைராவணரமணீ கலப4ம் ஜனயேத் ததா3ஸ்ய
கும்பா4ப்4யாம்

धृतसिन्दूरावरुणावन्तर्मुक्तौ स्फुरन्महामुक्तौ ।
जम्भरिपुकुम्भिकुम्भौ तव कुचकुम्भाविमावतिशयाते ॥ ८१ ॥

த்4ருத ஸிந்தூ3ராவருணாவந்தர்முக்தௌ ஸ்பு2ரன்
மஹாமுக்தௌ
ஜம்ப4ரிபுகும்பி4கும்பௌ4 தவ குசகும்பா4விமா
வதிஶயாதே

सारस्वतरससारं प्रदिशतु मह्यं तव स्तनस्तबकः ।
यन्मकरन्दरसज्ञा द्रमिडशिशुस्कन्ददन्तिमुखभृङ्गाः ॥ ८२ ॥

ஸாரஸ்வதரஸஸாரம் ப்ரதி3ஶது மஹ்யம் தவஸ்தன
ஸ்தப34க:
யன்மகரந்த3ரஸஜ்ஞா த்3ரமிட3ஶிஶு ஸ்கந்த3
த3ந்திமுக2ப்4ருங்கா:

हरतु मम दुरितभारं तव कुचभारो गृहीतगिरिसारः ।
सङ्गतमौक्तिकहारस्तुङ्गतरः सान्द्रलिप्तघनसारः ॥ ८३ ॥

ஹரது மம து^{3}ரிதபா^{4}ரம் தவ குசபா^{4}ரோ க்^{3}ருஹீத கி^{3}ரிஸார:
ஸங்க^{3}த மௌக்திகஹாரஸ்துங்க^{3}தர: ஸாந்த^{3}ரலிப்த க^{4}னஸார:

कोकनदकोश[1]जम्भलकोकघटश्रीफलश्रियां सारः ।
एकत्र सङ्गतस्ते स्तनभारः शोकभारमपहरतु ॥ ८४ ॥

கோகனத^{3} கோஶ ஜம்ப^{4}லகோக க^{4}ட ஶ்ரீ ப^{2}ல ஶ்ரீயாம் ஸார:
ஏகத்ர ஸங்க^{3}தஸ்தே ஸ்தனபா^{4}ர: ஶோகபா^{4}ரமபஹரது

नाभीगभीरकुहरात् समुत्थिता काळभुजगीव ।
रोमावली लता ते श्यामा कामान् ममाशु पूरयतु ॥ ८५ ॥

நாபீ^{4}க^{3}பீ^{4}ர குஹராத் ஸமுத்தி^{2}தா காலபு^{4}ஜகீ^{3}வ
ரோமாவலீ லதா தே ஶ்யாமா காமான் மமாஶு பூரயது

नाभ्यावालाद्[2] उदिता दाडिमवल्ली तवाम्ब रोमाली ।
धत्ते यदुपरि पृथुलं कुचयुगलच्छद्म दिव्यफलयुगलम् ॥ ८६ ॥

நாப்^{4}யாவாலாது^{3}தி^{3}தா தா^{3}டி^{3}மவல்லீ தவாம்ப^{3} ரோமாலீ
த^{4}த்தே யது^{3}பரி ப்ருது^{2}லம் குசயுக^{3}லச்ச^{2}த்^{3}ம தி^{3}வ்ய ப^{2}லயுக^{3}லம்

---

1 'जम्बीरो जम्भल' इति धन्वन्तरिः ।

2 'आलवालम् आवालम्' इत्यमरः ।

नाभी तवाम्ब वापी तीरगता रोमराजिरज्जुरियम् ।

यस्या गभीरिमाणं कथयति मुखलग्नचारुकुचकलशा ॥ ८७ ॥

நாபீ4 தவாம்ப3 வாபீ தீரக3தா ரோமராஜி ரஜ்ஜுரியம்

யஸ்யா க3பீ4ரிமாணம் கத2யதி முக2லக்3ன சாருகுச கலஶா

तव मध्यम् अनुपमानं कथमपि निश्चिन्वतेऽनुमानेन ।

कथये तन्महिमानं कथय कथं देवि केन मानेन ॥ ८८ ॥

தவ மத்4யம் அனுபமானம் கத2மபி நிஶ்சின்வதே னுமானேன

கத2யே தன்மஹிமானம் கத2ய கத2ம் தே3வி கேன மானேன

देवि त्रिवलिविलग्नं कृशम् अवलग्नं तव स्तनाभुग्नम् ।

सुखयतु चिन्तामग्नं मामकहृदयं सदापदुद्विग्नम् ॥ ८९ ॥

தே3வி த்ரிவலி விலக்3னம் க்ருஶம் அவலக்3னம் தவ ஸ்தனாபு4க்3னம்

ஸுக2யது சிந்தாமக்3னம் மாமகஹ்ருத3யம் ஸதா3பது3 த்3விக3னம்

त्रीणीशलोचनानि क्रीणीते रामणीयकभरेण ।

श्रेणीकृतमणिकाञ्ची श्रोणी सा ते क्रुणीत[1] मदघौघम् ॥९०॥

த்ரீணீஶ லோசனானி க்ரீணீதே ராமணீயக ப4ரேண

ஶ்ரேணீக்ருத மணிகாஞ்சீ ஶ்ரோணீ ஸா தே க்ருணீத மத3கௌ4க4ம்

---

1 छिन्दीत ।

जननि सुदर्शनबुद्धिर्गिरिगुरुरतिमात्ररुचिरतरवृत्तः ।
सर्वज्ञवेद्यमहिमा नितम्बबिम्बस्तवाम्ब जयतितराम् ॥ ९१ ॥

ஜனனி ஸுத3ர்ஶனபு3த்3தி4ர்கி3ரி கு3ருரதி மாத்ர ருசிரதரவ்ருத்த:
ஸர்வஜ்ஞவேத்3யமஹிமா நிதம்ப3பி3ம்ப3ஸ்தவாம்ப3 ஜயதி தராம்

सति तव काञ्चिनिधानं सुपरिदधानं महार्हपरिधानम् ।
शमयतु दुरवस्थानं शुभसंस्थानं महामहस्थानम् ॥ ९२ ॥

ஸதி தவ காஞ்சிநிதா4னம் ஸுபரித3தா4னம் மஹார்ஹபரிதா4னம்
ஶமயது து3ரவஸ்தா2னம் ஶுப4ஸம்ஸ்தா2னம் மஹாமஹஸ்தா2னம்

सारस्यधाम योग्यं वाङ्मनसागम्यरम्यसौभाग्यम् ।
भाग्यं शिवैकभोग्यं जघनं ते जङ्घनीतु मदभाग्यम् ॥ ९३ ॥

ஸாரஸ்யதா4ம யோக்3யம் வாங்மனஸாக3ம்யரம்ய ஸௌபா4க்3யம்
பா4க்3யம் ஶிவைகபோ4க்3யம் ஜக4னம் தே ஜங்க4னீது மத்3பா4க்3யம்

ऊरू तवातिभीरूकृतवररम्भातरू प्रकामगुरू ।
चारू द्विरदकरोरू सारूप्योक्तेरभूमिमारूढौ ॥ ९४ ॥

ஊரு தவாதி பீ4ருக்ருத வரரம்பா4தரு ப்ரகாமகு3ரு
சாரு த்3விரத3 கரோரு ஸாருப்யோக்தே ரபூ4மி மாரூடௌ4

जननि तव जानुयुगलं निस्तुलमाणिक्यमुकुरतलम् अमलम् ।
अवजानीते जङ्घायुगलमहो राजकेतकीमुकुलम् ॥ ९५ ॥

ஜனனி தவ ஜாநுயுக[3]லம் நிஸ்துல மாணிக்ய
முகுரதலம் அமலம்
அவஜானீதே ஜங்கா[4]யுக[3]லமஹோ ராஜகேதகீமுகுலம்

चरणयुगलम् अतिमृदुलं शरणं यामस्तवाम्बिके सरलम् ।
निगमसुरतरुकिसलयं निखिलविपज्जालशैलमणिकुलिशम् ॥ ९६ ॥

சரணயுக[3]லம் அதிம்ருது[3]லம் ஶரணம் யாமஸ்தவா
ம்பி[3]கே ஸரலம்
நிக[3]மஸுரதருகிஸலயம் நிகி[2]லவிபஜ்ஜால ஶைல
மணி குலிஶம்

पावकनयनप्रणयिनि यावकपङ्कारुणे सतां शरणे ।
भावुकवितरणनिपुणे तावकचरणे ममाशयो रमताम् ॥ ९७ ॥

பாவக நயன ப்ரணியினி யாவகபங்காருணே ஸதாம்
ஶரணே
பா[4]வுக விதரண நிபுணே தாவக சரணே மமாஶயோ
ரமதாம்

जननि सदाशिवकामिनि वरदे परदेवते प्रसीद मयि ।
मम शिरसि देहि दयया चरणौ प्रवणस्य तेऽम्ब समयोऽयम् ॥

ஜனனி ஸதா[3]ஶிவகாமினி வரதே[3] பரதே[3]வதே
ப்ரஸீத[3] மயி
மம ஶிரஸி தே[3]ஹி த[3]யயா சரணௌ ப்ரவணஸ்ய
தேம்ப[3]ஸமயோயம்

मम शिरसि धातृलिखितां दुर्लिपिम् एतां प्रमृज्य चरणेन ।
लाक्षारसेन कुर्या रेखां संपद्विवेकसुखजननीम् ॥ ९९ ॥

மம ஶிரஸி தா4த்ருலிகி2தாம் து3ர்லிபிம் ஏதாம் ப்ரம்ருஜ்ய சரணேன
லாக்ஷா ரஸேன குர்யா ரேகா2ம் ஸம்பத்3 விவேக ஸுக2 ஜனனீம்

अमले तव पदकमले शरणे लक्ष्मीविलासमणिशरणे ।
करणैः षड्भिश्चरणैर्मम जीवाली सुखायतां सरसे ॥ १०० ॥

அமலே தவ பத3 கமலே ஶரணே லக்ஷ்மீ விலாஸ மணிஶரணே
கரணை: ஷட்3பி4ஶ்சரணைர்மம ஜீவாலீ ஸுகா2யதாம் ஸரஸே

वपुषा मनसा वचसा करणैरन्यैरनादिवासनया ।
क्रियते मया सदा यत् क्षमस्व सर्वं क्षामधरेन्द्रसुते ॥ १०१ ॥

வபுஷா மனஸா வசஸா கரணை ரன்யை ரனாதி3 வாஸனயா
க்ரியதே மயா ஸதா3 யத் க்ஷமஸ்வ ஸர்வம் க்ஷமா த4ரேந்த்3ரஸுதே

श्रीमति गोमति मातः प्रातः सायं तदन्तराले वा ।
यस्त्वां स्तुवीति भक्त्या पद्यैरेभिः प्रसीद यत्र त्वम् ॥१०२॥

ஸ்ரீமதி கோ3மதி மாத: ப்ராத: ஸாயம் தத3ந்தராலே வா
யஸ்த்வாம் ஸ்துவீதி ப4க்த்யா பத்3யைரேபி4: ப்ரஸீத3 யத்ர த்வம்

॥ इति श्रीगोमतीदासप्रणीतम् आर्याशतकम् ॥

ஸ்ரீகோ3மதீதா3ஸப்ரணீதம் ஆர்யாஶதகம் முற்றிற்று.

श्रीः

॥ त्रिपुरसुन्दरीगीतम् ॥

த்ரிபுரஸுந்த3ரீகீ3தம்

त्रिपुरसुन्दरि स्त्रीशिरोमणे विपुललोचने विद्रुमाधरे ।
वपुरतीव ते चारुपद्मिनीरिपुसमानने वर्णये कथम् ॥ १ ॥

த்ரிபுர ஸுந்த3ரி ஸ்த்ரீ ஶிரோமணே
விபுல லோசனே வித்3ருமாத4ரே
வபுரதீவ தே சாருபத்3மினீ-
ரிபுஸமானனே வர்ணயே கத2ம்

तरुणि तावकी नीलवेणिका तरणिनन्दिनीचारुवेणिका ।
अरुणसारथेर्बाल्यकालिकं तरुणसारसं तावकं मुखम् ॥ २ ॥

தருணி தாவகீ நீல வேணிகா
தரணி நந்தி3னீ சாரு வேணிகா
அருண ஸாரதே2ர் பா3ல்ய காலிகம்
தருண ஸாரஸம் தாவகம் முக2ம்

अलिकम् एन्दवं खण्डमेव ते तलिनमध्यमे मन्महे वयम् ।
अलिकचे भवच्चिल्लिकायुगं ललितजिद्रति श्रायचापयोः ॥ ३ ॥

அலிகமைந்த3வம் க2ண்ட3மேவ தே
தலின மத்4யமே மன்மஹே வயம்
அலிகசே ப4வச்சில்லிகா யுக3ம்
லலிதஜித்3ரதி ஶ்ராய சாபயோ:

तव दृशौ रतिश्रीतनूजयोर्नवम् इवाहितं केतनद्वयम् ।
श्रवणम् आश्रिते कोऽनुगृह्यतां तव वदेति ते ज्ञातुमाशयम् ॥४॥

தவ த்3ருஶௌ ரதி ஶ்ரீதனூஜயோர்-
நவமிவாஹிதம் கேதனத்3வயம்
ஶ்ரவணமாஶ்ரிதே கோனுக்3ருஹ்யதாம்
தவ வதே3தி தே ஜ்ஞாது மாஶயம்

सरसिजाक्षि ते चारुनासिकां सुरभिगन्धनिःश्वासनिर्गमाम् ।
सुरभिलालके भावयामहे सरसधन्वनः स्यन्दनालयम् ॥ ५ ॥

ஸரஸிஜாக்ஷி தே சாருநாஸிகாம்
ஸுரபி4க3ந்த4நி:ஶ்வாஸ நிர்க3மாம்
ஸுரபி4லாலகே பா4வயாமஹே
ஸரஸ த4ன்வன: ஸ்யந்த3னாலயம்

अधरपल्लवं चित्रलेखकं मधुरवाणि ते बिम्बसोदरम् ।
विधुरितप्रभोराहिताक्षरं मधुरधन्वनस्ताम्रशासनम् ॥ ६ ॥

அத4ரபல்லவம் சித்ரலேக2கம்
மது4ரவாணி தே பி3ம்ப3ஸோத3ரம்
விது4ரிதப்ரபோ4ராஹிதாக்ஷரம்
மது4ரத4ன்வனஸ்தாம்ரஶாஸனம்

वकुलगन्धवद्गात्रि मल्लिकामुकुललालसद्दन्तपङ्क्तिके ।
चिकुरशोभया निर्जिताम्बुदे मुकुरमण्डलौ ते कपोलकौ ॥ ७ ॥

வகுலக3ந்த4வத்3கா3த்3ரி மல்லிகா-
முகுல லாலஸத்3 த3ந்தபங்க்திகே
சிகுர ஶோப4யா நிர்ஜிதாம்பு3தே3
முகுர மண்ட3லௌ தே கபோலகௌ

चिबुकम् अम्ब ते वक्त्रदर्पणे विबुधवन्दिते वृन्तकायते ।
विबुधराट्पतिस्तेऽधरामृतं पिबति यत्तटे न्यस्तहस्तकम् ॥ ८ ॥

சிபு3கமம்ப3 தே வக்த்ரத3ர்பணே
விபு3த4 வந்தி3தே வ்ருந்தகாயதே
விபு3த4ராட்பதிஸ் தேத4ராம்ருதம்
பிப3தி யத்தடே ந்யஸ்தஹஸ்தகம்

कलगलस्वरे सद्गुणाञ्चितं गलतलं त्रिरेखाञ्चितं तव ।
जलजसुन्दरं गीतमन्दिरं कुलवधूमणे कुलगृहं गिराम् ॥ ९ ॥

கலக3லஸ்வரே ஸத்3குணாஞ்சிதம்
க3லதலம் த்ரிரேகா2ஞ்சிதம் தவ
ஜலஜஸுந்த3ரம் கீ3தமந்தி3ரம்
குலவதூ4மணே குலக்3ருஹம் கி3ராம்

भुजमृणालिके मञ्जुले तव स्वजनपालिके कल्पवल्लिके ।
विजयदायकौ पुष्पधन्वनो भुजगपाशकौ तर्कयामहे ॥ १० ॥

பு4ஜம்ருணாலிகே மஞ்ஜுலே தவ
ஸ்வஜன பாலிகே கல்பவல்லிகே
விஜயதா3யகௌ புஷ்பத4ன்வனோ
பு4ஜக3 பாசகௌ தர்கயாமஹே

कमलकोमलौ तावकौ करौ कमलकार्मुकच्छत्रभूषितौ ।
विमलमानसे कोमलाङ्गुली कमलसायकौ रत्यनङ्गयोः ॥ ११ ॥

கமல கோமலௌ தாவகௌ கரௌ
கமல கார்முகச் ச2த்ர பூ4ஷிதௌ
விமல மானஸே கோமலாங்கு3லீ
கமல ஸாயகௌ ரத்யனங்க3யோ:

किमु सचूचुकौ तावकौ कुचौ भ्रमरचुम्बितौ पद्मकोरकौ ।
किमु मनोभुवा पूरितौ रसैः सुमुखि मुद्रितौ काञ्चनौ घटौ ॥ १२ ॥

கிமு ஸசூசுகௌ தாவகௌ குசௌ
ப4ரமர சும்பி3தௌ பத்3ம கோரகௌ
கிமு மனோபு4வா பூரிதௌ ரஸை:
ஸுமுகி2 முத்3ரிதௌ காஞ்சனௌ க4டௌ

त्रिवलिशोभितं तावकोदरं सुवटपत्रजिद् रोमराजिमत् ।
कुवलयेक्षणे निम्नवर्तुला तव रसाकरो नाभिवापिका ॥ १३ ॥

த்ரிவலி ஶோபி4தம் தாவகோத3ரம்
ஸுவட பத்ர ஜித்3 ரோமராஜிமத்
குவலயேக்ஷணே நிம்ன வர்துலா
தவ ரஸாகரோ நாபி4வாபிகா

हरिणलोचने तावकोदरं हरिसुतस्य किं सुप्तिमन्दिरम् ।
हरति यद्बलाच्चलद्दलश्रियं हरिरिदं बलाद् यत्र संविशेत् ॥ १४ ॥

ஹரிண லோசனே தாவகோத3ரம்
ஹரிஸுதஸ்ய கிம் ஸுப்திமந்தி3ரம்
ஹரதி யத்3ப3லாச்சலத்3லஶ்ரியம்
ஹரிரித3ம் ப3லாத்3 யத்ர ஸம்விசேத்

सुतनु मध्यमं तावकं कथं सुतनु वर्णयेद् वाग् अतीन्द्रियम् ।
वितथम् अस्ति चेत् सत्यमेव यद् वितनुते कुचग्रावधारणम् ॥ १५ ॥

ஸுதனு மத்4யமம் தாவகம் கத2ம்
ஸுதனு வர்ணயேத்3 வாக3தீந்த்3ரியம்
விதத2மஸ்தி சேத் ஸத்யமேவ யத்3
விதனுதே குசக்3ராவ தா4ரணம்

कटितटी तव स्तूयते कथं घटितनीविका मेखलावती ।
त्रुटितकार्मुको मन्मथो यया झटिति तन्महादेवमर्दति ॥ १६ ॥

கடிதடீ தவ ஸ்தூயதே கத2ம்
க4டிதநீவிகா மேக2லாவதீ
த்ருடிதகார்முகோ மன்மதோ2 யயா
ஜ4டிதி தன்மஹாதே3வமர்த3தி

तव नितम्बम् आरब्धपद्मभू रविरथस्य किं चक्रमाहरत् ।
सुविपुलो यतोऽयं विराजते छविसमुज्ज्वलः सारवर्तुलः ॥१७॥

தவ நிதம்ப3ம் ஆராப்3த4 பத்3மபூ4
ரவிரத2ஸ்ய கிம் சக்ரமாஹரத்
ஸுவிபுலோ யதோ஽யம் விராஜதே
ச2வி ஸமுஜ்ஜ்வல: ஸாரவர்துல:

जघनमण्डलं तावकं महत् सुघटितोरुकं बद्धमेखलम् ।
प्रघणमुन्नये बद्धतोरणं सुघनरम्भकं श्रीभुवः पुरः ॥ १८ ॥

ஜக4ன மண்ட3லம் தாவகம் மஹத்
ஸுக4டிதோருகம் ப3த்3த4மேக2லம்
ப்ரக4ணம் உன்னயே ப3த்3த4தோரணம்
ஸுக4ன ரம்ப4கம் ஸ்ரீபு4வ: புர:

कमलसुन्दरं केलिमन्दिरं कमलधन्विनः संमिलद्रतेः ।
कमपि तावकस्यैव गोचरं कमलभूरपि स्तोतुमक्षमः ॥ १९ ॥

கமல ஸுந்த3ரம் கேலி மந்தி3ரம்
கமல த4ன்வின: ஸம்மிலத்3ரதே:
கமபி தாவகஸ்யைவ கோ3சரம்
கமல பூ4ரபி ஸ்தோது மக்ஷம:

करिकरोरुके वृत्तजानुके शरधिजङ्घिके गूढगुल्फके ।
चरणपङ्कजं तावकं शिवे शरणमस्तु मे सर्वसौख्यदम् ॥ २० ॥

கரி கரோருகே வ்ருத்த ஜானுகே
ஶரதி4 ஜங்கி4கே கூ3ட4கு3ல்ப2கே
சரண பங்கஜம் தாவகம் ஶிவே
ஶரணம் அஸ்து மே ஸர்வ ஸௌக்2யத3ம்

॥ इति श्रीगोमतीदास रामस्वामिशास्त्रिप्रणीतं त्रिपुरसुन्दरीगीतम् ॥

ஸ்ரீ கோ3மதீதா3ஸ ராமஸ்வாமிஶாஸ்த்ரிப்ரணீதம்
த்ரிபுரஸுந்த3ரீ கீ3தம் முற்றிற்று.

॥ श्रीललितागीतम् ॥

ஸ்ரீ லலிதாகீ3தம்

जय जय भगवति ललिते जननि सदाशिवमिलिते ।
जन्मजरामृतिरहिते जगतीपालकमहिते
भगवति तावकचरणं भवतु सदा मम शरणम् ॥ १ ॥

ஜய ஜய ப4க3வதி லலிதே ஜனனி ஸதா3சிவ மிலிதே
ஜன்ம ஜராம்ருதி ரஹிதே ஜக3தீ பாலக மஹிதே
ப4க3வதி தாவக சரணம் ப4வது ஸதா3 மம ஶரணம்

भण्डार्दितसुरनूते कुण्डानलसमुदीते ।
चण्डकरायुतकान्ते दण्डधरान्तककान्ते
भगवति तावकचरणं भवतु सदा मम शरणम् ॥ २ ॥

ப4ண்டா3ர்தி3த ஸுரனூதே குண்டா3னல ஸமுதீ3தே
சண்ட3 கராயுத காந்தே த3ண்ட3த4ராந்தக காந்தே
ப4க3வதி தாவக சரணம் ப4வது ஸதா3 மம ஶரணம்

इन्दुकलाञ्चितमौले नन्दनसुमकृतमाले ।
सिन्दूराङ्कितफाले सुन्दरमुकुरकपोले ।
भगवति तावकचरणं भवतु सदा मम शरणम् ॥ ३ ॥

இந்து3கலாஞ்சித மௌலே நந்த3ன ஸுமக்ருதமாலே
ஸிந்தூ3 ராங்கித பா2லே ஸுந்த3ர முகுரகபோலே
ப4க3வதி தாவக சரணம் ப4வது ஸதா3 மம ஶரணம்

ताटङ्कितशशिमिहिरे तटमणिकुण्डलरुचिरे ।
तारकनासिकहीरे ताम्राधरमणिसारे ।
भगवति तावकचरणं भवतु सदा मम शरणम् ॥ ४ ॥

தாடங்கித சசிமிஹிரே தடமணிகுண்ட3ல ருசிரே
தாரக நாஸிக ஹீரே தாம்ராத4ரமணிஸாரே
ப4க3வதி தாவக சரணம் ப4வது ஸதா3 மம ஶரணம்

कुन्दलसद्दशनाले कम्बुसदृग्गलनाले ।
कोमलबाहुमृणाले कण्ठलसन्मणिमाले ॥
भगवति तावकचरणं भवतु सदा मम शरणम् ॥ ५ ॥

குந்த³லஸத்³த³ஶனாலே கம்பு³ஸத்³ருக்³க³லனாலே
கோமல பா³ஹு ம்ருணாலே கண்ட²லஸன்மணிமாலே
ப⁴க³வதி தாவக சரணம் ப⁴வது ஸதா³ மம ஶரணம்

नीलोत्पलदलनयने नीरजरिपुसमवदने ।
नयनसुजीवितमदने निर्मलमानससदने ।
भगवति तावकचरणं भवतु सदा मम शरणम् ॥ ६ ॥

நீலோத்பல த³ல நயனே நீரஜரிபு ஸமவத³னே
நயன ஸுஜீவித மத³னே நிர்மல மானஸ ஸத³னே
ப⁴க³வதி தாவக சரணம் ப⁴வது ஸதா³ மம ஶரணம்

पाशाङ्कुशशरचापै राशादिकपररूपैः ।
आशाजयपटुरूपै राशामितनतपापे
भगवति तावकचरणं भवतु सदा मम शरणम् ॥ ७ ॥

பாசாங்குஶஶரசாபை ராஶாதி³க பரரூபை:
ஆசாஜய படுரூபை ராஶாமித நதபாபே
ப⁴க³வதி தாவக சரணம் ப⁴வது ஸதா³ மம ஶரணம்

हारिपयोधरकोशे हरिशयनोदरदेशे ।
हरिहयगोपनिकाशे हृद्यवलीविनिवेशे ।
भगवति तावकचरणं भवतु सदा मम शरणम् ॥ ८ ॥

ஹாரிபயோத⁴ர கோஶே ஹரிஶயனோத³ர தே³ஶே
ஹரிஹய கோ³ப நிகாஶே ஹ்ருத்³யவலீ வினிவேஶே
ப⁴க³வதி தாவக சரணம் ப⁴வது ஸதா³ மம ஶரணம்